

Espoon sairaalan yleinen kaksivaiheinen suunnittelukilpailu

ensimmäinen vaihe 14.1. - 30.4.2008

toinen vaihe 4.7. - 1.10.2008

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA

ESPOON KAUPUNKI 2008

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA 21.11.2008

SISÄLLYSLUETTELO

1. KILPAILUJÄRJESTELYT
 - 1.1 Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus
 - 1.2 Osallistumisoikeus
 - 1.3 Palkintolautakunta
 - 1.4 Asiantuntijat
 - 1.5 Kilpailuaika
 - 1.6 Kilpailuohjelman hyväksyminen
 - 1.7 Kilpailuehdotukset

2. KILPAILUN 1. VAIHEEN ARVOSTELU
 - 2.1 Arvosteluperusteet
 - 2.2 Kilpailun yleisarvostelu
 - 2.3 Ehdotuskohtainen arvostelu ja luokkajako

2.3.1 Jatsoon valitut ehdotukset

2.3.2 Yläluokka

2.3.3 Keskiluokka

2.3.4 Alaluokka

3. KILPAILUN 2. VAIHEEN ARVOSTELU

3.1 Kilpailun 2. vaiheen yleisarvostelu

3.2 Kilpailun 2. vaiheen ehdotuskohtainen arvostelu

4. KILPAILUN TULOS

4.1 Palkinnot ja lunastukset

4.2 Suositus jatkotoimenpiteistä ja jatkokehittelyohjeet

4.3 Arvostelupöytäkirjan varmennus

4.4 Nimikuorten avaus

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA

1. KILPAILUJÄRJESTELYT

1.1 Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus

Espoon kaupunki järjesti yleisen kansainvälisen arkkitehtuurikilpailun Espoon sairaalan suunnittelusta ja nykyisen Puolarmetsän sairaalan muutossuunnittelusta korkeatasoiseksi vanhusten Elä ja asu-seniorikeskukseksi. Sairaala ja seniorikeskus, yhdessä muun asumisen ja muiden palvelujen tarjoajien sekä päiväkodin kanssa, muodostavat terveyttä edistävän kampuksen.

Kilpailun ensimmäinen vaihe käytiin ideakilpailuna, jossa kilpailijat laativat kampusalueen yleissuunnitelman.

Toiseen vaiheeseen valittaville ehdotuksille annettiin ensimmäisen vaiheen arvioinnin perusteella jatkokehittelyohjeet.

Kilpailuohjelman mukaisen rakentamisen arvioidaan olevan valmis 2014.

1.2 Osallistumisoikeus

Kilpailu oli avoin kaikkien maiden kansalaisille. Ainakin yhdeltä työryhmän edustajalta edellytettiin oikeutta harjoittaa arkkitehdin ammattia omassa maassaan.

1.3 Palkintolautakunta

Palkintolautakuntaan kuuluivat kilpailun järjestäjän nimeämänä:

Puheenjohtaja Juha Metso, LKT perusturvajohtaja, Sosiaali- ja terveystoimi
Maria Guzenina-Richardson, sosiaali- ja terveyslautakunnan puheenjohtaja
Lars Hagman, TKT, arkkitehti SAFA, kaupunginarkkitehti, Tekninen keskus
Tuula Heinänen, LL, terveystoimien johtaja, Sosiaali- ja terveystoimi
Hennu Kjisik, arkkitehti SAFA, Teknillinen korkeakoulu, Harris & Kjisik Architects, Helsinki
Elina Kylmänen-Kurkela, TtM, projektipäällikkö, Sosiaali- ja terveystoimi
Heikki Laukala, DI, kiinteistöpalvelukeskuksen johtaja, Kiinteistöpalvelukeskus
Olavi Louko, DI, teknisen toimen johtaja, Tekninen ja ympäristötoimi
Kari Moilanen, arkkitehti SAFA, kaupunkisuunnittelupäällikkö, Kaupunkisuunnittelukeskus
Pekka Rantanen, LT, geriatrisen keskuksen päällikkö, Sosiaali- ja terveystoimi
Veronica Rehn-Kivi, arkkitehti SAFA, vs. rakennusvalvontapäällikkö, Rakennusvalvontakeskus
Jouni J. Särkijärvi, arkkitehti SAFA, sosiaali- ja terveyslautakunnan varapuheenjohtaja
Jaakko Valvanne, geriatrian dosentti, vanhusten palvelujen johtaja, Sosiaali- ja terveystoimi
Marjatta Varsila, arkkitehti SAFA, apulaiskaupunginarkkitehti, Tekninen keskus
Ton Venhoeven, professori, Eindhovenin teknillinen yliopisto, Venhoeven CS Architects, Amsterdam

Suomen Arkkitehtiliiton nimeäminä:

Selina Anttinen, arkkitehti SAFA
Markku Hedman, professori, arkkitehti SAFA

Palkintolautakunnan sihteerinä toimi Antti Pirhonen, arkkitehti SAFA, Arkkitehtitoimisto Antti Pirhonen Oy.

1.4 Asiantuntijat

Palkintolautakunta kuuli seuraavia asiantuntijoita:

Tom Bremer, LVI-insinööri, Tekninen keskus
Pertti Hakamäki, rakenneinsinööri, Tekninen keskus
Sirpa Sivonen, arkkitehti SAFA, Kaupunkisuunnittelukeskus
Aulikki Torniainen, arkkitehti, Tekninen keskus
Veli-Pekka Tynkkynen, sähköinsinööri, Tekninen keskus
Erkki Vauramo, professori, Helsingin teknillinen korkeakoulu

Asiantuntijat ja palkintolautakunnan sihteeri eivät osallistuneet lopulliseen päätöksentekoon eikä heillä ollut oikeutta osallistua kilpailuun.

1.5 Kilpailuaika

Kilpailuohjelman sai tilata tai noutaa 14.1.2008 lähtien Suomen Arkkitehtiliitosta sekä Espoon keskuksen yhteispalvelupisteestä. Kilpailuohjelman ja kaikki liiteasiakirjat saattoi hakea maksutta internetistä.

Kilpailun ensimmäinen vaihe päättyi 30.4.2008.

Kilpailun toinen vaihe alkoi 4.7.2008, jolloin kuudelle jatkoon valitulle kilpailuryhmälle toimitettiin Arkkitehtiliiton välityksellä sähköpostitse ensimmäisen vaiheen yleisarviointi, ehdotuskohtainen arviointi sekä ehdotuksen jatkokehittelyohjeet. Toinen vaihe päättyi 1.10. ja pienoismallin osalta 8.10.2008.

1.6 Kilpailuohjelman hyväksyminen

Ennen kilpailun julkistamista järjestäjä, palkintolautakunta ja Suomen Arkkitehtiliiton kilpailutoimikunta hyväksyivät kilpailuohjelman liitteineen. Kilpailussa noudatettiin Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntö-

jä.

1.7 Kilpailuehdotukset

Kilpailuun jätettiin 48 ehdotusta. Ehdotus nimimerkki "Helix" (nro 47) on postitusdokumentin mukaan jätetty toimitettavaksi kilpailun päättymispäivän jälkeen 2.5. ja ehdotus nimimerkki "Seniors of tomorrow" (nro 3) todettiin asiakirjoiltaan puutteelliseksi (vain asemapiirustus). Ehdotukset suljettiin kilpailusta.

Ehdotuksien nimimerkki "Kalinka" (nro 36) ja "Espoo hospitality" (nro 1) tekijöiden henkilöllisyydet paljastuivat kilpailuaikana ja ne suljettiin kilpailusta.

2. KILPAILUN YLEISARVOSTELU

2.1 Arvosteluperusteet

Palkintolautakunta painotti kilpailun ensimmäisen vaiheen arvostelussaan seuraavia seikkoja:

- Ehdotuksen tapaa järjestää terveydenhuolto, asuminen ja palvelut eläväksi ja toimivaksi, terveyttä ja hyvinvointia edistäväksi kampanjaksi
- Kampusalueen kaupunkikuvallista ja arkkitehtonista kokonaisuutta ja suhdetta ympäristöön
- Uuden ja nykyisen rakennuksen toimintojen synergiaetujen hyödyntämistä
- Terveystä sekä psyykkistä ja sosiaalista hyvinvointia tukevia ratkaisuja
- Kokonaisuuden elämänläheisyyttä ja viihtyisyyttä sekä laitosmaisuuksien välttämistä
- Alueen liikenteellisten ratkaisujen toimivuutta
- Ehdotuksen kehityskelpoisuutta myös käyttökustannusten ja ympäristön kuormituksen minimoinnin suhteen

ja toisessa vaiheessa seuraavia:

- Uuden rakentamisen arkkitehtonista kokonaisuutta
- Kampuskokonaisuuden kaupunkikuvallista laatua
- Nykyhetken ja tulevaisuuden hoitoon ja hoivaan liittyviä periaatteita tukevia ratkaisuja (tulevaisuuden sairaala ja hoivaympäristö)
- Ratkaisujen joustavuutta, muunneltavuutta ja monikäyttöisyyttä
- Alueen sekä rakennusten kokonaislogistiikan hallintaa
- Uudenlaisen identiteetin luomista nykyisen rakennuskokonaisuuden käsittelyssä
- Yhteisöllisyyden ja sosiaaliseen kanssakäymiseen kannustavia ratkaisuja
- Paranemista ja hyvinvointia sekä asiakaslähtöisyyttä korostavia ratkaisuja
- Ratkaisun investointi- ja elinkaarikustannusten kokonaisvaltaista taloudellisuutta

Palkintolautakunta teetti kuudesta ehdotuksesta teknistaloudellisen tarkastelun lopullisen päätöksenteon pohjaksi.

Kokonaisratkaisun ansioita pidettiin tärkeämpinä kuin osaratkaisujen tai yksityiskohtien virheettömyyttä.

2.2 Yleisarvostelu

Ensimmäisen vaiheen kilpailuehdotukset yleisesti

Kilpailutehtävä oli poikkeuksellisen laaja, vaativa ja moniulotteinen. Ensimmäiseen vaiheen luonne

ideakilpailuna mahdollisesti tehtävän lähestymisen useista eri näkökulmista. Saapuneet ehdotukset vaihtelivat yleistasoltaan ja esitystarkkuudeltaan huomattavasti. Osa töistä oli jo ensimmäisessä vaiheessa tutkittu huolellisesti rakennussuunnittelun tarkkuudella, kun taas toista ääripäätä edustavissa ehdotuksissa oli otettu kokonaisvaltaisesti kantaa asuinalueen järjestelyihin. Kilpailun tasoa voidaan erityisesti kärjen osalta pitää varsin hyvänä. Toisaalta myös kokonaistasoltaan vaatimattomammat ehdotukset pitivät sisällään mielenkiintoisia ideoita.

Kilpailun ensimmäinen vaihe osoitti, että tehtävä voidaan ratkaista kaupunkikuvan, lähiympäristön, toiminnallisen konseptin, rakennusryhmän typologian ja identiteetin osalta usealla tavalla. Nykyisen sairaalarakennuksen sijainnista johtuen tyypillistä kaupunkikuvallista lähestymistapaa edusti kampus metsässä. Vain muutamissa ehdotuksissa lähdettiin määrätietoisesti rakentamaan kaupunkimaista julkisivua Puolarintielle. Valtaosa ehdotuksista tukeutui kampuksen lähiympäristön osalta ohjelmassa esitettyyn asemakaavaehdotuksen yleissuunnitelmaan. Muutamissa ehdotuksissa oli asuinrakentamisen sijoittumista ja liikennejärjestelyjä pohdittu uudelleen kampuksen toiminnallista rakennetta rikastavalla tavalla.

Ehdotukset noudattivat pääosin kilpailuohjelman esitystä toiminnallisesta jaosta nykyisen rakennuksen ja uudisrakentamisen välillä. Uudisrakentamista ehdotettiin hyvin vaihtelevasti nykyisen rakennuksen ympärille. Nykyisen rakennuksen pohjoispuolelle sijoitettavaa mittavaa rakentamista tuomaristo piti maisemarakenteen ja liikennejärjestelyiden kannalta ongelmallisena. Uudisrakentamisen sijoittaminen nykyisen rakennuksen itäpuolelle ja Puolarinporttiin rajautuen oli usein ansiokasta ja mahdollisesti edulliseen suuntaan aukeavan kampuspihan syntymisen, mutta ratkaisun koettiin jakavan asuinalueen turhan voimakkaasti. Kehityskelpoisimpina pidettiin ehdotuksia, joissa uudisrakentaminen sijoittui pääosin nykyisen rakennuksen eteläpuolelle läntistä metsärinnettä hyväksikäyttäen.

Kerrosluvut olivat ehdotuksissa usein maltillisia ja rakennusryhmät levittäytyivät maastoa myötäillen varsin laajoiksi kokonaisuuksiksi. Paikan ja ohjelman luonteelle pidettiin kuitenkin mahdollisena myös selkeästi korkeampaa rakentamista, mitä muutamissa töissä rohkeasti ehdotettiin. Varsin laajaa tilaohjelmaa oli pyritty osin sovittamaan paikkaan sijoittamalla laajoja toiminnallisia kokonaisuuksia maan alle. Tämäntyyppiset ratkaisut eivät kuitenkaan olleet tilallisesti tai toiminnallisesti perusteltavissa suhteellisen väljällä kilpailualueella.

Erilaisia tilallisia ratkaisumalleja rakennusryhmän käsittelyssä edustivat esimerkiksi:

- Kampa-, oksa-, kukka- ja tähtimallien variaatiot, joille oli tyypillistä sisätilojen osalta keskeinen kokoava rakenne ja varsin luontevasti kumpuilevaan luonnonympäristöön avautuvat pihatilat.
- Selkeät pitkät rakennusmassat rajautuivat usein tiiviisti katutilaan. Sisätiloista muodostui monesti perinteisen käytävämäisiä, mutta ehdotuksissa oli myös onnistuneita tulkintoja tilallisesti ja toiminnallisesti kiinnostavasta sisäkadusta.
- Jalustamaiset massat yhdistettynä torni- tai noppamaisiin rakennusosiin muodostivat kompakteja, toiminnaltaan tehokkaita ja näkymiltään suotuisia ratkaisuja
- Umpikorttelit ja niiden variaatiot
- Tiiviistä ja korostuneen tehokkaista suurkanneista esiintyi myös ansiokkaasti tutkittuja ehdotuksia. Näiden luonne oli kuitenkin usein ohjelmalle ja paikalle vieras
- Esitetyt joustavat (mega)struktuurit tai solukot olivat hahmotettavuuden ja orientaation kannalta ongelmallisia
- Itsenäisiin rakennuksiin perustuvissa kylämäisissä ratkaisuissa oli haasteellista saavuttaa toimintojen synergiaetuja

Uudenlainen identiteetti rakennuskokonaisuuden käsittelyssä perustui ehdotuksissa vaihteleviin lähestymistapoihin; eri osien kontrastiseen käsittelyyn, uuden ja vanhan sulautumiseen tai nykyisen rakennuksen teemojen jatkamiseen ja uudelleentulkintaan. Monessa ehdotuksessa uuden ja vanhan suhde oli ongelmallinen. Uudisrakentamisen luonnetta alistaisena laajennusta ei myöskään pidetty tehtävän tavoitteen kannalta onnistuneena.

Seuraavana on esitetty jatkoon valittujen ehdotusten yleisarvostelu, jossa on tarkemmin tuotu esille ensimmäisen vaiheen arvostelun keskeisiä teemoja.

Ensimmäisen vaiheen yleisarvostelu jatkaa valituille ehdotuksille

Kilpailun ensimmäinen vaihe oli ideakilpailu, jossa painottui kampusalueen yleissuunnitelman laatiminen. Kokonaiskonseptin vahvuutta, joustavuutta ja kehityskelpoisuutta pidettiin tärkeämpänä kuin osasuoritusten tarkkuutta tai virheettömyyttä. Tuomariston keskittyi kilpailuohjelmassa esitettyjen arvosteluperusteiden mukaisesti erityisesti uuden kampusalueen elämänläheiseen ja terveyttä edistävään luonteeseen, kaupunkikuvalliseen kokonaisratkaisuun sekä lupaavaan arkkitehtoniseen otteeseen suhteessa ympäristöön. Toiminnallisuutta arvioitiin kokonaisuuden kannalta. Tässä vaiheessa korostuivat terveydenhuollon, asumisen ja palvelujen yhdistämisen toimivuus ja elämänläheisyys, uuden ja nykyisen rakennuksen synergiaetujen hyödyntäminen sekä toiminnallinen joustavuus ja kehityskelpoisuus. Toista teetettiin alustavat teknistaloudelliset arviot. Ehdotusten käyttökelpoisuutta käyttökustannusten ja ympäristön kuormituksen minimoinnin suhteen tullaan arvioimaan tarkemmin kilpailun toisessa vaiheessa.

Hankkeen toteutus- ja rahoitusmallia ei ole ratkaistu ennen toisen vaiheen alkua. Kaupunginvaltuuston päätöksen mukaisesti toteutus- ja rahoitusmallia valittaessa tullaan vertaamaan ulkopuolisen toteuttajan ns. elinkaarimallia kaupungin omaan toteutusmalliin.

Toiseen vaiheeseen valittiin kuusi työtä 4 "Colle verde", 18 "Pihalla auringossa", 28 "Silmusto", 32 "Orkidea", 39 "Sense and sensibility" ja 42 "Elämänlanka".

Kaikkia ehdotuksia tulee toisessa vaiheessa kehittää sekä kokonaisvaltaisesti että tarkentaen tuomariston antama ohjeistus ja kilpailuohjelman vaatimukset huomioiden. Palkintolautakunnan ohjeita ei tule tulkita työn jatkokehittämisen kannalta velvoittavina määräyksinä. Annetut kommentit ovat yleispiirteisiä ohjeita ja ehdotusten tekijöiden tulee käyttää omaa harkintaansa ehdotuksia kehittäessään. Jokainen kilpailuryhmä on vastuussa tuomariston huomioiden suhteuttamisesta kokonaisratkaisuun. Kilpailuohjelma sekä ohjelman liitteenä olevat konseptit ovat edelleen tärkeimmät suunnitteluohjeet tässä arvostelupöytäkirjassa lisätyin tarkennuksin. Kilpailijoiden toivotaan perehtyvän niihin huolella ja kehittävän ehdotuksiaan niissä asetettujen suunnittelun tavoitteiden pohjalta. Ehdotusten toisen vaiheen arvosteluperusteet on esitetty kilpailuohjelmassa eikä niitä ole ensimmäisen vaiheen perusteella syytä muuttaa.

A. KAUPUNKI KUVALLISET RATKAISUT

Uudisrakennukset on sijoitettu jatkoa valituissa ehdotuksissa pääosin nykyisen rakennuksen eteläpuolelle, osassa ehdotuksista läntistä metsärinnettä hyväksikäyttäen. Tehokas rakentaminen nykyisen rakennuksen eteläpuolella jättää parhaimmat mahdollisuudet asuinrakentamisen sijoittumiselle ja on maisemarakenteen kannalta luontevaa. Useissa ratkaisuissa esiintyy myös keskeinen kokoava sisäänkäyntipiha. Puolarintien metsäinen katukuva säilyy useissa ehdotuksissa. Katu- ja kampusalueen välisen alueen luonnetta tulisi kuitenkin selkeyttää suunnitelmissa.

Sairaala on merkittävä julkinen rakennus ja uuden asuinalueen identiteetin ydin. Parhaimmillaan kampusalue muodostaa tunnistettavan, kutsuvan ja innostavan kampuskokonaisuuden sekä alueella asuville että vierailijoille. Sisäntulonäkymä on ollut haasteellinen useissa töissä johtuen moninaisista toiminnallisista, liikenteellisistä sekä uuden ja vanhan rakennuksen luontevaan liittymiseen liittyvistä tavoitteista. Jatkosuunnittelussa tulisi korostaa kampuksen saapumisalueen laadukkuutta, selkeyttä sekä sisäntulonäkymää Puolarintielle ja Puolarinportille. Valitut ratkaisut tulee myös esittää havainnollisesti suunnitelmissa.

Suurin osa jatkoa valituista ehdotuksista on jättänyt ympäröivän asuinalueen asemakaavaehdotuksen mukaiseksi. Ratkaisu on perusteltu ja toimiva, mutta kampusalueen ja muun asuntoalueen välistä vuorovaikutusta tulee kehittää toimivaksi ja luontevaksi.

Suunnittelun tarjoamia erityispiirteitä on jatkoa valituissa töissä hyödynnetty lupaavasti. Maastonmuotoja, maisemarakennetta ja näkymiä on ehdotuksissa käytetty vaihtelevasti suunnittelun lähtökohdina. Suunnittelun väljyys ja luonnonläheisyys ovat osassa ehdotuksista rohkaisseet suhteellisen laajalle maisemaan levittäytyviin rakenteisiin, jotka luovat kylämäisen, laitosmaisuuksia välttävän luonteen. Tämäntyyppisten ehdotuksien haasteena on ratkaista etäisyydet, toiminnallisuus sekä valittavuus tehokkaasti. Toisissa ehdotuksissa on lähdetty tekemään kompakteja, alueen luonteelle kontrastisia rakennusryhmiä, jotka säästävät ympäröivää ulkoilualuetta mahdollisuuksien mukaan

muodostaen tiiviin ja kohtaamisiin kannustavan lähiympäristön. Jatkoon valituissa ehdotuksissa on ratkaisumalleja, jotka ovat luonteeltaan ympäristöön avautuvia ja aluetta kokoavia, mutta myös positiivisella tavalla ulkokuoreltaan ehyitä ja toiminnoltaan sisäänpäin sykkiviä. Eriluonteisten kokonaisuuksien katsottiin olevan kehityskelpoisia ja mielenkiintoisia juuri näiden vaihtelevien lähestymistapojensa johdosta. Parhaimmillaan alueen lähtökohdista saadaan ammennettua terveyttä edistävää arkkitehtonista ja toiminnallista sisältöä toiminnallisen tehokkuuden siitä kärsimättä. Eriluonteisten suojaisien pihatilojen sekä ulko- ja sisätilojen lomittumista tulee kehittää siten, että niiden toiminnallinen ja visuaalinen merkitys korostuu.

Useissa ehdotuksissa on esitetty rinnemaastoon mukautuen laajoja viherkattopintoja, jotka voivat olla Suomen ilmastossa ongelmallisia. Kilpailijoiden tulee toisessa vaiheessa arvioida viherkattojen merkittävyys kokonaisuuden kannalta suhteessa toteutuskelpoisuuteen, kustannuksiin, kestävyys ja huollettavuuteen.

Päiväkoti on mahdollista sijoittaa osaksi elävää ja aktiivista kampuskokonaisuutta. Päiväkoti toteutetaan erillisenä hankkeena. Sijoituksessa tulee ottaa huomioon, että päiväkotipalvelu todennäköisesti koko Espoon allergiapäiväkotina. Päiväkodin sijoittumisessa tulee huomioida saatto- ja huoltoliikenteen sekä pysäköinnin sujuvuus koko alueen kannalta, piha-alueiden suuntaukset sekä häiriöttömyys melun ja liikenteen suhteen. Päiväkotia ei tule sijoittaa lähelle huoltoliikenteen reittejä tai huoltopihaa. Osassa ehdotuksia on päiväkodin sijoittamisella saavutettu lisäarvoa asuntoryhmien elämänläheisyyteen. Tämänäyttävissä ratkaisuisissa tulee kuitenkin huomioida pihatilojen riittävyys sekä hienotunteinen häiriöttömyys.

B. LIIKENNERATKAISUT

Esitetyt Puolarinportin linjaukset ovat pääpiirteissään asemakaavaehdotuksen mukaisia. Ehdotuksissa esiintyy sekä ratkaisuja joissa nykyisen rakennuksen ja uudisosan keskelle muodostuu länteen avautuva kampuksen keskeinen kokoava sisäänkäyntipiha, että ratkaisuja joissa keskeiset sisäänkäynnit on hajautettu eri suuntiin. Molemmat ratkaisumallit ovat mahdollisia. Kaikkien ehdotusten jatkokehittelyssä tulee liikenteellisiä ratkaisuja kehittää ja selkeyttää. Erityisesti sujuviin ja esteettä kevyen liikenteen yhteyksiin tulee kiinnittää parempaa huomiota.

Asumisyksiköiden sisäänkäynnit ja pysäköinti tulee ratkaista laitosmaista luonnetta välttämällä sekä esteettömästi.

Huoltoliikenteen sijoittaminen osoittautui ensimmäisessä vaiheessa haasteelliseksi. Alueen kannalta parhaita vaikuttavat mallit, joissa huoltoliikenteen sisäänkäynti on oma liittymänsä Puolarintietä tai Puolarinportilta lähellä Puolarintietä. Huoltopiha tai sen liittymä ei kuitenkaan saa olla liian lähellä pääsisäänkäyntiä. Huoltopihan sijoittuminen kampuksen pohjoispuolelle häiritsee liikennemäärillään koko aluetta ja katkaisee kampuksen yhteyden pohjoisen puolen puistoalueeseen. Huoltoliikenteen sisäänajot ja ajopihat ovat kaupunkikuvan kannalta haasteellisia. Yleisesti ottaen saattoliikenteen, pysäköinnin ja huoltoliikenteen sijoittuminen sekä sisäänajot vaativat myös jatkossa erityistä paneutumista kaupunkikuvaan. Liikenteen aiheuttama häiriö tulee olla mahdollisimman vähäistä asumiselle, kevyen liikenteen yhteyksille sekä kampuksen ja pohjoisen puistoalueen väliselle kontaktille.

Sairaankuljetusajoneuvoille ja invatakselle tulee varata suojattu sisäänajoalue, josta on hyvä yhteys ainakin kuntoutusosastoille ja terveysasemalle. Sairaankuljetusajoneuvojen sisäänajoalueen sijoittuminen muun saattoliikenteen yhteyteen ei ole toivottava ratkaisu. Sairaankuljetuksen sisäänajoalueen sijoituksessa maan alle pysäköintihallin tai huoltopihan yhteyteen tulee huomioida eri toimintojen liikenteellinen sujuvuus. Huolto-, henkilö- ja sairaankuljetusajoneuvojen liikenne on hyvä erottaa toisistaan ramppiratkaisussa. Sairaankuljetuksen ja muun liikenteen risteämistä tulee välttää.

Alue on luokiteltu tärkeäksi pohjavesialueeksi. Liikennealueiden, autotalliin yms. rakenteiden pohjien tulee olla vettä pidättäviä ja valumavedet on kerättävä sadevesiviemäriverkostoon. Pohjavedenpinnan (+6) alapuolelle sijoittuvat pysäköintitilat on tehtävä vesitiiviinä rakenteina ja aiheuttavat näin lisäkuivattavuutta. Ehdotuksissa ei ole maanalaisten pysäköintiratkaisujen osalta hyödynnetty alueen länsipuolista kalliokumpareta luolapysäköintiin.

C. ARKKITEHTONISET RATKAISUT

Jatkoon valitut ehdotukset osoittavat, että uudenlainen identiteetti rakennuskokonaisuuden käsittelyssä voi perustua monenlaisiin lähestymistapoihin; eri osien kontrastisiin käsittelyihin, uuden ja vanhan sulautumiseen tai nykyisen rakennuksen teemojen jatkamiseen ja uudelleentulkintaan. Kilpailijoiden toivotaan kehittävän ehdotuksiansa arkkitehtonisia ratkaisuja niiden parhaita puolia hyödyntäen. Useissa töissä uuden ja vanhan osan välistä suhdetta tulee selkiyttää. Kilpailuohjelman mukaisesti rakennusta tulee kunnioittaa sen vahvuuksia hyödyntäen. Mikäli kilpailijat valitsevat ratkaisunaan vanhan rakennuksen voimakkaan muokkaamisen, tulee ratkaisujen olla hyvin perusteltuja arkkitehtuurin ja kustannusten suhteen. Peruskorjauksen tulee johtaa nykytilannetta parempaan arkkitehtoniseen ja toiminnalliseen lopputulokseen.

Arkkitehtuurin tunnistettavuus ja hahmotettavuus ovat tärkeitä ominaisuuksia orientoituvuuden kannalta. Sisä- ja ulkotilojen lomittuminen voivat osaltaan edesauttaa tunnistettavien tilojen syntyä. Kannustavat näkymät rakennuksen sisällä ja ulkotiloihin rohkaisevat aktiivisuuteen.

Ehdotuksissa on esitetty runsaasti erilaisia sisäpihoja, talvipuutarhoja ja muita suojattuja ulkotiloja, jotka parhaimmillaan edistävät aktiivista toiminnallisuutta ja yhteisöllisyyttä. Sisäpihat ovat myös hyvin hyödynnettävissä epäsuoran valonsaannin osalta. Ulkotilojen osalta tulee huomioida niiden käytettävyys, huollettavuus ja etäisyydet, mutta myös laajojen lasikatteisten tilojen kustannukset ja mukavuustekijät. Korkeat kuilumaiset ulkotilat ovat käytettävyyden ja huollettavuuden kannalta ongelmallisia. Sisäpihat, joista on luonteva yhteys suurempaan ulkotilaan ovat huollon kannalta parhaita. Suojattujen ja avointen ulkotilojen luonnetta ja liittymisiä sisätiloihin tulee kehittää niin, että erilaiset tilat muodostavat esteettisiä ja toiminnallisesti houkuttelevia tilasarjoja, joita voidaan hyödyntää ympäri vuoden. Keskeisiä kokoavia ulkotiloja tulee myös kehittää.

Vanhan rakennuksen ja uudisosan materiaaleina on esitetty varsin monenlaisia ratkaisuja. Rakenne- ja materiaalivalinnoissa sekä ulkovaipan muotoilulla tulee pyrkiä kestävä kehityksen mukaisiin ratkaisuihin. Ikkunoiden oikea suuntaaminen ja ylikuumenemisen estäminen ovat energiatalouteen myönteisesti vaikuttavia tekijöitä. Laajojen lasipintojen käyttöön perustuissa ehdotuksissa tulee esittää miten ko. haasteet ratkaistaan.

Julkisivujen käsittelyt ja niiden suhde arkkitehtuuriin on yleisesti esitetty ensimmäisessä vaiheessa hyvin luonnosmaisesti. Julkisivujen arkkitehtuuriin, materiaaleihin, mittakaavaan ja hierarkiaan tulee paneutua toisessa vaiheessa.

D. TOIMINNALLISET JA TERVEYTTÄ EDISTÄVÄT RATKAISUT

Ehdotusten toiminnallisissa kokonaisuuksissa on noudatettu pääpiirteittäin kilpailuohjelmassa esitettyä jakoa, jossa Elä- ja asu seniorikeskus sijoittuu nykyiseen rakennukseen ja sairaala uudisrakennukseen. Keskeiset palvelu- ja yleisötilat sijoittuvat nykyisen ja uudisrakennuksen nivelkohtaan keskeisen pihatilan tai kokoavan sisäkadun ympärille. Näin pystytään parhaiten hyödyntämään uuden ja vanhan rakennuksen synergiaedut. Toiseen vaiheeseen valituissa töissä on huomattavasti kehitettävää ja tarkennettavaa toiminnallisissa ratkaisuisa (vrt. kilpailuohjelma). Lisäksi tekijöiden toivotaan kiinnittävän erityistä huomiota:

- miten ratkaisut tukevat elävän kampusalueen toteutumista, aktiivista kuntoutumista sekä viihtyisää työtekoa ja asumista
- miten kampuksen kaupalliset palvelut houkuttelevat myös ympäristön asukkaita
- uusien elämisen, asumisen ja hoidon ratkaisumallien innovatiiviseen kehittämiseen
- yhteisöllisyyttä, elämänläheisyyttä ja viihtyvyyttä tukeviin ratkaisuihin
- toiminnalliseen tehokkuuteen ja etäisyyksien pienentämiseen tärkeiden toiminnallisten yksikköjen välillä, erityisesti sairaalan osalta (käytettävyys, valvottavuus, viihtyvyys)
- tilojen, tilaryhmien sekä teknisten ratkaisujen muuntojoustavuuteen
- rakennuksen sisäisen henkilö- ja materiaaliliikenteen sujuvuuteen

Työntekijöiden viihtyvyyden kannalta työhuoneiden päivänvalon saanti ja näkymät ulos ovat ensisijaisen tärkeitä terveysasemalla (puhelinpalvelu, vastaanottohuoneet, työhuoneet, toimenpidehuoneet, hoituhuoneet ja toimistot), kuntoutumisen poliklinikalla (vastaanotto- ja toimenpidetilat sekä työhuo-

neet) ja kuntoutumisosastoilla (tutkimus-, toimenpidehuoneet). Yksi henkilö työskentelee samassa huoneessa useimmiten koko päivän ajan. Kattoikkunat ja näkymät käytävän kautta ulos voivat olla kokonaisuutta täydentäviä ratkaisuja, mutta työhuoneiden avautuminen ei voi rakentua pelkästään niiden varaan. Työtilojen pitää olla siten suljettuja, ettei käytäviltä näe sisään ja äänieristys riittävä. Laboratorion ja röntgenin tutkimus- ja näyttötiloissa voidaan käyttää epäsuoraa valaistusta, mutta katseluolosuhteiden tulee olla hyvät ja noin 10% tiloista ikkunallista työtilaa. Lääkekeskuksen tiloista ja valmistuskeittiötilasta noin 10% tulisi olla ikkunallista tilaa. Myös keskusvarastossa työskennellään kokoaikaisesti ja tilaan tarvitaan hieman päivänvaloa saavia tiloja.

Henkilökunnalle tulee olla sisäyhteys pysäköintitiloista pukutiloihin.

Kuntoutumisosastojen osalta tulee kiinnittää erityistä huomiota osastojen muuntojoustavuuteen ja yhdisteltävyyteen sekä suojatun ulko-oleskelun mahdollisuuteen osana kuntoutumista. Useamman osaston valvonta kerrosten välillä voidaan kokea henkilökunnan kannalta ongelmalliseksi. Yhdistävien vertikaalijärjestelyjen (houkuttelevat porrasyhteydet, yhdistävät näkymät tms.) mahdollisuuksia tulee tutkia eri kerroksissa olevien kuntoutumisosastojen välillä. Yhteiskäyttöiset ulkotilat ovat kuntoutumisosastoilla suositeltavampia kuin huonekohtaiset. Kuntoutumisosastojen tai osaston osan tulee tarvittaessa olla helposti eristettävissä infektioepidemioiden estämiseksi.

Sairaalan tulee muuntautua joustavasti uusiin haasteisiin henkilökunnan saatavuuden suhteen. Osastoilla ei ehkä lähitulevaisuudessa ole omia sairaanhoitajia, vaan sairaanhoitajat siirtyvät keskeisestä paikasta aina tarpeen tullen mahdollisimman nopeasti eri osastoille. Muunkin henkilökunnan nopea siirtyminen osastolta toiselle ongelmatilanteissa on tarpeen. Näin ollen osastojen läheinen yhteys korostuu.

Tilojen tulee kaikkialla houkuttaa liikkumaan ja aktiiviseen omaehtoiseen kuntoutumiseen, johdatella potilaita pois omista huoneistaan yhteisiin tiloihin ja edelleen ulos suojaisille ulkoilualueille. Elämä alkaa heti, kun huoneesta tullaan ulos. Käytävöiden toiminnallisuutta ja luonnetta tulee ehdotuksissa kehittää. Käytävät tulisi ottaa aktiiviseen käyttöön ja yhdistää niitä avoimiin toiminta- ja oleskelutiloihin. Passiivisia käytäviä, sanan perinteisessä merkityksessä ei pitäisi olla lainkaan.

Kuntoutuspäiväsairaalan (osa kuntoutumisen poliklinikkaa) tilojen tulee olla avoimia ja valoisia ryhmätiloja, jotka aktivoivat ihmisiä osallistumaan erilaisiin toimintoihin. Läheinen yhteys harjoitustiloihin ja rauhallisiin lepotiloihin on tärkeää. Yhteys ulkotiloihin liikkumaan tai päiväkahville olisi suotavaa. Kuntoutumisen poliklinikalla toimii eri terapeutteja, joilla on myös omia ulkoisia asiakkaita. Asiakkaiden liikkuminen voi olla vaikeaa, joten saattoliikenteen läheisyys on tärkeää.

Elä ja asu seniorikeskuksen asuntoryhmien sijoittuminen nykyiseen rakennukseen ohjelman mukaisesti asettaa erityisiä haasteita kodikkuuden ja elämälaheisyyden suhteen. Asuntoryhmät on ratkaistu kilpailun ensimmäisessä vaiheessa kovin yleispiirteisellä tavalla. Niitä on sijoitettu joko nykyisen rakennuksen matalaan tai nelikerroksiseen osaan. Molemmat ratkaisumallit ovat kehityskelpoisia. Matalaan osaan sijoittuvien asuntojen osalta tulee huomioida riittävät näkymät ja valonsaanti. Asuntoryhmillä olisi hyvä olla oma(t) sisäänkäynti(-nit), mutta myös luonteva yhteys kampusalueelle. Sisäänkäyntien ja saapumisreittien tulee olla esteettömiä. Asuntojen ulkopuolistenkin tilojen tulisi olla kodikkaita elämisen ympäristöjä. Asuntoryhmien osalta tulisi yleisesti kehittää asuntokohtaisia ja yhteiskäyttöisiä ulkotilaratkaisuja sekä helppokäyttöisiä, rajattuja ja laadukkaita pihatiloja. Asuntoryhmien koolla, näkymillä, käytävöiden jäsentelyllä, sisäänkäyntiratkaisuilla, yhteistilojen sijoittumisella ja porrashuoneilla tulee välttää laitosta tunnelmaa, kannustaa yhteisöllisyyteen ja aktiivisuuteen sekä antaa mahdollisuus myös yksityisyyteen. Käytävöiden voi yhdistää ja avata yhteisoleskelutiloihin sekä näkyymiin ja yhteiskäyttöisiin ulkotiloihin. Asuntoryhmiä tulisi sijoittaa lähekkäin, esim. samaan kerrokseen, jotta henkilökunnan työpanosta voidaan käyttää joustavasti. Asuntoryhmien on oltava muunneltavissa ryhmäasumiseen, esimerkiksi dementoituneille henkilöille. Asuntoryhmien sisä- ja ulkotilaratkaisuissa tulee kauttaaltaan ottaa huomioon, että monet asukkaista sairastavat dementoivia sairauksia ja usealla on alentunut näkökyky ja heikentynyt kuulo.

Asuntojen lukumäärä ja jakauma eivät kaikissa ehdotuksissa vastaa kilpailuohjelman tavoitteita.

E. TEKNISET RATKAISUT JA TOTEUTETTAVUUS

Talotekniset jatkokehitysohjeet

Kilpailuohjelmassa on mainittu ohjeita kilpailuehdotusten laadintaan seuraavista asioista:

- huoltotunneli
- teknisten tilojen sijoittaminen keskeisesti ja turvallisesti
- riittävä kerroskorkeus
- kaksoislattiarakenne
- energiataloudellisuus
- selkeä kulunohjaus (tilojen jaettavuus kulkualueisiin)
- yleisötilojen valvottavuus
- toteutuksen vaiheittaisuus
- tilavarausten mahdollistama muuntojoustavuus ja huoltoystävällisyys

Kaikki ehdotukset ovat osittain edellä mainituilta osilta keskeneräisiä ja ratkaisuja tulee tutkia ja syventää.

Energiatehokkuustavoitteet

Espoon kaupunki on liittynyt Kuntasektorin energiatehokkuussopimukseen (KETS) vuosiksi 2008-2016. KETS -sopimuksella toteutetaan kansallisen energia- ja ilmastostrategian tavoitteita, jotka perustuvat Kioton pöytäkirjan kasvihuonekaasujen rajoittamisvelvoitteeseen. Espoon kaupunki sitoutuu 38,1 GWh:n laskennallisen energiamäärän vähentämiseen ajanjaksolla 2008-2016. (Energiamäärä on 9 prosenttia vuoden 2005 toteutuneesta kokonaisenergian kulutuksesta). Säästövelvoite jakaantuu kaupungin toimintayksiköille aiheuttamisperiaatteen mukaan.

KETS -sopimus ja uudet rakentamismääräykset aiheuttanevat sen, että kohde toteutetaan ns. matala-energiaohjeita noudattaen. Kilpailijoiden on otettava tämä huomioon toisen vaiheen ehdotuksissaan ja arvioitava vaikutukset mm. vaipparakenteisiin, lasipintojen määrään, suuntauksiin ja varjostuksiin.

Talotekniikan sähköiset järjestelmät

Luonnonvalon hyödyntämisen vaikutusta energiatehokkuuteen arvioidaan ikääntyneiden näkökyvyn erityispiirteiden mukaisesti. Näkökykyä vaativia tehtäviä suoritettaessa suora auringonvalo on haitaksi, epäsuora luonnonvalo toivottavaa. Luonnonvaloa saadaan ehdotuksissa rakennuksen muodon tai sisäpihojen kautta myös rakennusrungon sisäosiin. Keinonvalon tulee täydentää luonnonvaloa joustavasti. Sisäpihat ovat hyvin hyödynnettävissä epäsuoran valonsaannin osalta.

Elinkaariratkaisut ja muunneltavuus

Kerroskorkeuden tulee olla riittävä (4,3...4,5m) talotekniikan ja rakenteiden risteilylle. Nykyisessä rakennuksessa (kerroskorkeus 3,3m) alakaton välitilan mataluus rajoittaa jälkiasennuksia. Kaksoisväli-pohjan käytön avulla voidaan peruskorjauksissa ja muutostöissä välttää alemman kerroksen kautta tehtävät asennukset, ja siten rajata rakentaminen rakennustyön alaisen kerroksen alueelle.

Ilmanvaihtokojeiden tulisi sijaita joko kerroskohtaisissa konehuoneissa tai vaihtoehtoisesti ylimmässä kerroksessa. On huomioitava riittävä vapaa korkeus (>3,9m) ja muuntojoustavuus IV-konehuoneissa.

2.3 Ehdotuskohtaiset arvostelut ja luokkajako

2.3.1 Jatsoon valitut ehdotukset (6 ehdotusta)

4. Colle verde

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu

Ehdotus on ammattitaitoisesti ja huolellisesti esitetty. Nykyinen osa säilyttää itsenäisen aseman osana uutta kokonaisuutta ja esimerkiksi olevan sisäänkäynnin järjestelyt on hienolla tavalla onnistuttu säilyttämään. Uusi sairaalarakennus jatkaa vanhan osan rakentamista tasavertaisena parina. Alueen yhtenäisyyttä on lisäksi korostettu massoitellun rytmittelyllä, rakennusosien korkeudella sekä julkisivumateriaalien käytöllä. Uuden osan polveutuva massoitelu hyödyntää onnistuneesti läntistä rinnettä ja sinne avautuvaa maisemaa. Rakennusosiin sijoittuvat sisäpihat sekä toimintoja kokoava keskuspiha muodostavat viihtyisän ja moni-ilmeisen kokonaisuuden joka tekijöiden asettaman tavoitteen mukaisesti tuottaa valoisia ja luonnonläheisiä sisätiloja.

Rakennusten pääsisäänkäynnit sijaitsevat itään aukeavalla piha-alueella ja ovat helposti saavutettavissa. Siihen liittyvät paikoitusalue ja erityisesti ramppien järjestelyt luovat laitosmaista tunnelmaa ja etäännyttävät sisäänkäynnit lähiympäristön muusta rakentamisesta. Huoltoliikenteen johtaminen ja huoltopihan sijoittaminen alueen luoteisosaan ei esitettyssä muodossa ole onnistunut ratkaisu. Nykyisellään sairaalan länsipuoli on rauhallinen ja kauniiseen laaksomaisemaan laskeutuva rinne, johon sijoittuu asemakaavan mukaisesti uutta asuntorakentamista. Sen ohella että ratkaisu ei ole maisemallisesti onnistunut johtaa se häiriötä aiheuttavan huoltoliikenteen koko sairaala-alueen ympäri ja asuinalueiden läheisyyteen.

Päiväkoti on sijoitettu alueen pohjoisosaan erilleen muusta kokonaisuudesta. Sijoituspaikka on mahdollinen ja sen saavutettavuus on hyvä. Toisaalta päiväkodin liittämiseen sisältyviä mahdollisuuksia elävöittää ja monipuolistaa kampus-alueetta ei ole hyödynnetty.

Ehdotus on kaiken kaikkiaan taitava ja varmaotteinen. Se on kokonaisuutena tasapainoinen ehdotus joka kurinalaisella tavalla noudattaa tilaohjelman vaatimuksia. Sitä rasittaa nykymuodossaan tietty tavanomaisuus. Se ei tilallisilta tai toiminnallisilta ratkaisuiltaan ole mitenkään erityisen innovatiivinen tai omaperäinen. Ehdotuksen julkisivut on esitetty kaaviomaisesti. Myös perspektiivikuvien välittämä mielikuva ulkoisesta ilmeestä ja arkkitehtuurin luonteesta on valitettavan viitteellinen. Erityisesti näiltä osin ehdotusta tulee kehittää.

Liikenne ja pysäköintiratkaisut

Huoltopihan sijainti ja huoltoliikenteen ohjaaminen koko sairaala-alueen ympäri on ehdotuksen merkittävin liikenteellinen ongelma. Lisäksi pääsisäänkäyntiä hallitsevia rampeja tulisi kehittää. Muilta osin liikenteelliset ratkaisut ovat asialliset. Sekä vanhan että uuden osan saattoliikenne on järjestetty onnistuneella tavalla. Sairaankuljetuksen, invataksien ja invapysäköinnin alueet sekä polkupyörien säilytys ovat toimiva. Vainajien poiskuljetus on onnistuneella tavalla järjestetty omalla yhteydellään.

Pysäköinti on järjestetty keskeisesti ja se liittyy kohtuullisen hyvin sekä saattoliikenteen reitteihin että eri rakennusosiin. Vaihtoehtoisesti esitetty kalliopysäköinnin mahdollisuus on mielenkiintoa herättävä.

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

Kokonaisuutena ehdotuksen arkkitehtuurin luonne on viihtyisä, monivivahteinen ja elämänläheinen. Ehdotus tarjoaa hyvän mahdollisuuden kilpailun tavoitteena olevan avoimen, virikkeellisen ja yhteisöllisyyttä korostavan sairaala-alueen rakentamiseen. Sen parhaita puolia ovat suhde maisemaan, vanhan osan säilyttäminen ja kunnioittaminen, uuden osan tasavertainen suhde vanhaan sekä mittakaavallinen moni-ilmeisyys. Ehdotus sisältää sarjan mielenkiintoisia ja elämyksellisiä tiloja. Niiden mitoitus on onnistunutta ja tilasarjojen rytmitys harkittua. Keskuspiha muodostaa onnistuneen kokoavan ulkotilan jota sisäpihat ja viherhuoneet täydentävät. Lisäksi käytännössä kaikki työ- ja vastaanottohuoneet, aulatilat, potilashuoneet sekä asunnot avautuvat ulkotilaan ja usein myös vehreisiin näkyymiin.

Rakennuksen jakaantuminen useisiin osiin ja niihin liittyvät runsaat ulkotilat ovat toisaalta johtaneet osin pitkiin ja sokkelomaisiin käytäviin ja suuriin eri tilaryhmien etäisyyksiin. Yleisten tilojen hierarkiaa ei ole erityisen hyvin jäsennelty. Yhteinen ja sosiaalisesti kokoava sisätila puuttuu. Lisäksi Walk-in aula ei toimivista ratkaisuistaan huolimatta ole ilmeeltään erityisen kutsuva tai tilana miellyttävä.

Ulkoiselta ilmeeltään ehdotus on asiallinen mutta kovin luonnonomainen ja hengetön. Ehdotuksen jatkokehittelyssä ratkaisun omaleimaista identiteettiä ja arkkitehtonista luonnetta voisi kehittää rennolla otteella. Perusratkaisun onnistuneita kaupunkikuvallisia ja tilojen jäsentelyyn liittyviä omaisuuksia tai hyviä toiminnallisia ratkaisuja ei tule kuitenkaan menettää.

Toiminnallinen konsepti

Ehdotus on toiminnallisesti monin osin huolellisesti ja ammattitaitoisesti ratkaistu. Tilojen ja tilaryhmi- en mitoitukset on uskottavaa ja monet toiminnalliset yksityiskohdat on onnistuneesti ratkaistu. Esimerkiksi uudisosan sisäänkäyntiin ja Walk-in aulaan liittyvät toiminnalliset järjestelyt sekä apuvälineiden nou- to- ja palautuspiste ovat hyvin järjestettyjä. Ehdotuksen erityisenä ansiona on tilojen hyvä luonnonva- lon saanti ja pääosin avoimet näkymät. Niillä on tärkeä merkitys työ- ja asiakasviihtyvyyden kannalta.

Tilojen erillisuus ja niiden väliset osin pitkät etäisyydet ovat jatkosuunnittelun haaste. Terveysasema ja suun terveydenhuollon tilat sekä kuntoutumisen poliklinikka sijaitsevat kolmessa eri kerroksessa sekä erillään röntgen ja laboratoriotiloista. Kuntoutumisen poliklinikkaan kuuluvat allashuone liitännäisine tiloineen sijaitsevat muista toiminnoista erillään. Ravintola aukeaa kauniisti keskuspihaan ja sijaitsee onnistuneesti vanhan ja uuden osan välissä, mutta jää keskeisistä aulatiloista ja kulkureiteistä sivuun. Lääkekeskus, keskusvarasto ja ruokapalvelun tilat sijaitsevat eri puolilla rakennusta ja kaukana toi- minnallisesta keskipisteestä. Lisäksi esimerkiksi läntisimmän kuntoutumisen osaston etäisyys kuntou- tumisen poliklinikan tiloista on suuri ja johtaa siten potilaskuljetuksiin tarvittavan henkilökunnan työ- määrän lisääntymiseen.

Ehdotus sisältää ohjelman mukaiset kahdeksan kuntoutumisen osastoa ja niihin liittyvät muut tilat. Kuntoutumisen osastot ovat toiminnallisesti selkeitä. Niiden tilallinen monimuotoisuus saattaa aiheut- taa kulmien taakse jääviä vaikeasti valvottavia osia. Potilashuoneet ja osastokohtaiset yhteistilat avau- tuvat kauniisti maisemaan. Kuntoutumisen osastoihin liittyy sekä yhteisiä suojattuja ja eteläiseen puis- toon avautuvia ulkotiloja että viherhuoneita ja suojaisia sisäpihoja. Osastot vaikuttavat kokonaisuutena viihtyisiltä. Potilashuoneiden yhteys osastokohtaisiin yhteistiloihin on osin etäinen, sillä ruokailun ja oleskelun tilat on sijoitettu osastojen laitamille. Läntisimpien kuntoutumisen osastojen yhteydet julki- siin palvelutiloihin ovat pitkiä. Näiltä osin ratkaisu ei parhaalla mahdollisella tavalla houkuttele kilpailun tavoittelemaan aktiiviseen ja omaehtoiseen kuntoutumiseen ja yhteisöllisyyteen. Tekijöiden toivotaan esittävän jatkossa, miten yksittäinen kuntoutusosasto tai osa siitä voidaan tarvittaessa eristää.

Elä ja asu –seniorikeskus on esitetty ohjelman mukaisesti nykyiseen osaan. Asuntoja on kilpailuohjel- man edellyttämä lukumäärä. Seniorikeskuksen sisäänkäynti on järjestetty vanhan osan pääsisään- käynnin kautta keskitetysti. Sisäänkäynti ja paikoitustilat sijaitsevat erillään korkeaan osaan sijoite- tuista asunnoista ja niille järjestetty oma sisäänkäynti korostaisi asuntojen kodinomaisuutta. Avopalve- lukeskus ja siihen liittyvät liikuntatilat sijaitsevat luontevasti ensimmäisessä kerroksessa. Avopalvelu- keskuksen tilojen avautumista aula- ja käytävätiloihin voisi kehittää. Asuntoyksiköihin liittyvät yhteiset oleskelutilat ja viherhuoneet elävöittävät ratkaisuja melko hyvin. Toisaalta pitkät ja osin pimeät käyt- vät luovat laitospaistua tunnelmaa. Seniorikeskuksen ratkaisujen toivotaan jatkossa kehittyvän siten, että ne nyt esitettyä paremmin tukevat asukkaiden omaehtoista toimintaa ja yhteisöllisyyttä. Saatto- hoidon osasto sijaitsee keskeisesti ja sen yhteydet hiljentyminen tilaan ja hyvästelytilaan ovat hyvät. To- sin kyseiset tilat ovat luonteeltaan kellarimaisia. Saattohoito-osastolla asuvien ympärivuotiseen ulkoi- lun mahdollisuuteen on syytä kiinnittää erityistä huomiota.

Yleisesti ottaen ehdotuksen henkilö ja materiaaliliikenteen toiminnallisuutta tulee parantaa johtuen erityisesti eri yksiköiden välisistä pitkistä etäisyyksistä.

IV-konehuoneiden sijoittaminen kellariin ei ole hyvä ratkaisu.

Vaiheittaisen toteuttamisen tapa tulee jatkossa esittää.

18. Pihalla auringossa

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu

Ehdotus on arkkitehtoniselta ilmeeltään kokonaisvaltainen ja varmaotteinen. Se esittää nykyistä ra- kennusta ympäröivän 2-3 kerroksisten kuntoutumisen osastojen sarjan, joiden lomaan eri tavoin jä- sennellyt aukiot, pihat sekä aulatilat jäsenyivät. Rakennusten ympärille jää laaja puistomainen vyöhy- ke. Ehdotuksen massoitteellinen suhde ympäröivään maisemaan on onnistunut ja se tarjoaa mahdolli- suuden kehittää sairaala- aluetta luonnonläheisenä ja pienimittakaavaisena kokonaisuutena. Rakennus- osien polveilu, rakennuskorkeudet ja julkisivujen ilme liittyvät sairaalarakennuksen onnistuneella taval-

la osaksi lähialueen tulevaa asuntorakentamista. Kokonaisuuden jakaminen pienempiin rakennusosiin ja niiden matala rakennuskorkeus tarjoaa hyvän mahdollisuuden välttää ratkaisun laitosmaisuuksia ja toteuttaa sairaala viihtyisänä ja kutsuvana terveydenhuollon kampuksena. Toisaalta esitetty ratkaisu on johtanut rakentamisen levittäytymiseen melko laajalle alalle ja siten myös osin pitkiin sisäisiin yhteyksiin.

Erillisten sisäänkäyntien järjestäminen kuntoutumisen osastoille ja terveysasemalle on toiminnallisesti perusteltua ja tarjoaa mahdollisuuden niiden toimimiseen erillisinä yksikköinä. Walk-in aula ja kuntoutumisen osastojen sisäänkäynti sijaitsee alueen etelälaidalla ja sinne johtaa oma ajoyhteys. Se on tilallisesti kauniisti ratkaistu ja tarjoaa elämyksellisen sisääntulon. Sen yhteydet lähialueisiin eivät toisaalta toteudu parhaalla mahdollisella tavalla eikä ratkaisu erityisesti korosta tulevaa sairaala-alueita sosiaalisesti ja toiminnallisesti kokoavana paikkana. Terveysaseman sisäänkäynti samoin kuin koko sairaalarakennuksen huoltoyhteys on vuorostaan sijoitettu alueen koillisnurkkaan ja siten ne avautuvat kohti tulevan asuntoalueen keskeisiä osia.

Päiväkodin sijoitus nykyisen sairaalarakennuksen länsipuolelle on osin ongelmallinen. Nykyisellään se ja siihen liittyvä paikoitusalue sijoittuvat säilytettäväksi määrätyn 1-luokan muinaismuistokohteen suoja-alueen kohdalle. Lisäksi päiväkotia ei ole parhaalla mahdollisella tavalla ympäristön asukkaiden saavutettavissa. Toisaalta päiväkotia liittyy kauniilla tavalla osaksi kokonaisuunnitelmaa ja lisäksi senioriasumisen ja päiväkodin välinen yhteys on hyvä idea.

Ehdotuksen uudisosan julkisivut ovat yleiseltä otteeltaan rauhalliset ja kauniit. Nykyisen rakennuksen julkisivujen käsittely on näytetty viitteellisesti. Samalla säilyvän osan suhde kokonaisuuteen ja sen identiteetti jää kovin epämääräiseksi.

Liikenne ja pysäköintiratkaisut

Liikenteen ja pysäköinnin ratkaisuja tulee kaikilta osiltaan kehittää. Kevyen liikenteen yhteydet on esitetty ainoastaan viitteellisesti. Polkupyörien säilytystä tai invataksien pysäköintiä ei ole selkeästi esitetty. Saattoliikenteen järjestelyjä ei ole kuntoutumisen osastojen, terveysaseman, seniorikeskuksen tai päiväkodin osalta esitetty. Pysäköinnin yhteyttä saattoliikenteen järjestelyihin tulee kehittää. Sairaan kuljetuksen ajo-yhteyttä ei ole esitetty. Vainajien poiskuljetus yleisen lastauslaiturin kautta ei ole suotava ratkaisu.

Myös huoltoliikenteen ratkaisujen toimivuutta tulee kehittää. Huoltopihan sijainti on rakennuksen sisäisten toiminnallisten järjestelyiden kannalta keskeinen, mutta se lisää asuntoalueen sisäistä liikennettä. Materiaalikuljetuksille tulee osoittaa erilliset tulevan ja lähtevän liikenteen laiturit, jotka on sijoitettava helposti saavutettavan paikkaan.

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

Ehdotuksen arkkitehtuuri rakentuu miellyttävällä tavalla osaksi ympäristöään. Se ei julistaudu alueen maamerkitseksi vaan pyrkii pikemminkin sulautumaan osaksi Puolarmetsään rakentuvaa asuntoaluetta. Valittu lähestymistapa saattaa parhaimmillaan tuottaa avoimesti ympäristöönsä liittyvän kokonaisuuden, jossa tavallisen asumisen ja toisaalta sairaalassa olemisen välille ei muodostu suurta eroa. Toisaalta ehdotus on osin sisäänpäin käpertyvä. Kuntoutumisen osastoille ja yleisiin tiloihin johtava sisäänkäynti sijaitsee syvällä rakennuskompleksin sisällä eikä nykyisessä muodossaan avaudu erityisen avoimesti ympäristöön.

Ehdotuksen tilallinen sommittelu on taitavaa ja sopivalla tavalla pienipiirteistä. Keskeiset aulatilat, erilaisiin pihatiloihin avautuvat käytävät ja julkiset palvelutilat luovat miellyttävän tunnelman ja tuottavat viihtyisää ja elämyksellistä asumisen ja työnteon ympäristöä. Kaikki kuntoutumisen osastojen potilashuoneet sekä lähes kaikki seniorikeskuksen asunnot suuntautuvat kauniisti joko maisemaan tai aurinkoisille ja ympäristöön avautuville sisäpihoille. Keskeinen sisäpiha sekä eri tavoin jäsennetyt aulatilat helpottavat orientoitavuutta.

Valitettavasti yleisten- ja potilastilojen vastakohtana hyvin suuri osa terveysaseman, suun terveydenhuollon, kuntoutumisen poliklinikan ja hallinnon tiloista sijaitsevat ikkunattomissa tiloissa tai ylävalon varassa. Tämä on yksi ehdotuksen merkittävimmistä puutteista. Työntekijöiden viihtyvyyden kannalta työhuoneiden päivänvalolla ja ulos suuntautuvilla näkymillä on erittäin suuri merkitys ja ehdotusta tulee tältä osin merkittävästi kehittää.

Toiminnallinen konsepti

Ehdotus on toiminnallisesti monin osin huolellisesti ja ammattitaitoisesti ratkaistu. Walk-in aula sijaitsee keskeisesti ja sieltä on toimivat ja esteettömät yhteydet sekä kuntoutumisen poliklinikalle että terveysasemalle. Julkiset palvelut, ravintola, kahvila, kirjasto sekä kokous- ja koulutustilat täydentävät yleisten tilojen kokonaisuutta onnistuneella tavalla. Aulasta on lisäksi selkeät yhteydet sekä kuntoutumisen osastoille että seniorikeskukseen. Pääosa aulaan liittyvistä tiloista sijaitsee yhdessä tasossa joka vähentää pystysuuntaisen liikenteen tarvetta. Sen haittapuolena on eri yksiköiden välisten etäisyyksien kasvu, joka tuottaa ongelmia. Kuntoutusosastojen erillisuus ja niiden väliset osin pitkät etäisyydet ovat jatkosuunnittelun haaste. Esimerkiksi välimatka eteläisimmästä kuntoutumisen osastosta kuntoutumisen poliklinikalle on suuri ja johtaa siten potilaskuljetuksiin tarvittavan henkilökunnan työmäärän lisääntymiseen.

Ehdotus sisältää ohjelman mukaiset kahdeksan kuntoutumisen osastoa ja niihin liittyvät muut tilat. Kuntoutumisen osastot ovat toiminnallisesti selkeitä. Potilashuoneet avautuvat kauniisti maisemaan ja osastokohtaiset yhteistilat sijaitsevat keskeisesti sisäänkäynnin ja piha-alueen välillä. Kuntoutumisen osastoihin liittyy sekä yksityisiä että yhteisiä suojattuja ulkotiloja. Osastot vaikuttavat kokonaisuutena viihtyisiltä. Potilashuoneet sijaitsevat kuitenkin hyvin perinteisellä tavalla käytävien varrella ja niiden yhteys osastokohtaisiin yhteistiloihin ei ole erityisen kutsuva. Lisäksi kuntoutumisen osastojen yhteydet julkisiin palvelutiloihin ovat pitkiä eikä ratkaisu siten parhaalla mahdollisella tavalla houkuttele kilpailun tavoittelemaan aktiiviseen ja omaehtoiseen kuntoutumiseen ja yhteisöllisyyteen. Tekijöiden toivotaan esittävän jatkossa, miten yksittäinen kuntoutusosasto tai osa siitä voidaan tarvittaessa eristää

Terveysasema ja suun terveydenhuollon tilojen sijoittaminen oman sisäänkäynnin yhteyteen mahdollistaa yksiköiden erillisen toiminnan. Niihin liittyvät aulatilat ja käytävät avautuvat sisäpihalle ja ne liittyvät sairaalan muihin tiloihin sujuvasti. Työ- ja vastaanottohuoneiden ikkunattomuus on vakava puute, johon jatkosuunnittelussa tulee kiinnittää huomiota. Apuvälineiden nouto- ja palautuspisteelle ei ole järjestetty omaa ulkoyhteyttä ja niiden saavutettavuus ja yhteydet varastotiloihin eivät ole parhaat mahdolliset. Laboratorio- ja röntgentilojen saavutettavuudesta ja sujuvista yhteyksistä tulee huolehtia.

Elä ja asu –seniorikeskus on esitetty ohjelman mukaisesti nykyiseen osaan. Asuntoja on kilpailuohjelman edellyttämä lukumäärä. Seniorikeskuksen sisäänkäynti on järjestetty lännestä ja siihen liittyvä paikoitusalue on sijoitettu virheellisesti muinaismuistoalueen päälle. Ratkaisu on helposti korjattavissa. Avopalvelukeskus ja siihen liittyvät liikuntatilat sijaitsevat luontevasti ensimmäisessä kerroksessa ja liittyvät mutkattomasti sairaalan muihin tiloihin. Seniorikeskuksen asunnot sijaitsevat laitosmaisesti pitkien käytävien varrella. Niihin liittyvät yhteistilat ovat melko tavanomaisia valokuiluun aukeavia ja käytäviin liittyviä keskeistiloja. Ratkaisu ei ole erityisen innovatiivinen eikä se kilpailun tavoitteleamalla tavalla tue asukkaiden omaehtoista toimintaa ja yhteisöllisyyttä. Saattohoitokodin ratkaisut eivät poikkea muista asumisen yksiköistä. Sen tarvitsemat yhteydet hiljentymistilaan ja hyvästelytilaan ovat pitkät. Saattohoito-osastolla asuvien mahdollisuus ympärivuotiseen ulkoilun mahdollisuuteen on syytä kiinnittää erityistä huomiota.

Yleisesti ottaen ehdotuksen henkilö ja materiaaliliikenteen toiminnallisuutta tulee parantaa johtuen erityisesti eri yksiköiden välisistä pitkästä etäisyyksistä.

IV-konehuoneiden sijoittaminen kellariin ei ole hyvä ratkaisu.

Vaiheittaisen toteuttamisen tapa tulee jatkossa esittää.

28. Silmusto

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu

Ehdotus on tilallisesti sekä toiminnallisesti keskittynyt ratkaisu, jossa on rohkea ja mielenkiintoinen konsepti. Selkeällä massoitteilla ja tornirakennuksella (XIV) on lähdetty ansiokkaasti tekemään tunnistettavaa asumisen- ja terveyspalvelujen kampusta, joka hahmottuu rohkealla identiteetillään keskeisenä julkisena rakennuksena, hyvinvointipalvelujen ja kuntoutuksen symbolina. Torni merkitsee sijainnin myös Espoon ja Suur-Matinkylän suurmaisemaan. Toisaalta näinkin korkea ja kontrastisen ikoninen rakennusmassa suhteellisen pienimittakaavaisella alueella voi herättää myös vieroksuntaa.

Asuinrakennusten liittäminen tiiviiksi osaksi kampuskokonaisuutta senioriasuntojen yhteyteen on mielenkiintoinen ratkaisu. Senioriasuminen sijoittuu näin elämän keskelle ja samalla jätetään kilpailu-

een länsiosa rakentamatta ja virkistyskäyttöön. Tiivis kampusalue mahdollistaa parhaimmillaan tehokkaan toiminnallisuuden, helpon orientoituvuuden, kohtaamiset ja yhteisöllisyyden.

Tornin asemaa ja sijaintia osana rakennusryhmää ja suhteessa ympäristöön tulisi tarkentaa. Esitetyllä tavalla se varjostaa liaksi vanhaa sairaalaa ja pääsisäänkäyntiä.

Viherkenttä kampuksen itäpuolella luo Puolarinportille miellyttävän puistokatumaisen luonteen ja näin syntyvä kokonaisuus voisi toimia koko aluetta kokoavana viherelementtinä. Kokonaisratkaisu kaipaa kuitenkin kehittelyä. Esitetyt pysäköinnin järjestelyt eivät tue parhaimmalla tavalla ajatusta puistoakselista. Sisääntulopiha saattoliikenteineen jää ehdotuksessa kovin ahtaaksi ja varjoisaksi, eikä liity mielekkäällä tavalla osaksi puistomaista ympäristöä. Rakennuksiin liittyvät kokoavat suojaisat ulkotilat puuttuvat. Kampuksen avoin ja kutsuva luonne ei välity parhaalla mahdollisella tavalla.

Päiväkodin sijainti lounaisnurkassa herättää epäilyjä. Sen sijoittaminen "ruutukaavaan" ei tuo toiminnallista lisäarvoa. Päiväkodin ja vainajienhoidon läheisyys on huono ratkaisu. Etäisyys kokoojakadulle on tarpeettoman pitkä ja erityisesti kevyen liikenteen, autolla tapahtuvan saattoliikenteen sekä pysäköinnin järjestelyt vaikuttavat ongelmallisilta.

Liikenne ja pysäköintiratkaisut

Liikenteen ja pysäköinnin ratkaisuja tulee kokonaisuutena kehittää. Sairaankuljetusreittiä, tai invataksien pysäköintiä ei ole selkeästi esitetty suunnitelmassa. Huoltoliikenteen ja -pihojen sekä pysäköinnin ratkaisuja tulee kehittää ja tarkentaa ja ne tulisi ratkaista kaupunkikuvallisesti korkealaatuisella tavalla. Materiaalikuljetukset tarvitsevat erilliset tulevan ja lähtevän liikenteen laiturit. Vainajien poiskuljetus tulee ratkaista arvokkaalla tavalla, omalla yhteydellään vainajien hoitotilasta suojattuun kuljetusauton pysäköimispaikkaan ja erillään muusta lastauksesta. Vain leikkauksissa esitetty pohjaveden alapuolelle menevä pysäköintiratkaisu ei tunnu teknisesti tai taloudellisesti järkevältä. Osa maantasopysäköinnistä sijoittuu kiusallisesti komeasti aukeavien ravintolatilojen eteen. Asuntoryhmien osalta tulee ottaa huomioon esteettömyys sisäänkäynti- ja liikenneratkaisuissa. Pohjoisten asuintalojen pysäköintiratkaisuja ei ole esitetty. Alueen läpi kulkevat kevyen liikenteen yhteydet vaativat vielä tarkastelua. Polkupyörien säilytystä ei ole esitetty.

Arkkitehtuuri

Arkkitehtuuri on luonnosmaisudessaan sekä lupaavaa että kömpelöä. Tornin sekä jalustaosan keskinäisiä suhteita ja sijaintia tulee kehittää arkkitehtonisen ja erityisesti toiminnallisen kokonaisuuden kannalta. Arkkitehtuurin vastakkaisteemat ovat luonnoksessa selkeitä ja mielenkiintoisia; suoraviivaisen massoitelman vastamuotoina toimivat kaarevat leikkaukset sisätiloissa. Leikkauksien luomat tilat lisäävät parhaimmillaan sisätilojen tunnistettavuutta, helpottavat orientoituvuutta ja luovat rytmin liikumiselle. Näitä tulisi edelleen jalostaa tilaohjelma sekä nykyisen rakennuksen ominaisluonne paremmin huomioiden. Jatkokehittelyssä tulisin paneutua leikkausten sijoittumiseen ja niihin liittyvien ulkotilojen hyödyntämiseen tarkemmin. Ulko- ja sisätilojen suhdetta tulisi parantaa myös maantasokerroksissa. Ratkaisussa jää kaipaamaan kokoavaa ulkotilaa.

Nykyisen ja uuden rakennusmassan liittymistä on vaikea hahmottaa ehdotuksesta. Ulkoarkkitehtuurissa ne on koottu siikkipainetuilla lasijulkisivuilla yksiaineiseksi kokonaisuudeksi. Matalaenergiatavoitteet tulee huomioida julkisivuratkaisuissa.

Toiminnallinen konsepti

Tilajako on esitetty hyvin luonnosmaisesti ja esitetystä aineistosta puuttuu tilaohjelman mukaisia tiloja. Rakennuksen tilaratkaisuja sekä henkilö- ja materiaali liikenteen ratkaisuja tulee kehittää ja huomattavasti tarkentaa.

Peruseriaate on toimiva ja kehityskelpoinen. Alin kampuksen tilaryhmiä yhdistävä kerros on varattu huolto-, säilytys- ja varastotiloille sekä henkilökunnan tiloille, joista on vertikaaliyhteydet henkilö- ja materiaali liikenteelle. Sisääntulokerroksessa yhdistyvät yhteis- ja palvelutilat sekä kokous- ja koulutustilat yhteisöllisyyttä korostavaksi ja synergiaedut huomioivaksi kokonaisuudeksi. Aulaa toivoisi korostettavan tilallisessa hierarkiassa, vaikkakin esitetty luonnosmainen näkymäkuva on lupaava. Ravintolatilojen soisi olevan sisääntulotasossa ja lähempänä asumisyksikköä, vaikka kaksikerroksinen ruokailutila tuokin avaruutta nykyiseen ratkaisuun.

Kompakti massoitelu mahdollistaa selkeän toiminnallisen jaon ja tiiviit yhteydet eri toimintojen välillä. Tornin toiminnallisuus herättää myös kysymyksiä: terveysaseman ja suun terveydenhuollon joustava

toimiminen, mahdollisuus erillisiin sisäänkäynteihin ja saavutettavuus kerroksissa, kuntoutumisen poliklinikan tilojen (esim. allashuone) sijoittuminen kerrokseen, riittävät vertikaaliyhteydet sekä henkilö- että materiaali liikenteelle, yhteydet ulkotiloihin, turvallisuus, hätätilanteet ja evakuointi jne? Ehdotuksessa tulee paneutua massoittelemisen suhteisiin ja eri tilaryhmien optimaaliseen sijaan rakennuskonaisuudessa niin, että torniratkaisun vahvuudet ja heikkoudet tulevat ratkaistuksi parhaimmalla mahdollisella tavalla.

Tornimainen ratkaisu asettaa haasteita muunneltavuuden ja toiminnallisen jouston kannalta. Kerrosten välistä joustavuutta sekä houkuttelevia kokoavia vertikaali- ja näköyhteyksiä tulee kehittää myös toiminnallisten yksikköjen sisällä.

Kuntoutumisosastojen osalta esitetty kerrosyksikkö voisi muodostaa miellyttävän ja yhteisöllisen ryhmäkoon. Potilashuoneet avautuvat hienosti maisemaan. Useamman osaston valvonta voidaan kokea henkilökunnan kannalta ongelmalliseksi kerrosten välillä. Yhdistävien vertikaalijärjestelyjen mahdollisuuksia tulee tutkia eri kerroksissa olevien kuntoutumisosastojen välillä. Osastojen muuntojoustavuuteen ja yhdisteltävyyteen, yhteistilojen sijoittumiseen sekä suojatun ulko-oleskelun mahdollisuuteen osana kuntoutumista tulee kiinnittää erityistä huomiota kaikilla osastoilla. Tekijöiden toivotaan esittävän jatkossa, miten yksittäinen kuntoutusosasto tai osa siitä voidaan tarvittaessa eristää.

Kuntoutumisen poliklinikan apuvälineiden nouto ja palautustilojen yhteydet ja sijainti tulee tarkistaa ohjelman mukaisesti.

Elä- ja asu -seniorikeskuksen asumisryhmillä on sujuva yhteys kampuksen palvelutiloihin, mutta ne yhdistyvät luontevasti myös pohjoispuoliseen asuinympäristöön. Asuntomäärä ei vastaa ohjelman tavoitteita (78 / 100-150). Asuntoryhmien ratkaisuihin tulee paneutua kokonaisuudessaan tarkemmin kilpailuohjelman ja yleisarvostelun tavoitteiden mukaisesti. Asuntokohtaiset ulkotilat puuttuvat. Yhteiskäyttöisiä ulkotiloja sekä helposti saavutettavia pihatiloja tulee kehittää. Yhteisoleskelutilojen sijoittamisella ja käytävien jäsentelyllä on pyritty välttämään monotonisia käytävätiloja. Tätä tulisi kehittää edelleen. Yhteistilat ovat kuitenkin melko tavanomaisia valokuiluun ja käytäviin aukeavia keskeistiloja, vailla näkymiä ympäristöön. Saattohoitokodin sijaintia ja yhteyksiä ei ole esitetty.

IV-konehuoneita, huoltotunnelia tai teknisiä koko rakennusta palvelevia tiloja ei ole esitetty.

Vaiheittaisen toteuttamisen tapa tulee jatkossa esittää.

32. Orkidea

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu

Ehdotus on arkkitehtoniselta otteeltaan raikas ja omaperäinen. Se esittää kiinnostavan "hotellimaisen" idean sairaalan toteuttamisesta. Alueen maisemalliset tekijät ja paikan ominaispiirteet on kiinnostavalla ja oivaltavalla tavalla hyödynnetty osana ehdotuksen peruskonseptia. Rakennus ei muodosta aluetta hallitsevaa dominanttia vaan pyrkii pikemminkin piiloutumaan metsän ja puistojen siimekseen. Esitetty ajatus kallioiden mäkien ja metsäkumpujen väliin sijoittuvasta elämyksellisestä ja viihtyisästä kampusmaisesta sairaala-alueesta on lupaava ja kehityskelpoinen.

Suunnitelmassa uudisosa sijoittuu vanhan eteläpuolelle monimuotoisiin ja kaareviin rakennusmassoihin jaoteltuna. Ratkaisu perustuu pääosin 2-3 kerroksisiin rakennusosiin ja niihin liittyviin väljiin sisäpihoihin ja puutarhoihin. Nurmella peitetty kaksikerroksinen aula- ja palvelutiloja sisältävä matalampi osa yhdistää erilliset uudet rakennusosat ja nykyisen osan toisiinsa. Tuloksena on monimuotoinen ja mitta-kaavaltaan sopivan suuruista rakennuksista muodostuva kokonaisuus. Parhaimmillaan ehdotus tarjoaa mahdollisuuden kehittää uudesta sairaalasta elämänläheisen ja viihtyisän kokonaisuuden jossa laitosmaisuus on onnistuneesti vältetty. Toisaalta esitetty ratkaisu on johtanut rakentamisen levittymiseen melko laajalle alueelle. Lisäksi kokonaisuuden eri osien hierarkiaa ja toiminnallista sisältöä on muodonannon tai julkisivujen käsittelyn perusteella vaikea määrittää. Myös rakennuksen pääsisäänkäynti piiloutuu ehkäpä turhan vaatimattomalla tavalla.

Päiväkodin sijoitus alueen koilliskulmaan vaikuttaa onnistuneelta ratkaisulta. Sen suojainen leikkipiha aukeaa kohti etelää ja puutarhamaista piha- aluetta. Päiväkoti liittyy pihan välityksellä senioriasuntoihin ja muuhun sairaalaan. Ryytimää senioriasuntojen ja päiväkodin yhteydessä on hyvä idea ja tarjoaa yhteistä ajanvietettä molemmille ryhmille.

Ehdotuksen julkisivut on näytetty viitteellisesti. Esitetyn kaltaiset ilmeeltään rauhalliset ja yksiaineiset julkisivut voivat hyvinkin tasapainottaa ja eheyttää monimuotoista kokonaissommitelmaa. Toisaalta, ehdotusta on myös mahdollista kehittää materiaaleiltaan ja väriykseltään rikkaammaksi.

Liikenne ja pysäköintiratkaisut

Liikenteen ja pysäköinnin ratkaisuja tulee kaikilta osiltaan kehittää. Kevyen liikenteen yhteydet on esitetty ainoastaan viitteellisesti. Polkupyörien säilytystä tai invataksien pysäköintiä ei ole esitetty. Saattoliikenne on keskitetty pienelle alueelle ja sieltä ei ole luontevaa yhteyttä paikoitukseen. Yhteyttä pysäköintikummulta sairaalaan ei ole esitetty. Ajoyhteys pysäköintikumpuun sekä paikoitus ja huoltokelariin sijaitsee liian lähellä Puolarintielle johtavaa ajoyhteyttä ja turhan kaukana pääsisäänkäynnistä.

Pysäköinnin ja huoltoliikenteen yhdistäminen esitetyllä tavalla ei vaikuta toimivalta ratkaisuilta. Sairaankuljetuksen ajoneuvot tarvitsevat esitettyä paremmin toimivan ajo-yhteyden ja kääntöpaikan. Myös huoltoliikenteen ratkaisujen toimivuutta tulee kehittää. Materiaalikuljetukset tarvitsevat erilliset tulevan ja lähtevän liikenteen laiturit, jotka on sijoitettava helposti saavutettavan paikkaan. Päiväkodin saattoliikenne on esitetty viitteellisesti. Päiväkodin pysäköintiä ei ole esitetty.

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

Ratkaisussa kehitetään sairaalaa hotellimaisena ja viihtyisänä asumisen ympäristönä. Ajatus on kiehtova ja kehityskelpoinen. Eri rakennusosia ja kuntoutumisen osastoja yhdistävä aula muodostaa miellyttävän oloisen ja toiminnallisesti helposti saavutettavan keskeistilan. Suuri osa potilaiden ja asukkaiden käyttöön tarkoitetuista huonetiloista avautuu maisemaan. Joiltakin osin eri rakennusosissa olevat potilashuoneet avautuvat liian suoraan kohti lähellä sijaitsevaa vastapäistä rakennusosaa.

Suunnitelman selostuksessa korostetaan käyttäjäystävällisyyttä ja pyritään välttämään laitosmaisuuutta ja teknisten järjestelmien hallitsevuutta. Tavoite on hyvä, mutta ehdotuksen tekijöiden tulisi jatkokehittelyssä muistaa että sairaalan työntekijöiden viihtyvyys ja toiminnan tehokkuus ovat yhtälailla tärkeitä arvioinnin kriteerejä ehdotuksia tarkasteltaessa. Työtilojen riittävästä luonnonvalon saannista tulee huolehtia.

Suunnitelmassa on nykyistä sairaalarakennusta ja erityisesti sen korkeampaa osaa uudistettu voimakkaasti. Ratkaisu on mahdollinen, mutta ehdotuksessa esitetty nykyisen osan käsittely ja erityisesti siilomaiset nelikerroksiset osat herättävät epäilyjä ratkaisun onnistuneisuudesta. Vaihtoehtoina on joko vanhan osan uudistaminen nyt esitettyä vakuuttavammalla ja kilpailuohjelman mukaisella tavalla tai vanhan osan säästeliäämpi hyödyntäminen.

Toiminnallinen konsepti

Työssä on paljon potentiaalia kehittyä toimivaksi, viihtyisäksi sekä rakennuksen käyttäjiä ja alueen asukkaita yhteen kokoavaksi kampusmaiseksi sairaalaksi. Toisaalta ehdotuksen luonnosmainen esitystapa vaikeuttaa työn arviointia huomattavasti. Tilaohjelman mukaiset tilat on suurelta osin esitetty vain suurina yksikköinä ilman huonejakoa. Suunnittelua tulee toisessa vaiheessa huomattavasti tarkentaa ja sen tilat sekä toiminnalliset ja tekniset ratkaisut tulee esittää kilpailuohjelman edellyttämällä tarkkuudella. Kaarevat muodot ja erillisiin rakennusosiin sijoitetut toiminnot asettavat tilaratkaisujen muunneltavuudelle ja toiminnalliselle joustavuudelle erityisiä haasteita.

Selostuksessa esitetty sisääntulopuutarha, aula- ja palvelutiloja kattava kattopuutarha sekä osaan kuntoutumisen osastoista liittyvä sisäpiha on esitetty erittäin luonnosmaisesti. Kattopuutarhan toteuttaminen esitettyssä laajuudessa herättää epäilyjä. Sen luonne ulkotilana tai sen käyttö esimerkiksi ulko-kuntoutukseen on ehdotuksessa jäänyt esittämättä.

Walk-in aula on sijoitettu onnistuneella tavalla keskeisesti ja sen saavutettavuus on hyvä. Yhteydet kuntoutusosastoihin, kuntoutumisen poliklinikalle ja terveysasemalle ovat pääosin toimivat. Aulaan sijoitettu sisäpuutarhan luon tilaan miellyttävän tunnelman ja lisäksi se onnistuneella tavalla yhdistää keskusaulan eri kerroksia. Aulan osaksi sijoitettu ravintola on ahtaan oloinen ja sijoittuu vilkkaasti liikennöidylle alueelle. Kahvila ja kirjasto voivat nykyisessä paikassaan parvella lähialueen asukkaita ja siten myös osaltaan toimia sairaalan ja lähiympäristön välittävänä elementteinä. Toisaalta ne sijaitsevat melko kaukana kuntoutumisen osastoista ja keskeisestä sisääntulon alueesta.

Ehdotus sisältää ohjelman mukaiset kahdeksan kuntoutumisen osastoa. Erillisiä potilashuoneita ei ole esitetty ja siten potilashuoneiden lukumäärä ei ole voitu tarkistaa. Kaarevista muodoista huolimatta

kuntoutumisen osastot ovat perusratkaisultaan käytävämäisiä. Osa kuntoutumisen osastojen oleskelu- ja ruokailutiloista sijaitsee keskellä runkoa ilman luonnonvaloa. Joissakin tapauksissa oleskelutilat ovat osa kapeita käytäviin liittyviä tiloja. Kilpailuohjelman tavoitetta luoda aktiiviseen kuntoutumiseen ja yhteisöllisyyteen kannustava kuntoutumisen tiloja ei tältä osin ole onnistuttu erityisen hyvin saavuttamaan. Osassa kuntoutumisosastoja on huonekohtaiset parvekkeet ja lisäksi yhteiskäytössä oleva sisäpiha. Katoksella suojattuja yhteisiä ulko-oleskelutiloja ei ole esitetty ja lisäksi osasta kuntoutumisen osastoja ulko-oleskelun tilat puuttuvat kokonaan. Tekijöiden toivotaan esittävän jatkossa, miten yksittäinen kuntoutusosasto tai osa siitä voidaan tarvittaessa eristää. Henkilökunnan työskentelyn kannalta keskeisten tilojen rakenne saisi olla samanlainen eri osastoilla huolimatta osastojen erilaisista muodoista.

Vainajien luovutus on esitetty vain asemapiirroksessa pohjoisosaan erilliseen rakennukseen. Ratkaisu voi tarjota mahdollisuuden rauhalliseen sijaintiin ja hiljentymiseen. Yhteyksiä saattohoitokotiin tai potilasosastoille ei ole esitetty. Erillinen sijainti johtanee pitkiin ulkoyhteyksiin.

Terveysasema ja suun terveydenhuollon tilat sekä kuntoutumisen poliklinikka sijaitsevat keskeisesti ja avautuvat yhteiseen aulatalaan. Tilat on esitetty viitteellisesti ja niiden tilaohjelman mukaista jäsentelyä ei ole voitu tarkistaa. Osa odotustiloista sijaitsee keskellä rakennusrunkoa ilman luonnonvaloa. Apuvälineiden nouto- ja palautuspisteelle ei ole järjestetty omaa ulkoyhteyttä.

Elä ja asu –seniorikeskus on esitetty ohjelman mukaisesti nykyiseen osaan sitä voimakkaasti muokaten. Seniorikeskuksen yhteydet avopalvelukeskuksen tiloihin, palvelutiloihin sekä sairaalan yhteistiloihin ovat hyvät ja toimivat. Sen sijaan seniorikeskuksen omat sisäänkäynnit ovat syrjässä ja erityisesti vanhaan rakennukseen esitettyjen siilomaisten osien yhteydet esimerkiksi paikoitusalueelle puutteelliset. Asuntoja on 107 kappaletta ja siten kilpailuohjelman minimitavoite (100) on saavutettu. Asunnot on ryhmitelty kilpailuohjelman esittämää pienempiin ryhmiin. Asuntoryhmien yhteistiloja ei ole esitetty tai ne ovat tavanomaisia keskeisauloja eivätkä esitettyssä muodossa erityisesti tue asukkaiden omaehtoista toimintaa ja yhteisöllisyyttä. Ehdotuksessa ei ole esitetty saattohoitokotia eikä sen tarvitsemia yhteyksiä hiljentymistilaan ja hyvästelytilaan. Asuntoryhmissä olisi luontevaa olla yhteys vähintään yhteen muuhun asuntoryhmään, jotta henkilökunnan työpanosta voidaan käyttää tehokkaasti.

Yleisesti ottaen ehdotuksen henkilö ja materiaaliliikenteen toiminnallisuutta tulee parantaa. Tukipalvelut sijaitsevat lähes kokonaisuudessaan kellaritiloissa ja niiden huollettavuutta ja yhteyksiä sairaalan muihin osiin tulee kehittää. Sekä lääkekeskukselle että keskusvarastolle on hyötyä lastauslaiturien läheisyydestä, mutta toiminnallisesti osassa ao. tiloja tulisi olla päivänvaloa. Laboratoriolle ja röntgenille varattu tila vaikuttaa kapealta, mikä voi vaikeuttaa asiakaspalvelun järjestämistä kummassakin toiminnossa.

Yleisesti ottaen ehdotuksen henkilö ja materiaaliliikenteen toiminnallisuutta tulee parantaa. Tukipalvelujen niiden huollettavuutta ja yhteyksiä sairaalan muihin osiin tulee kehittää.

IV-konehuoneita ei ole esitetty. IV-konehuoneiden sijoittaminen kellariin ei ole hyvä ratkaisu.

Matalaenergiatavoitteet tulee huomioida julkisivuratkaisuissa.

Vaiheittaisen toteuttamisen tapa tulee jatkossa esittää.

39. Sense and sensibility

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu

Ehdotus on luonnosmaisesti esitetty, mutta perusratkaisultaan kiinnostava. Uusi kampuskokonaisuus hahmottuu 2-4. kerroksisena sisäpihojen ja lasitettujen talvipuutarhojen rytmittämänä veistoksellisena suurtalokorttelina. Uudisrakentaminen on sijoitettu pääosin nykyisen rakennuksen eteläpuolelle läntistä metsärinnettä hyväksikäyttäen. Nykyistä rakennusta on lisäksi laajennettu itään. Päiväkotit kietoutuu osaksi kampuskokonaisuutta pohjoisessa. Massoittelu on suhteellisen kompakti ja kokonaisuus positiivisella tavalla ehyt ja sisäänpäin sykkivä.

Kampuksen sydän on kokoava atriumpiha, joka on tilana mielenkiintoinen ja sijoittuu kokonaisuuteen hyvin. Vaikka sisääntulopiha on lähes suljettu, se on helposti havaittavissa ja lähestyttävissä Puolarinportilta veistoksellisesti kaartuvan julkisivun ohjaamana. Pihan toiminnallisia ominaisuuksia tulee kui-

tenkin selkeyttää ja kehittää. Liikennealueen keskellä olevan puistikon käytettävyys voi olla ongelmallista ja sen luonne kokoavana ulkotilana jäädä visuaalisuuden ja kerroksissa olevien ulkotilojen varaan.

Asuntoryhmien sijoittaminen nykyisen rakennuksen matalaan osaan ja piha-alueiden yhdistäminen päiväkodin kanssa hienovaraisesti välittävän pihan avulla on kiinnostava ratkaisu. Näin asuminen ei jää eristyksiin vaan on keskeinen osa kampusta.

Ehdotuksen teemat toteuttavat hyvin kilpailun tavoitetta tehokkaasta, mutta elämänläheisestä, viihtyisästä ja aktiivisuuteen kannustavasta kampuksista. Valittu rakennustypologia ei kuitenkaan erityisen hyvin toimi koko asuinaluetta kokoavana, avoimena ja kutsuvana ratkaisuna.

Liikenne ja pysäköintiratkaisut

Liikennematkailu on lähtökohdiltaan selkeä, mutta vaatii tarkistamista ja kehittämistä. Asiakkaiden ja senioriasukkaiden saattoliikenne on järjestetty sisääntulopihaan katoksen alta. Sisääntulopihaan alla tasossa +6,8 on yhdistetty huolto- ja paikoitustaso, jossa sijaitsee lastauslaiturien lisäksi myös vainajien kuljetus. Tasolta on vertikaaliyhteydet materiaali- ja henkilöliikenteelle kerroksiin. Tasolle ajetaan Puolarinportin itäpuoliselta rampilta. Ramppiratkaisut vaativat vielä paneutumista toimivuuden ja kaupunkikuvan kannalta. Huolto- ja henkilöautoliikenne olisi hyvä erottaa ratkaisussa toisistaan. Sairaankuljetusreittiä tai invataksien pysäköintiä ei ole selkeästi esitetty suunnitelmassa. Maantasopysäköinnin laajuus ei vastaa ohjelman tavoitteita eivätkä yhteydet sisäänkäynneille Puolarinportin itäpuolelta ole toimivia. Polkupyörien säilytystä ei ole esitetty. Alueen läpi kulkevat kevyen liikenteen yhteydet vaativat vielä tarkastelua.

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

Arkkitehtuuri on kokonaisuudessaan hyvin viitteellisesti esitettyä, mutta lupaavaa. Rakennuskokonaisuuden identiteetti perustuu nykyisen ja vanhan rakennuksen sulautumiseen yksiaineiseksi suurkortteliksi, joka on kiedottu kokoon yhtenäisellä julkisivukäsittelyllä. Pihojen julkisivut on käsitelty ulkojulkisivuista poikkeavilla tavoilla, lämminhenkisillä puupinnoilla tai lasisina.

Nykyisen ja uudisrakentamisen suhdetta on esityksestä hankala hahmottaa ja sitä tulisi selkeyttää jatkossa. Nykyiseen rakennukseen sijoitettujen asuntoryhmien laajennusosan arkkitehtoninen luonne herättää epäilyjä, vaikka onkin toiminnallisesti hyvin ratkaistu.

Sisäänkäyntipiha ympärille kietoutuva aula, siihen liittyvät yhteisölliset toiminnot kerroksissa, näköyhteydet sekä kohtaamisiin kannustava polveileva puuterassi ovat mielenkiintoisia teemoja, joita mielellään näkisi jatkossa kehitettävän. Keskeiseen aulatilaan kokoavana sisätalana tulisi panostaa myös tilallisesti.

Ympäröivää luontoa on tuotu eriluonteisten sisäpihojen avulla rakennukseen. Vihervyöhyke kunkin tilaryhmän keskiössä sairaalassa ja seniorikeskuksessa kokoaa pienemmät huonetilat yhteen, luo yhteisöllistä tilaa, mielenkiintoisia näkymiä ja parhaimmillaan helpottaa hahmotettavuutta ja orientoituvuutta. Pihatilat ovat myös oleellisia epäsuoran luonnonvalon kannalta. Pihatilojen jatkokehittämisessä tulisi ottaa huomioon aktiivinen toiminnallinen luonne, käytettävyys ja huollettavuus. Katosten alta ympäristöön avautuvat sisäpihat ovat huollon kannalta hyviä ratkaisuja.

Ehdotuksen esitystavan viitteellisyydestä johtuen arkkitehtuurin luonne ja kampuksen ulkoinen ilme on pitkälti katsojan arvuiltavissa. Ehdotusta tulee kehittää erityisesti tältä osin. Julkisivujen arkkitehtuuriin, materiaaleihin, mittakaavaan ja hierarkiaan tulee paneutua toisessa vaiheessa ja niitä tulee kehittää kokonaisuutta tukevaksi.

Toiminnallinen konsepti

Tilaryhmät on esitetty hyvin luonnosmaisesti ja tuonevat jatkokehittämisessä haasteita. Pohjaratkaisu on kuitenkin peruseräillä toimiva.

Sisääntulovyöhyke sijoittuu nykyisen ja uudisosan nivelkohtaan. Keskeiset palvelut ovat helposti saavutettavissa kerroksissa. Sisääntulopihaa kiertävät aulatilat yhdistävät toiminnalliset yksiköt hyvin toisiinsa. Terveysasemalla ja suun terveydenhuollolla on mahdollisuus erillisiin sisäänkäynteihin, käyttöön ja palveluaikoihin. Ratkaisulle on ominaista helppo orientoituvuus ja saavutettavuus. Tilajäsentelyssä jää kuitenkin kaipaamaan keskeistä kokoavaa sisätalaa. Walk-in –aulan tulisi olla kutsuvampi.

Kuntoutusosastojen ja –poliklinikan tilaratkaisuja tulee kauttaaltaan tarkentaa ja kehittää yleisarvostelussa ja kilpailuohjelmassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti. Niiden tilajakoa ei ole havainnollisesti esitetty, joten potilashuoneiden, työ- ja oleskelutilojen tai muiden tilojen sijoittumista ja näkymiä ei voi ehdotuksesta arvioida. Talvipuutarhojen ja sisäpihojen ympärille kietoutuviissa kuntoutusryhmissä on kuitenkin potentiaalia järjestää sekä potilaiden että henkilökunnan viihtyvyys, käytettävyys ja valvottavuus hyvin. Tilaryhmät tulisi ratkaista niin, etteivät sisäpihat vaikeuta osaston sisäisiä yhteyksiä ja valvottavuutta. Yhteiskäyttöisiä ulko-oleskelutiloja on esitetty vain muutamille kuntoutusosastoille. Henkilökunnan työskentelyn kannalta keskeisten tilojen rakenne saisi olla samanlainen eri osastoilla huolimatta osastojen erilaisista muodoista. Tekijöiden toivotaan esittävän jatkossa, miten yksittäinen kuntoutusosasto tai osa siitä voidaan tarvittaessa eristää.

Nykyisen rakennuksen toiminnallinen jäsentely on järjestetty poikkeavalla ja mielenkiintoisella tavalla. Elä- ja asu –seniorikeskuksen asuntoryhmät sijaitsevat matalassa osassa, jota on jatkettu uudisosan lisäksiivellä. Rakennuksen 4.kerroksisessä osassa sijaitsevat avopalvelukeskus liikuntatiloineen, sosiaalitiloja, lääkekeskus, kokous ja koulutustilat, hallinto ja potilasohjaus sekä varastotiloja tasolla +11,30. Tilajärjestelyn periaate vaikuttaa toimivalta ja tuo asuntoryhmien jäsentelyyn mielenkiintoisia mahdollisuuksia.

Senioriasuntoja on 118 kappaletta ja siten kilpailuohjelman minimimitavoite (100) on saavutettu. Asunnot on jaettu kuuteen asuntoryhmään, jotka sijoittuvat lasikatteiden sisäkadun varrelle. Ehdotuksesta ei käy ilmi sisäkatujen toiminnallinen luonne. Asunnoilla on omat maantasopihat tai parvekkeet, koivat oleskelupihat sekä kullakin asuntoryhmällä omat yhteisoleskelutilat. Yhteisoleskelutilojen avautuminen sekä päiväkodin että aktiivisen kampuspihan suuntaan on kiinnostava ratkaisu. Lähiulko-oleskelutilat on esitetty pohjoiseen avautuville pihaille. Sisäänkäyntiratkaisuissa olisi hyvä esittää vaihtoehtoja kampuspihan keskeiselle sisäänkäyntipihalle. Tasossa +11.30 sijaitsevien asuntoryhmien 1 ja 2 asuntojen sijoittuminen ja valonsaanti tulee tarkistaa sekä pihajärjestelyjä ja julkisivuja kehittää niin, etteivät pihat tunnu ahtailla ja näkymät rajoittuneilta. Asumisryhmien ratkaisuja tulee yleisesti kehittää ja tarkentaa kilpailun tavoitteiden mukaisesti. Saattohoitokoti on kauniisti sijoitettu ja toiminnallisilta yhteyksiltään hyvin mietitty.

Rakennuksen tilaratkaisuja sekä henkilö- ja materiaaliliikenteen ratkaisuja tulee kehittää ja huomattavasti tarkentaa.

Vaiheittaisen toteuttamisen tapa tulee jatkossa esittää.

42. Elämänlanka

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu

Ehdotus on arkkitehtoniselta perusratkaisultaan taitavasti ja varmaotteisesti suunniteltu. Se esittää nykyisen rakennuksen eteläpuolelle sijoittuvan, oksamaisesti haaroittuvan ja korkeudeltaan vaihtelevan uudisosan, jonka suojaiset piha-alueet aukeavat aurinkoiseen ilmansuuntiin. Nurmella peitetty kakikerroksinen aula- ja palvelutiloja sisältävä matalampi osa yhdistää uuden ja vanhan osan toisiinsa. Syntyvä kokonaisuus on perusratkaisultaan elämänläheinen ja kilpailun tavoitteiden mukaisesti kampusmainen. Rakennusten itäiselle sivustalla olevan terassoituvan pihan yhteydessä sijaitsevat rakennuksiin johtavat sisäänkäynnit. Sisääntulo aukeaa kutsuvana ja tarjoaa kauniin ja onnistuneella tavalla ei-sairaalamaisen näkymän.

Rakennukset on istutettu ympäristöön pääosin onnistuneesti ja kaunista metsämaisemaa on hyödynnetty rakennuksesta aukeavina näkyminä. Vanhan ja uuden osan selkeä erottaminen tarjoaa mahdollisuuden sekä niiden keskinäisen suhteen että toisaalta eri rakennusosien oman identiteetin onnistuneelle kehittämiselle. Kokonaisuuden jakaminen pienempiin rakennusosiin ja niiden vaihteleva rakennuskorkeus tarjoaa hyvän mahdollisuuden välttää ratkaisun laitospaisuus ja toteuttaa sairaala-alue viihtyisänä ja kutsuvana terveydenhuollon kampuksena.

Päiväkodin sijoitus nykyisen sairaalarakennuksen länsipuolelle on onnistunut. Päiväkodin liittäminen osaksi itäistä puistoa tarjoaa mahdollisuuden elävöittää ja monipuolistaa koko kampus-alueetta. Päiväkoti on myös ympäristön asukkaiden helposti saavutettavissa ja sen paikoitus ja saattoliikenne on onnistuneesti ratkaistu alueen pohjoispuolelle.

Ehdotuksen julkisivut ovat yleiseltä otteeltaan rauhalliset, joskin viitteelliset ja melko tavanomaiset. Säilyvän osan suhde kokonaisuuteen ja sen identiteetti jää vielä epämääräiseksi.

Liikenne ja pysäköintiratkaisut

Kaikki sairaalakampuksen tuleva saattoliikenne on järjestetty pääsisäänkäynnin yhteyteen. Paikoitus on sijoitettu kahdelle erilleen sijoitetulle pysäköintialueelle sekä kahteen kerrokseen kannen alle. Ratkaisu mahdollistaa ehdotuksessa esitetyn viihtyisän ja vehreän sisäntulon puiston. Saattoliikenteelle varatun tilan mitoitusta epäilyttää; nykyisessä muodossa siihen ei ole varattu pysähtymisen tiloja. Invataksien ja invapysäköinnin alueita tai polkupyörien säilytystä ei ole esitetty. Maantasossa olevien pysäköintikenttien sijoittelua voisi kehittää. Kannen alainen pysäköinti on järjestetty keskeisesti ja se liittyy kohtuullisen hyvin eri rakennusosiin. Vainajien poiskuljetus on onnistuneella tavalla järjestetty omalla yhteydellään.

Sairaankuljetuksen ja huoltoliikenteen ratkaisu on toimiva. Erillinen liittymä Puolarintieltä rauhoittaa Puolarinportin huoltoliikenteeltä. Huollon edellyttämää lastaustilaa Puolarkodin puolella tulee harkita. Huoltopihaan sijainti asettaa haasteita kaupunkikuvan sekä huoltopihaan liittyvien rakennusosien suunnittelun suhteen.

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

Kokonaisuutena ehdotuksen arkkitehtuurin luonne on viihtyisä ja monivivahteinen. Uudella ja vanhalla osalla on mahdollista kehittää selkeä ja toisiaan tukeva luonne. Sen parhaita puolia ovat suhde maisemaan, vanhan osan säilyttäminen, uuden osan tasavertainen suhde vanhaan sekä mittakaavallinen moni-ilmeisyys. Ulkotilat on keskeisestä aulatilojen alueesta ulospäin suuntautuvien rakennusosien avulla jäsennetty eri suuntiin avautuviin poukamiin. Ratkaisu jäsentää kokonaisuutta mittakaavallisesti ja luo mahdollisuuksia luonnonvalon hyödyntämiseen ja näkymien avaamiseen. Ulkoiselta ilmeeltään ehdotus on lupauksia herättävä mutta julkisivut ovat osin luonnonmaiset ja yksioikoiset. Esitettyä julkisivujen pintamateriaaleja on syytä vielä harkita. Perusratkaisun onnistuneita kaupunkikuvallisia ja tilojen jäsentelyyn liittyviä ominaisuuksia tai hyviä toiminnallisia ratkaisuja ei tule jatkokehittelyssä menettää.

Toiminnallinen konsepti

Ehdotus on toiminnallisesti huolellisesti ja ammattitaitoisesti ratkaistu. Tilojen ja tilaryhmien mitoitusta on uskottavaa, yhteydet luontevia ja monet toiminnalliset yksityiskohdat on vakuuttavasti ratkaistu. Walk-in aula on onnistuneesti sijoitettu säilyvän osan uuden rakennuksen väliin ja se muodostaa sekä tilallisesti että toiminnallisesti koko kampus-alueetta kokoavan aiheen. Aulasta on yhteys kaikkiin keskeisiin yleisiin tiloihin ja toiminnallisiin yksiköihin. Aulasta on lisäksi selkeät yhteydet sekä kuntoutumisen osastoille että seniorikeskukseen. Ratkaisu tukee hyvin kilpailun tavoitetta luoda avoin, sosiaalinen ja potilaan omaehtoista aktiivisuutta ja kuntoutumista edistä sairaalakampus.

Ehdotuksessa esitetty oksamainen ratkaisu mahdollistaa kaikkien kuntoutumisen osastojen sekä terveysaseman, suun terveydenhuollon, kuntoutumisen poliklinikan ja laboratorio- ja röntgentilojen sujuvat keskinäiset yhteydet. Eri yksiköiden väliset tilajaot ja tilojen käyttötarkoituksen muutokset ovat mahdollisia. Lisäksi eräs ehdotuksen ansio on mahdollisuus järjestää eri tilojen hyvä luonnonvalon saanti ja pääosin avoimet näkymät. Niillä on tärkeä merkitys työ- ja asiakasviihtyvyyden kannalta. Tukipalvelujen tilat on toimivalla tavalla sijoitettu ensimmäiseen kerrokseen.

Ehdotus sisältää ohjelman mukaiset kahdeksan kuntoutumisen osastoa ja niihin liittyvät muut tilat. Kuntoutumisen osastot ovat tilallisesti selkeitä, toiminnallisesti tehokkaita ja helposti valvottavia. Samassa kerroksessa olevien osastojen keskinäiset yhteydet ovat sujuvia. Rakennusosien polveileva rytmistö elävöittää muuten melko mielenkiinnottomia käytävätiloja. Potilashuoneet ja osastokohtaiset yhteistilat avautuvat kauniisti maisemaan. Kuntoutumisen osastoihin liittyy yhteisiä suojattuja ja eteläiseen puistoon avautuvia ulkotiloja. Osastot vaikuttavat kokonaisuutena viihtyisiltä joskin tavanomaisilta. Potilashuoneiden yhteys osastokohtaisiin yhteistiloihin on osin etäinen, sillä ruokailun ja oleskelun tilat on sijoitettu osastojen laitamille. Näiltä osin ratkaisu ei parhaalla mahdollisella tavalla houkuttele kilpailun tavoittelemaan aktiiviseen kuntoutumiseen ja yhteisöllisyyteen. Tekijöiden toivotaan esittävän jatkossa, miten yksittäinen kuntoutusosasto tai osa siitä voidaan tarvittaessa eristää.

Elä ja asu –seniorikeskus on esitetty ohjelman mukaisesti nykyiseen osaan. Asuntoja on 105 kappaletta ja siten kilpailuohjelman minimimitavoite (100) on saavutettu. Seniorikeskuksen lännenpuoleisen si-

säänkäynnin suhde muinaismuistoalueeseen tulee tarkistaa. Avopalvelukeskus ja siihen liittyvät liikuntatilat sijaitsevat luontevasti ensimmäisessä kerroksessa. Avopalvelukeskuksen tilojen avautumista aula- ja käytävätiloihin voisi kehittää. Asuntoyksiköihin liittyvät yhteiset oleskelutilat ja talvipuutarhat elävöittävät ratkaisuja melko hyvin. Toisaalta melko tavanomaisen tuntuiset käytävät ja valopiha luovat laitospaistunutta tunnelmaa. Mahdollisuuksia avata näkymiä asuntoyksiköiden yhteistiloista kohti läntistä metsäaluetta voisi tutkia. Seniorikeskuksen ratkaisujen toivotaan jatkossa kehittyvän siten, että ne nyt esitettyä paremmin tukevat asukkaiden omaehtoista toimintaa ja yhteisöllisyyttä. Saattohoito-osastolla asuvien mahdollisuus ympärivuotiseen ulkoiluun mahdollisuuteen on syytä kiinnittää erityistä huomiota.

Yleisesti ottaen ehdotuksen henkilö ja materiaaliliikenteen toiminnallisuutta tulee jatkokehittämissä tarkentaa kaksiosaisen kilpailun luonteen mukaisesti.

IV-konehuoneita ei ole esitetty. IV-konehuoneiden sijoittaminen kellariin ei ole hyvä ratkaisu.

Vaiheittaisen toteuttamisen tapa tulee jatkossa esittää.

2.3.2 Yläluokka (8 ehdotusta)

7. Elämän puu (kunniamaininta)

Ehdotus on kokonaisuutena varmaotteinen ja huolellisesti tutkittu. Vanha ja uusi osa muodostavat massoittelun eroavaisuudelle perustuvan tasapainoisen kokonaisuuden, jossa tiukan suorakulmaisen vanhan osan eteläpuolelle sijoittuu oksamaisesti haaroittuvista osista rakentuva vapaamuotoinen uudisosa. Eri suuntiin kurottautuvat uudisrakennuksen siivet rajaavat väleihinsä kauniisti eteläpuoliseen puistoon aukeavia sisäpihoja. Vaihtelevat kerroskorkeudet, polveileva kattomuoto sekä rakennuksista esiin työntyvät "oksantyyngät" elävöittävät uudisosan ulkoista ilmettä onnistuneella tavalla. Lopputuloksena on luonnonläheinen ja ilmeeltään lempeä uudisrakennus, jonka suuri koko on onnistuneella tavalla jaoteltu pienempiin osiin. Lisäksi rakentaminen keskittyy pienelle alalle ja säästää siten laajoja alueita luonnontilaisena.

Säilytettävän osan ja uudisosan väliin jäävä sisääntuloaukio on tilallisesti ja toiminnallisesti selkeä.

Kaikkien pääsisäänkäyntien keskittäminen sisääntuloaukiolle on toiminnallisesti perusteltua. Esitettyssä muodossa sisääntulo on kuitenkin hieman ahtaana ja ympäristöstään vetäytyneen oloinen jota saatto-paikoituksen sijoittaminen aukion keskelle entisestään korostaa. Sisääntuloaukio olisi tarvinnut hiukan lisää väljyyttä ja samalla vanhan rakennuksen lounaiskulman etäisyyttä sitä vastapäätä oleviin kuntoutumisosastoihin olisi ollut mahdollisuus kasvattaa. Pysäköintilaitos saa kaupunkikuvassa liian keskeisen aseman. Lisäksi pohjoisessa olevat laajat paikoitusalueet eristävät rakennuksen ympäristöstä ja erityisesti pohjoisesta puistoalueesta. Ehdotuksessa on mielenkiintoisella tavalla ideoitu etelään sijoitettavia puistotaskuja kasvillisuuden ja julkisivumateriaalien avulla toisistaan erottuvina ulko-oleskelun tiloina. Yhteyksiä eteläiseen puistoon saatikka läntiseen metsäalueeseen ei kuitenkaan ole esitetty. Näistä syistä johtuen ratkaisu on luonteeltaan aavistuksen sulkeutunut ja eristäytynyt. Lisäksi päiväkotia on muusta suunnitelmasta irrallaan eikä siihen sisältyviä mahdollisuuksia elävöittää sairaala-alueella ole hyödynnetty.

Ehdotus on tilallisesti ja toiminnallisesti tehokas ja selkeä. Walk-in aula sijaitsee erittäin keskeisesti. Se muodostaa uudisosan kaikki kerrokset läpäisevällä aukolla ja siihen liittyvällä veistoksellisella portaalla hienon tilallisesti ja toiminnallisesti kokoavan paikan. Terveysasema ja suun terveydenhuollon tilat sekä kuntoutumisen poliklinikka ovat helposti saavutettavissa ja avautuvat yhteiseen aulatilaan. Neljänteen kerrokseen sijoittuvat kirjasto ja kahvila elävöittävät mukavalla tavalla ylempien kerrosten kuntoutumisen osastoja. "Oksanhaaroihin" sijoittuvat odotustilat sekä perusmassasta ulos työntyvät taukotilat avautuvat kauniista ympäröiviin maisemiin. Ne myös rytmittävät muuten melko tavanomaisia pitkiä osastojen sisäisiä käytäviä onnistuneesti. Aavistuksen lisää muodon vapautta kuntoutumisosastojen massoittelussa olisi entisestään vähentänyt ratkaisun laitosmaisuuksia.

Huoltoliikenne on ratkaistu toiminnallisesti ja kaupunkikuvallisesti pääosin onnistuneesti. Sisääntuloaukion alle piiloutuva huoltopiha ja sitä ympäröivät varastot ja kiinteistön hoidon tilat sijoittuvat keskitey-tysti ja lyhyiden yhteyksien päähän kaikista sairaalan tiloista. Huoltoliikenteen ramppi kulkee kuitenkin ikävällä tavalla terveysaseman vastaanottohuoneiden editse. Sairaankuljetusauton reittiä ei ole näytetty. Pysäköintilaitoksesta ei ole sisäistä yhteyttä walk-in aulaan.

Joistakin puutteistaan huolimatta ehdotus on yhtä aikaa sekä taitavasti että eläytyvästi laadittu. Se

edustaa kilpailussa melko yleisen sormimaisen ratkaisumallin parhaimmistoa ja onnistuu hyvin vastaamaan kilpailun tavoitteeseen kehittää elämänläheinen ja viihtyisä sairaalakampus.

8. Riippuvat puutarhat (kunniamaininta)

Omaleimainen ja tasapainoinen ehdotus, jossa on onnistuttu hyödyntämään suunnittelualueen ja nykyisen rakennuksen arkkitehtuurin parhaita puolia sekä luomaan positiivinen kampusidentiteetti. Laajennuksen eri elementeillä on kullakin selkeästi tunnistettava hahmonsä. Rakennusten, julkisivujen ja lähiympäristön arkkitehtoninen ote on taidokasta, tosin varsin luonnosmaista. Kokonaisuus on selkeäpiirteinen, luonteva ja lempeästi tulevaisuuteen katsova.

Uusi sairaala sijoittuu nelikerroksisena, julkisivultaan veistoksellisesti polveilevana pitkänä massana Puolarinportin varteen rajaten suojaisan etelään ja läntiselle metsäkukkulalle avautuvan sisääntuloaukion. Kampus avautuu näin kutsuvasti Puolarintielle, osaksi suurempaa sisääntulomaisemaa, jossa nykyinen sairaalarakennus on onnistuneesti säilyttänyt paikkansa. Samalla kampus kuitenkin kääntää selkensä itäisille asuinkortteleille ja jakaa uuden asuinalueen turhan voimakkaasti.

Päiväkoti viherportaineen rikastaa eloisalla tavalla kampuspihaa. Päiväkoti palvelee kuitenkin paitsi uutta asuinalueita, muitakin espoolaisia ja näin sijoittuminen sairaalan pihalle voi olla toimintojen ja saattoliikenteen kannalta ongelmallista.

Esitetyt liikennejärjestelyt ovat toimivia, mutta lohkaisevat häiritsevän suuren osan vehreäksi esitetyltä kampuspihalta.

Toiminnallinen perusjako on ohjelman mukainen. Walk-in aula liittyy luontevasti nykyisen ja uudisosan sekä palvelutoiminnot toisiinsa synergiaedut huomioiden. Ratkaisulle on ominaista helppo hahmotettavuus ja orientoituvuus. Kokonaisuus on selkeiden raamien sisällä rikas. Uudelle sairaalalle esitetty sisäkatuteema on kilpailun mielenkiintoisin. Yksinkertaisen konstailemattomista elementeistä rakentuva katutila rakennuksen sisällä voisi muodostua hienoksi kolmiulotteiseksi kudelmaksi, jossa toiminnot ja tapahtumat avautuvat kerroksista toisiin, taskupuutarhoihin ja ulkotilaan. Luonteva yksinkertaisuus ja selkeät rakennusmassat sallinevat myös joustavan käytön. Perusratkaisusta johtuen sairaalaoasassa on osittain turhaa väljyyttä ja kuutioita.

Kuntoutusosastot on ratkaistu perinteisesti. Tilaratkaisu on kuitenkin kompakti ja valvottavuus henkilökunnalle helppoa. Mahdollisuus yhdistää osastoja vielä kerroksissa parantaisi edelleen käytettävyyttä ja joustavuutta. Kampamaisesta ratkaisusta johtuen potilashuoneet avautuvat paikoin varsin lähekkäin toisiaan vasten ja suuntautuvat vain itään Puolarinportille. Osa huoneista avautuu käytävätilaan tai sisäkadulle, mitä ei voida pitää hyvänä ratkaisuna. Yhteiset ulko-oleskelutilat sijoittuvat taskupuutarhatasolle. Taskupuutarhojen luonne ei sairaalan osalta täysin aukea suunnitelmista. Ne voisivat avautua vaihtelevammin ulkotilaan - myös kampuspihan ilta-aurinkoon.

Vapaasti poimuilevan ulkokuoren ja rytmikkäästi rationaalisen sisätilan suhde sekä julkisivujen luonne kirvoittivat tuomaristossa myös ristiriitaisia kantoja. Muodon ei aina koettu tuovan lisäarvoa kokonaisuudelle, älykäs julkisivu hahmottui ohjelman luonteelle vieraana. Osittain suurpiirteisestä esitystavasta ja luonnosmaisuuudesta johtuen ehdotus vaikuttaa paikoin myös etäiseltä ja mittakaavattomalta.

Nykyiseen rakennukseen sijoittuvan seniorikeskuksen asuntotavoite ei toteudu. Toisaalta asumisyksiköiden yhteisiä oleskelutiloja on hienosti avattu atriumpihojen ja taskupuutarhojen kautta ulkotilaan. Asunnoille ei ole esitetty omia ulko-oleskelutiloja. Seniorikeskuksen sisääntulo on esitetty vain kampuksen sisääntuloaukion kautta. Asumisen luonnetta rikastaisi oma sisäänkäynti myös pohjoisesta.

25. Fusion (kunniamaininta)

Ehdotus on otteeltaan lennokka ja futuristisen komea. Tekijät ovat ratkaisseet suunnittelutehtävän poikkeuksellisen innovatiivisella ja omaperäisellä tavalla. Lisäksi ehdotus on yksi harvoista, joissa koko Holmanpuiston alue on liitetty osaksi kokonaisuunnitelmaa. Ehdotus on luonteeltaan kaksijakoinen. Sairaalan sisääntuloalue, terveysasema, suun terveydenhuollon tilat, laboratorio- ja röntgentilat sekä hallinnon tilat piiloutuvat eri tavoin kaareutuvien ja muodoltaan hyvin veistoksellisten kansirakenteiden alle. Muu rakentaminen muodostaa tällä vapaamuotoiselle ja luonnonmaisemaa imitoivalle keskusosalle voimakkaan kontrastin. Kuntoutumisosastot ja kuntoutumisen poliklinikka on sijoitettu vanhaa rakennusta laajentaen massiivisen kokoiseen lasipintaiseen rakennukseen keskusosan länsipuolelle. Elä ja asu –seniorikeskus on vuorostaan sijoitettu itäpuolelle pienempiin asuntoyksiköihin jaoteltuna. Molemmien puolin sairaala rakennuksia sijoittuvat asuinrakennukset toistavat seniorikeskuksen muotoa ja

rytmiä. Kaavallinen ratkaisu on suurieleinen ja näyttävä. Ehdotuksen veistoksellisuus on komeaa. Toisaalta kansirakenteiden alle kätkeytyvän sairaalan ulkotilojen luonne ja käyttötarkoitus jäävät epäselviksi. Myös perspektiivikuvien esittämät ulko- ja sisätilat ovat vaikuttavia. Niiden esittämien tilojen tunnelma on ennen kaikkea juhlava ja julkinen jopa siinä määrin että esimerkiksi kuvissa näkyvä sisääntuloauala muistuttaa enemmän lentoasemaa tai liikenneterminaalia kuin kilpailun tavoitteena olevaa ihmisläheistä asumisen ja terveydenhuollon kampusta..

Ehdotuksen selostuksessa esitetyt tavoitteet luonnon ja rakentamisen yhteensulautumisesta, toimintojen dynaamisesta sekoittumisesta ja rakentamisen sensitiivisestä pehmeystä eivät valitettavasti suunnitelmassa toteudu. Tuloksena on teoreettisen oloinen tutkielma joka jää ympäristöstään irralliseksi. Ratkaisun keskeisenä lähtökohtana oleva pohjois-eteläsuuntaisen viheryhteyden toteuttaminen esitettyssä muodossa ei vakuuta. Sen sijaan että ehdotus perustuisi olemassa olevan maiseman ja luonnon hyödyntämiseen, se tuottaa erittäin raskaalla ja kalliilla tavalla keinotekoisia maisemaa kokonaispinta-alaltaan valtaviin kansirakenteiden avulla. Ehdotuksen tavoitteleva maisemallinen avoimuus ja viheralueiden yhteys olisi ollut toteutettavissa luonnonmukaisemmin ja vähäisemmällä määrällä kansirakenteita. Sama ongelma vaivaa asuntorakentamista. Ympäristöstään irrallisten ja ei-mihinkään johtavien akselien varaan rakentuvat asuinrakennukset on sijoitettu ympäristön maastonmuodoista ja luontoarvoista piittaamatta.

Ratkaisun muodonantoon perustuva ehdottomuus on tuottanut lukuisia toiminnallisia ongelmia. Eri tilayksiköiden väliset etäisyydet ovat suuria ja aiheuttavat toiminnallisia hankaluuksia. Erillisiin rakennuksiin jaotellut tilayksiköt ovat muuntojoustavuuden kannalta ongelmallisia. Päiväkoti on sijoitettu liikennerramppien puristukseen ja sen leikkipiha on onnettomalla tavalla varjoisassa kuilussa. Lisäksi ratkaisun taloudellinen toteuttamiskelpoisuus samoin kuin sen aiheuttama ekologinen rasitus herättävät epäilyjä.

14. Aamurusko

Kompakti kamparatkaisu, jossa kaikki toiminnot on keskitetty tiiviisti nykyisen rakennuksen yhteyteen. Uusi identiteetti perustuu vanhan rakennuksen teemojen johdonmukaiseen jatkamiseen ja variointiin. Arkkitehtonisesti vaikeahko vanhan ja uuden yhteen sulauttava lähestymistapa on viety onnistuneesti läpi. Kokonaisuus on selkeä. Tärkeimmät toimintayksiköt ovat helposti hahmotettavissa ja tunnistettavissa pelkistetyssä arkkitehtuurissa.

Rakennuskokonaisuus noudattelee nykyisen rakennuksen suhdetta ympäristöön. Arkkitehtuuri on rationaalisen kontrastista polveilevalle luonnonympäristölle. Mataliin osiin on esitetty laajoja viherkattopintoja, joiden toteutettavuus voi olla haasteellista. Kävelysilta sisäkadun jatkeena itäiselle metsäkukulalle on hauska idea.

Julkisivujen käsittely ja arkkitehtoninen ote on selkeän varmaotteista ja ammattitaitoista, joskin hiegan tavanomaista. Materiaalit ovat luontevia. Vanhan tiiliosan rinnalla uudisosat ovat pääosin puulasijulkisivuisia.

Esitetyt liikennerratkaisut ovat toimivia. Sairaankuljetuksen sekä henkilökunnan ja asukkaiden pysäköintiin liittyvä voisivat olla kauempana toisiaan. Päiväkodin sijainti kampuksen eteläpuolella syvällä rinteessä ei tuo lisäarvoa kokonaisuuteen. Läheisempi yhteys Puolarinporttiin olisi toivottavaa.

Sisäkatu yhdistää maantasokerroksessa yleisötilat toisiinsa. Sisätilat ovat helposti hahmotettavia ja orientoitavia, mutta varsin monotonisia. Ravintolan sijoitus kellariin on ankea.

Kuntoutusosastojen ja Elä- ja asu seniorikeskuksen asuntoryhmien toisiaan muistuttavat tilalliset rakenteet ovat hyvin perinteisiä ja yksitoikkaisia. Pitkiä käytävätiloja on vaikea varioida tai kalustaa. Kuntoutusosastolle ei ole esitetty ulko-oleskelutiloja.

Nykyiseen rakennukseen sijoitettu Elä- ja asu seniorikeskus on keskittyneessä ratkaisussa mainiosti muiden toimintojen rinnalla. Asumisen itsenäisyyttä tukisi oma sisäänkäynti myös pohjoispuolelta.

Asuntomäärä on tavoitteiden mukainen. Asuntokohtaisia ulkotiloja ei ole esitetty.

Uuden ja vanhan synergiaedut on hyödynnetty ehdotuksessa hyvin. Kuten tekstissä todetaan, arkkitehtuuristaan tehokas sairaala on myös miellyttävä työympäristö. Toiminnallinen tehokkuus kannustaa parhaimmillaan myös käyttäjien kohtaamisiin ja yhteisöllisyyteen. Korostuneen tehokas kokonaisuus sopisi kuitenkin paremmin profiililtaan erilaiselle sairaalalle tiiviisti rakennettuun kontekstiin. Lähiympäristön mahdollisuuksiin ja kilpailun tavoitteisiin uudenlaisesta inhimillisestä sairaalaympäristöstä ehdotus vastaa kovin perinteisellä ja yllätyksettömällä tavalla.

20. Hyrrä

Luonnosmainen ja raikas ehdotus, jossa matala lasinen jalustaosa yhdistää sakaraiset kappalemaiset laajennusosat nykyiseen rakennukseen. Kokonaisuus on sovitettu läntiseen rinteeseen ja hyödyntää hyvin ympäristöön avautuvia maisemia. Suurpiirteinen katosaihe kehystää onnistuneesti itään avautuvan kokoavan sisäänkäyntipihan. Sisäänkäyntinäkö Puolarinportille on selkeä ja kutsuva. Lähiympäristön jäsentely on esitetty viitteellisesti. Ympäristöön tukeutuvat maastoportaat, sisääntulo-puutarha ja toiminnalliset piha-alueet ovat kuitenkin kehityskelpoisia aiheita. Jalustaosan viherkatto liittyy kokonaisuuden taustalla olevaan metsäiseen maisemaan. Viherkaton toteutettavuus ja huolto voivat olla haasteellisia.

Luonnosmaiset perspektiivikuvat ovat lupaavia. Yksinkertaiset materiaalit liittyvät luontevasti nykyiseen rakennukseen. Uudisosien massoittelu vaikuttaa kuitenkin turhan pienipiirteiseltä. Sektorimaiset näkymäakselit jäävät osin kuilumaisiksi. Sakaroiden kärkiin sijoittuvat ulko-oleskelutilat ovat pohjaratkaisussa perusteltuja, mutta ristiriidassa massoittelukonseptiin umpinaisten tiilipäätyjen kanssa.

Päiväkoti sijoittuu puistoon avautuen suunnittelualueen pohjoisosaan. Itsenäinen ja perusteltu sijoitus ei varsinaisesti tuo lisäarvoa kampuksen toiminnalliseen rakenteeseen.

Sairaalan saattoliikenne ja –pysäköinti sekä ajo pysäköintikellariin sijoittuvat sisäänkäyntipihalle. Pysäköintikellarin ajorampin sijoittamista suhteessa saattoliikenteen reittiin tulisi tutkia tarkemmin. Sairaankuljetusreitti on esitetty omana taskunaan Puolarinportilta. Yhteys terveysasemalle on luonteva, mutta kuntoutusosastoille ongelmallinen. Huoltoliikenteen sijoittuminen tulisi harkita uudelleen. Seniorikeskuksen ja hallinnon saattoliikenne ja pysäköintipaikat ovat nykyisen rakennuksen pohjoispuolelta. Niihin liittyvät sisäänkäyntijärjestelyt vaikuttavat keskeneräisiltä. Päiväkodin saattoliikenne ja pysäköintijärjestelyt eivät toimi.

Uuden kampuksen toiminnallinen rakenne noudattelee luonnosmaisesti kilpailuohjelmaa. Pohjaratkaisu on peruseriaatteiltaan kehityskelpoinen. Toimintojen suuntautuminen ja sisätiloista avautuvat näkymät ovat perusteltuja. Tilaryhmät on kuitenkin esitetty osittain hyvin luonnosmaisesti ja vaikuttavat paikoin jäsentymättömiltä sekä vaikeasti hahmotettavilta. Jalustaosaan sijoittuva yhdistävä nivelosa ja siihen liittyvät toiminnot ovat käytävämäisiä. Uuden ja vanhan synergiaetujen hyödyntämisessä on tältä osin parannettavaa.

Kuntoutusosastot ovat rakenteeltaan avaria ja hyvin valvottavissa. Kerroksissa oleva perusratkaisu asettaa kuitenkin haasteita muunneltavuuden ja toiminnallisen jouston kannalta. Useamman osaston valvonta voidaan kokea henkilökunnan kannalta ongelmalliseksi kerrosten välillä.

Seniorikeskuksen asuntoryhmiin ei ole ehdotuksessa paneuduttu. Yksiköt ovat laitosmaisia ja esimerkiksi asuntokohtaiset ulko-oleskelutilat puuttuvat kokonaan.

38. I kivihreä

Nykyinen rakennus sekä uudisosan kolme toistuvaa siipeä hahmottuvat itsenäisinä massoina, jotka liittyvät sisääntulotasossa toisiinsa matalilla välittäville osilla. Kampamaista rakennetta rytmittävät sisäpihat sekä siipien välistä aukeavat terassit ja puoliavoimet pihatilat. Nykyisen ja uudisosan väliin jäävät suuremmat kokoavat ulkotilat; itään aukeava sisäänkäyntipiha sekä läntiselle metsärinteelle nouseva puutarhapiha. Massoitteluratkaisu on positiivisella tavalla helppo, mutta kaupunki- ja maise-marakenteessa jäykän oloinen.

Päiväkodin itsenäinen ja perusteltu sijoitus suunnittelualueen pohjoisosassa ei varsinaisesti tuo lisäarvoa kampuksen toiminnalliseen rakenteeseen.

Lähiympäristön luonteeseen ei ole paneuduttu. Liikennejärjestelyt ovat pääosin toimivia, mutta löysiä. Ne levittäytyvät jäsentymättöminä kampuksen ympäri ja varastavat ison osan suunnittelualueesta.

Huoltoliikenteen ja lastauksen järjestelyt avautuvat haastavasti päälähestymissuuntaan Puolarintielle. Yhteinen liittymä sairaskuljetuksen kanssa voi olla ongelmallinen.

Kampuksen toiminnallinen rakenne ja pohjaratkaisu ovat pääosin ohjelman tavoitteiden mukaisia. Toimintojen suuntautuminen ja tilojen valonsaanti on onnistunutta. Seniorikeskuksen ja sairaalan liittymien kapean lasikäytävän kautta vaikuttaa keskeneräiseltä. Ahdas yhteys ei ole toiminnallisesti kokoava tai tilallisesti kutsuva. Yleisö- ja palvelutilat jakautuvat kapean yhteyden molemmin puolin.

Kuntoutusosastojen rakenne on mielenkiintoinen. Käytävämäisyyttä on onnistuneesti rikottu. Vaikka esitetty periaate muunneltavuudesta on toimiva kahden osaston kesken, massoittelun perusratkaisu asettaa haasteita kokonaisuuden muunneltavuuden ja toiminnallisen jouston kannalta. Osastokohtaiset ulkotilat ovat varsin niukat kuntoutumisen näkökulmasta.

Seniorikeskuksen asuntoryhmät vastaavat määrälliseen tavoitteeseen ja edustavat kilpailun ensimmäisen vaiheen parhaimmistoa. Asuntoryhmät on jaettu nykyisen rakennuksen kahteen läntisimpään sii-

peen, joista matalampaan ehdotetaan perustellusti saattokotia. Sisäänkäynnit on esitetty sekä kampuksen puolelta pihatorilta että itsenäisenä pohjoispuolelta. Laitosmaista rakennetta on ansiokkaasti rikottu avaamalla korkean osan valopihat itään ja länteen. Samalla nykyiseen sisäänkäynnin ahdas ja kuilumainen ulkotila on saatu muutettua intiimiksi, mutta kutsuvaksi sisäänkäyntipihaksi. Keskeisesti sijoittuvat yhteistilat avaavat käytävätiloja ulkotilojen kautta maisemaan. Ehdotus on huolellisesti ja ammattitaitoisesti tutkittu ja sisältää monia toiminnallisesti sekä tilallisesti ansiokkaita yksityiskohtia. Kampuksen ilme on kuitenkin hieman hengetön.

9. Las Palmas

Ehdotus perustuu kiinnostavalla tavalla omaperäiseen ratkaisuun painaa osa keskeisistä aulatiloista, kuntoutumisen poliklinikan tiloista sekä suun terveydenhuollon tiloista sisääntulokerroksen alapuolelle. Ratkaisu mahdollistaa ilmeeltään kohtuullisen pienimittakaavaisiin rakennusosiin jaotellun kylämäisen kokonaisuuden jossa eri toimintoja sisältävät rakennukset ryhmittyvät kaksikerroksisen talvipuutarhan ja siihen liittyvien kannenalaisten tilojen ympärille. Kannen päälle on sijoitettu sisäänkäynnit kokoava kivetty kaupunkiaukio. Uudisosat erottautuvat säilyvistä rakennuksista polveilevalla massoittelevalla ja lasisilla julkisivujen ilmeellään. Alueen eteläpuolelle kuntoutumisenosastojen ja senioriasuinrakennuksen väliin jää vehreä puistoalue, jota on elävöitetty erilaisin toiminnallisista elementein.

Ehdotus on kokonaisuutena tarkkaan tutkittu ja ammattitaitoisesti laadittu. Veistoksellinen massoitteleva ja kepeän lasiset julkisivut tuottavat hyvin raikkaan ja laitosmaisuuutta välttävän ilmeen. Kaupunkikuvallisesti rakennusten muodostama kokonaisuus jää kuitenkin irrallisen oloiseksi. Havainnekuvassa esitetyt uudet umpinaiset asuinkorttelit sairaala-alueen pohjoispuolelle korostavat tätä vaikutelmaa. Ehdotuksen keskeinen ajatus kaupunkimaisesta sekä toiminnallisesti monipuolisesta ja aktiivisesta aukioista sairaalakampuksen keskeisenä ulkotilana on erinomainen. Valitettavasti esitetty ratkaisu ei parhaalla mahdollisella tavalla hyödynnä lähtökohtaan sisältyviä mahdollisuuksia. Sen sijaan että aukioista muodostuisi sairaalakampuksen elämää täynnä oleva ydin, se on nykyisellään pääosin liikenteelle varattua katutilaa. Pääsisäänkäynnin yhteyteen sijoittuva saattoliikenne, terveysaseman edellyttämä tila ambulansseille, kadunvarteen sijoittuva pysäköinti sekä päiväkodin pysäköintialue hallitsevat aukiota sekä tilallisesti että toiminnallisesti.

Perusratkaisultaan tilojen järjestelyt ja keskinäiset yhteydet ovat toimivia. Massoittelevan hajanaisuudesta johtuen osa rakennuksen sisäisistä yhteyksistä muodostuu pitkiksi. Suuri osa työ- ja toimenpidehuoneista ovat valitettavasti vailla suoraa luonnonvaloa. Kuntoutusosastot ovat väljiä ja valoisia. Polveileva massoitteleva, vaihtelevat näkymät ja keskelle sijoitetut avarat yhteystilat luovat viihtyisää tunnelmaa. Näkymäkuvien esittämät sisätilat ovat kyllä komeita, mutta niistä ei välity mitenkään erityisen kodinomaisen tai viihtyisän tunnelman. Työssä esitetyt ajatukset energiankulutuksen vähentämiseksi ovat huomionarvoisia.

Huoltoliikenne on ratkaistu toiminnallisesti ja kaupunkikuvallisesti pääosin onnistuneesti. Sisääntuloaukion alle piiloutuva huoltopiha ja sitä ympäröivät varastot ja kiinteistön hoidon tilat sijoittuvat keskiteytysti ja lyhyiden yhteyksien päähän kaikista sairaalan tiloista. Pysäköintilaitos sijaitsee myös keskeisesti ja sieltä on mahdollista järjestää toimivat yhteydet. Sinne johtavan ajoyhteydenjärjestäminen alueen koillisnurkasta tuottaa toiminnallisia ongelmia.

Puutteistaan huolimatta ehdotus sisältää runsaasti eläytyen mietittyjä ideoita sairaalaympäristön kehittämiseksi monipuolisemmaksi ja rikkaaksi asumisen ympäristöksi. Toisaalta ehdotuksen kaupunkikuvallinen ratkaisu on paikkaansa vieras ja ehkäpä nimimerkin mukaista asumisen tunnelmaakin on haettu turhan kaukaa.

44. Aino

Kokonaisuus on miellyttävän selkeä ja helposti hahmotettava. Kampus sisäänkäyntipihoineen avautuu kutsuvasti päälähestymissuuntaan muodostaen samalla määrätietoisien julkisivun Puolarintielle. Myös nykyinen rakennus on säilyttänyt onnistuneesti asemansa sisääntulonäkymässä.

Lähiympäristö on vakuuttavasti tutkittu ja jäsennetty. Itäinen asuinkortteli ja päiväkodin sijoitus ovat onnistuneita, vaikeivat tuokaan erityistä lisäarvoa kampuksen toiminnalliseen rakenteeseen. Liikenne- ja palveluratkaisut ovat myös hyvin perusteltuja ja toimivia. Päiväkodin sijoitus ja huoltoliikenteen järjestelyt tuovat tosin runsaasti liikennettä alueen sisälle. Sairaankuljetusajoneuvojen reittiä ei ole selkeästi esitetty.

Uuden sairaalan kampamainen rakenne kietoutuu vapaamuotoiseen julkisivuun. Aiheen jatkaminen

myös nykyisen rakennukseen tuntuu tarpeettomalta. Nykyisen sekä uudisosan julkisivut on operoitu yhtenäisiksi. Julkisivujen käsittely on varmaotteista ja ajatonta, mutta samalla hieman persoonatonta. Uudisosan varsin kookas ja tasakattoinen massa hahmottuu raskaana polveilevassa maisemassa. Uusi sairaala ja nykyiseen sairaalaan saneerattava seniorikeskus on esitetty itsenäisiksi massoiksi, joiden välillä on vain kellartasossa kapea sisäyhteys huollolle. Ratkaisutapa ei ole hyödynnä toiminnallisia synergiaetuja. Terveyskeskuksen ja suun terveydenhuollon sijoittuminen ei myöskään ole optimaalinen erilliskäytön kannalta.

Uuden sairaalan sisätilojen jäsentely on selkeää ja vaivatonta. Valopihat ovat kuitenkin turhan kapeita ja kuilumaisia. Potilassiivet avautuvat varsin lähekkäin toisiaan vasten, eikä ympäröivää maisemaa pystytä integroimaan. Kuntoutusosastot ovat paikoin käytävämäisiä ja vailla yhteiskäyttöisiä ulkotiloja. Seniorikeskuksen asumisyksiköille on esitetty sisäänkäynti vain sairaalan puolelta. Mahdollisuus käyntiin myös asuinkorttelin puolelta rikastaisi asumisen itsenäistä luonnetta. Korkeamman siiven valopihat on avattu onnistuneesti.

Ehdotus on kokonaisvaltaisesti tutkittu sekä ammattitaitoinen ja hallittu. Kampus hahmottuu kutsuvana, muttei kuitenkaan erityisen tunnistettavana. Samoilla arkkitehtonisilla teemoilla voitaisiin tehdä rakennus moniin käyttötarkoituksiin ja paikkoihin.

2.3.3 Keskiluokka (17 ehdotusta)

2. Antero V

Yksi harvoista kilpailuehdotuksista, jossa on määrätietoisesti luotu kaupunkimainen aluejulkisivu. Uudisosa on sijoitettu itä-länsisuunnassa Puolarintien varteen ja yhdistetty olevaan rakennukseen etelä-pohjoissuuntaisella sisäkadulla. Arkkitehtoninen ratkaisu on tiukan rationaalinen ja lähtee ympäristölle kontrastisesta luonteesta. Maiseman, paikan tai ohjelman erityispiirteitä ja mahdollisuuksia ei ole juurikaan hyödynnetty. Valittu lähestymistapa on ratkaistu kankean yllätyksettömästi ja laitosmaisesti.

Kilpailun tavoitteita elävästä, elämyksellisestä ja positiivisesta kampusalueesta ei ole saavutettu.

Sairaalan pääsisäänkäynti sekä saattoliikenteen järjestelyt sijoittuvat uudisosan eteläpuolelle, huoltoliikenne pääosin uudisosan pohjoispuolelle. Elä- ja asu seniorikeskuksen ja sairaalan väliin syntyy miellyttävä liikenteeltä rauhoitettu kokoava pihatila vesialtainen ja ulkosaunoineen. Pilareille nostettu rakennusmassa sekä Puolarintielle avautuvat huolto- ja saattoliikenteen sekä pysäköinnin järjestelyt ovat kaupunkikuvallisesti haasteellisia ja pohjoisessa ympäristössä usein ankeita. Seniorikeskuksen liikennejärjestelyjä ei ole esitetty. Päiväkoti saattoliikennemyöpyrän keskellä ei ole onnistunut ratkaisu.

Rakenne ja talotekniikka muodostavat systemaattisen rangan rakennukselle. Toistuvuus ja joustavuus on samalla viety äärimmilleen viihtyvyyden kustannuksella. Toiminnallisen joustavuuden kannalta yksikkökoko vaikuttaa kuitenkin liian pieneltä.

Kokonaisuuden sisäinen logistiikka ja orientoituvuus ovat selkeitä. Keskeiset palvelu- ja yleisötilat ovat helposti saavutettavia sisäkatujen varsilla. Rungoltaan kapeahko nivelosa on johtanut etäisyyksien kasvuun, eikä uuden ja nykyisen rakennuksen synergiaetuja ole pystytty parhaalla mahdollisella tavalla hyödyntämään.

Mielenkiintoisista lähtökohdistaan huolimatta lasikatteiset sisäkadut vaikuttavat ankeilta. Seniorikeskuksen tai sairaalan osalta ei ole kehitetty ulkotiloja osana aktiivista kuntoutumista, yhteisöllisyyttä ja viihtyvyyttä.

6. The circle of life

Ehdotus sijoittuu varsin laajana kokonaisuutena nykyisen rakennuksen länsi-etelä- ja pohjoispuolelle. Sisätilat aukeavat pääosin ansiokkaasti maisemaan ja rakennusosien lomiin on tuotu viihtyisiä ja toiminnallisia pihatiloja. Etäisyyden eri osien välillä muodostuvat kuitenkin turhan pitkiksi. Erityisesti läntisen kuntoutusosasto työntyy perusteettoman korkealle metsäkukkulalle. Päiväkodin avaaminen puistoon suunnittelualueen pohjoisosassa on luonteva ratkaisu, vaikkakin tuo saattoliikenteen varsin syväle alueelle. Ehdotuksessa on esitetty palveluille ylimääräinen tilavaraus päiväkodin ja nykyisen rakennuksen väliin.

Rakennuskokonaisuuden massoittelu ja muodonanto on epävarmaa ja sirpaleista. Erityisesti nykyiseen sairaalan sijoitetun asumisyksikön arkkitehtoninen käsittely ontuu. Nykyisen ja uudisosien suhdetta on

vaikea hahmottaa. Kampus vaikuttaa sattumanvaraisesti rakentuneelta ja kokonaisuuden luonne on laitospäinen.

Kahdessa tasossa oleva sisäänkäyntipiha on pääperiaatteissaan toimiva, mutta vaikuttaa liikennejärjestelyineen varsin arkiselta. Lähiympäristön käsittelyä leimaa sama sirpaleisuus kuin rakennuskokonaisuutta.

Ehdotus on pääosin ohjelman mukaisesti ratkaistu ja toiminnallisesti kehityskelpoinen. Tekstissä esitetyt pyrkimykset selkeästi tunnistettavista jatkuvista reiteistä sisätiloissa ovat kunnianhimoisia ja mielenkiintoisia. Ajatus suojaisan sisäpihan ympärille kietoutuvasta, kampuksen eri toiminnalliset osat yhdistävästä kuntoutumisreitistä oleskelupoukamiseen on niin ikään ansiokas. Esitetty sisätilojen käsittely on kuitenkin pienipiirteisyydessään sekavaa ja vailla hierarkiaa.

Kuntoutusosastojen kolmiomainen muoto on toiminnallisesti tehokas ja huoneiden suuntaukset hyviä. Kuntoutumisen poliklinikka on esitetty turhan kauas osastoista.

Ehdotus sisältää runsaasti mielenkiintoisia ideoita, jotka osoittavat tekijöiden eläytymisen suunnitteluluun. Arkkitehtoninen ja toiminnallinen kokonaisuus eivät kuitenkaan nouse sisällön mainioiden ideoiden tasolle.

13. Menuetti

Ehdotus on kaupunkikuvallisesti selkeä ja kompakti. Vanha osaa on onnistuneella tavalla kunnioitettu ja se erottuu selvästi uudisrakentamisesta. Lisäksi sen sisäänkäynti ja aulatilat on keskeisiltä osiltaan säilytetty. Uudisosa on sijoitettu vanhan osan eteläpuolelle ja se muodostaa lasisen ja korkean aulan ympärille haaroittuvista rakennussiivistä muodostuvan tähtimäisen sikermän. Kaupunkikuvalliselta ratkaisultaan ehdotus on kiinnostavalla tavalla kaksijakoinen. Yhtäältä uudisosan tähtimäinen massoitelu, kaarevat räystäslinjat ja terävät kulmat muodostavat selkeän vastakohtan vanhan osan suorakulmaiselle arkkitehtuurille. Toisaalta rakennukset muodostavat yhdessä tarkkarajaisen suorakulmaisen korttelin jonka yhtenäisyyttä uuden osan punatiiliset päädyt ja matalat siipiosat voimistavat. Suunnitelman esittämä sairaala asettuu melko luontevasti osaksi aluesuunnitelmaa. Puolarinportin suuntainen laakso jää maisemallisesti avoimeksi ja uudisosan päädyt toistavat ympäristön asuinrakennusten rytmiä. Lisäksi tähtimäisen massoittelemalla avulla uudisosa on onnistuttu jakamaan pienimittakavaiisiin osiin. Samalla rakennuksen sisätiloista avautuu avoimia näkymiä ympäristön eri suuntiin. Toisaalta sairaala jää kokonaisuutena rahtusen etäisen oloiseksi. Sairaala pohjois- ja itäpuolella kiertävät paikoitusalueet ja huoltopiha etäännyttävät rakennuksen ja sen sisääntuloaukiot ympäristöstään eivätkä puistokaistaleiden väleissä olevat avoimet ja ilman toiminnallista sisältöä olevat aukiot pysty asiaa korjaamaan. Ympäristöstä eristäytymisen tunnelmaa voimistaa entisestään eteläisiä rakennusosia yhdistävät yksikerroksisesti ja muurimaiset toimistosivut.

Toiminnallinen konsepti perustuu uuden ja vanhan osan erillisyyteen. Vanhaan osaan sijoittuvat melko lailla tilaohjelman ehdotuksen mukaiset tilat, esimerkiksi elä ja asu seniorikeskus, hallinnon tilat, sekä kokous- ja koulutustilat. Uuteen osaan sijoittuvia tiloja ovat esimerkiksi terveysasema, suun terveydenhuollon tilat, kuntoutumisen poliklinikka ja kuntoutumisosastot. Ne keskittyvät kaikki valoisan ja korkean aulatilat ympärille. Molempiin osiin on omat sisäänkäynnit ja niihin liittyvät aukiot. Ratkaisu mahdollistaa kaksi toiminnallisesti tehokasta yksikköä, mutta sen haittapuolena on eri osiin sijoittuvien toimintojen erillisuus. Lisäksi tilat ja erityisesti kuntoutumisen osastot ovat perusratkaisultaan hyvin tavanomaisia keskikäytävällisiä osastoja. Niihin ei sisälly mitään erityisiä aktiivista kuntoutumista edistäviä tai viihtyisyyttä lisääviä ratkaisuja.

Kokonaisuutena arvioiden ehdotukseen sisältyy kiinnostava kaupunkikuvallinen perusajatus ja ammatitaitoisesti ratkaistuja osia. Toisaalta ehdotusta vaivaa liiallinen kaavamaisuus ja tavanomaisuus, eikä se onnistu erityisen hyvin vastaamaan kilpailun keskeiseen tavoitteeseen luoda uudenlainen elämäntäyynnä oleva sekä yhteisöllisyyttä ja avoimuutta korostava terveydenhuollon ja asumisen keskus.

15 Aurinkopurje

Selkeälinjainen ehdotus, jonka arkkitehtoninen ote vertautuu varhaisiin funktionalistisiin sairaaloihin ja parantoloihin. Kokonaisuutena ratkaisu on varmaotteinen ja johdonmukainen. Eri toiminnalliset yksiköt kokoava keskeinen aulatala – promenadi – on tilallisesti vaikuttava ja toiminnallisesti tehokas. Ehdotus on siihen sisältyvistä ansioista huolimatta kovin perinteinen ja laitospäinen. Pohjoisen ja idän suunnassa laajat huoltoliikenteen alueet, paikoituskentät sekä kansi ja ramppirakenteet korostavat rakennuksen jäykkää ja etäistä luonnetta. Rakennusten julkisivut ovat vaihtelevasta ikkunoiden rytmityksestä

huolimatta monotoniset. Myös kuntoutumisen osastot ja seniorikeskuksen asuintilat ovat tylsistyttävän pitkiin käytäviin perustuvia.

Ehdotuksesta välittyy ammattitaitoinen ote. Toisaalta ehdotusta on aivan liian skemaattinen ja tavanomainen, onnistuakseen vastaamaan kilpailun keskeiseen tavoitteeseen luoda elämänläheinen, viihtyisä ja laitosmaista tunnelmaa karttava terveydenhuollon ja asumisen keskus.

16. Vividus

Uudisrakentaminen sijoittuu nykyiseen rakennuksen ympärille muodostaen kompaktin ja erittäin tiiviin kokonaisuuden. Kylämäinen rakenne on ehdotuksessa tulkittu kekomaiseksi osin sisäänpäin aukeavaksi suurtalouksiksi. Kokonaisuuden kerrosluvut vaihtelevat yhdestä kymmeneen.

Nykyisen ja uudisosien sulauttaminen yhteen esitetyllä tavalla on arkkitehtonisesti haastava lähtökohhta. Kokonaisuuden identiteetti on operoitu kauttaaltaan uudeksi, ajallisia kerrostumia ei ole säilytetty. Ehdotuksen perspektiivi- ja julkisivukuvat kertovat kuitenkin taidokkaasta otteesta.

Liikennejärjestelyt ovat huolellisesti tutkittuja ja toimivia. Puolarinportti on linjattu uudelleen. Kampukselle johtava pääraitti sisäänkäynteineen sijoittuu itä-länsisuuntaisena kokonaisuuden eteläpuolelle. Kampuksen palvelu- ja yleisötilat ovat helposti saavutettavissa raitilta. Raitin eteläpuoli on jäsennetty varsin arkisesti pysäköinnille ja mahdollisille tuleville palveluille. Päiväkodin sijoittuminen raitin päätteeseen läntiselle metsärinteelle on hieman hankala. Läheisempi yhteys Puolarinportille olisi toivottavaa. Sairaalan saatto- ja hälytysliikenne on osoitettu omana taskunaan Puolarinportilta. Huoltoliikenteelle on varattu laaja alue rakennuksen pohjoispuolella. Ratkaisu tuo huoltoliikenteen varsin syväälle alueelle.

Lähiympäristön käsittely on toteavaa. Esteettömät yhteydet kevyenliikenteen siltojen kautta läheisille metsäkukkuloille ovat kuitenkin oivaltavia. Ulkokuntoutus avautuu kannustavasti laajaan puistomaisemaan.

Kuntoutumisen poliklinikka, terveyskeskus, suun terveydenhuolto sekä laboratorio ja röntgen sijoittuvat osin nykyisen sairaalan tiloihin saneerattuun matalaan osaan. Oleva sisäpiha on katettu kokoavaksi talvipuutarhaksi, joka ravintoloineen ja kirjastoineen muodostaa kampukselle mielenkiintoisen ytimen. Syvässä rakennusrungossa ja osittain maan alle sijoitettuna suuri osa terveysaseman ja kuntoutumisen poliklinikan tiloista jää kuitenkin ilman luonnonvaloa. Valitusta ratkaisutavasta johtuen ympäröivää luontoa ei ole pystytty integroimaan kokonaisuuden keskeisiin osiin.

Kuntoutusosastot sijoittuvat vertikaaliliikenteen varaan korkeaan kymmenkerroksiseen osaan Puolarinportin varrelle. Esitetty kerrosyksikkö voisi muodostaa miellyttävän ja yhteisöllisen ryhmäkoon. Kolmisiipisen massan ytimeä sekä potilashuoneista avautuvat vapaat näkymät. Kerroksissa oleva ratkaisu asettaa haasteita muunneltavuuden ja toiminnallisen jouston kannalta. Useamman osaston valvonta voidaan kokea henkilökunnan kannalta ongelmalliseksi kerrosten välillä.

Elä ja asu seniorikeskus sijoittuu voimakkaasti muokatun nykyisen rakennuksen korkeampaan osaan. Sisäänkäynnit ovat sekä pääraitin suunnasta kampuksen sisätiloista että rakennuksen pohjoispuolelta. Asuntoyksiköt ulko- ja yhteistiloineen on tutkittu huolella ja taiten. Tilat avautuvat onnistuneesti ulko-oleskelutilojen kautta läntiselle metsärinteelle.

Ehdotus on omintakeinen sekä kauttaaltaan huolellisesti ja ammattitaitoisesti tutkittu. Tiiviys ja tehokkuus tukevat kilpailun tavoitteita, mutta ovat ehdotuksessa ylikorostuneita. Valittu rakennustypologia on hieman vaikea eikä toivotulla tavalla hyödynnä paikan ja ohjelman mahdollisuuksia. Uuden luonnonläheisen asuinalueen keskuksena kokonaisuus on vieras.

21. Viheriö

Ehdotus on yksi harvoja, joissa pääosa uudisrakentamisesta on sijoitettu nykyisen sairaalarakennuksen itäpuolelle. Ratkaisu on sairaalarakennusten osalta kaupunkikuvallisesti selkeä. Uudisosa muodostaa polveilevan muurin kohti itää ja rajaa sairaalan sisäänkäynnin vanhan osan eteläpuolelle. Samalla kuntoutussairaalan sisältävä uudisosa asettuu luontevalla matalampien rakennussiipien jatkoksi ja palveluasunnostonsisältävän nelikerroksisen vanhan osan vastapariksi. Esitettyssä muodossa tämä kaavaratkaisu tuottaa myös ongelmia. Sairaalarakennuksen pohjois- ja itäpuoliset alueet jäävät ehdotuksessa ilman suoraa kontaktia sairaalaan ja siten erillisiksi. Ratkaisu olisi mahdollistanut etelään ja länteen avautuvan laajan puistoalueen ja säästännyt metsäisen mäen kummun virkistysalueena. Ehdotuksessa nämä mahdollisuudet ovat jääneet pitkälti hyödyntämättä sijoittamalla pysäköintipuistoksi nimetty laaja pysäköintialue alueen etelälaitaan ja osoittamalla lisärakentamista alueen länsipuolella olevaan kallioiseen

metsään. Kaupunkikuvallista ratkaisua heikentää myös polveilevan massoitellun teennäinen toistaminen osassa ympäröiviä asuinrakennuksia, joka tarpeettomalla tavalla heikentää uuden sairaalan identiteettiä alueen maamerkinä.

Ehdotuksen osin luonnosmaisesta esittämisestä huolimatta sen arkkitehtoninen kokonaisuus on taitava. Uudisosan polveileva massoitelu, siipimäiset parvekkeet ja kuparinen säleikköjulkisivu luovat rakennukselle omintakeisen ilmeen, joka karttaa perinteisen sairaalarakentamisen tunnelmaa. Ratkaisu on myös toiminnallisesti tehokas. Seniorikeskus ja kuntoutussairaala muodostavat omat selkeät yksikönsä jotka yhdistyvät toisiinsa luontevalla tavalla nykyisen pääsisäänkäynnin kohdalla olevan walk-in aulan ja siihen liittyvän ravintolan välityksellä. Rakennuksen tilajako on looginen ja eri toiminnallisten osien välinen suhde on selkeä.

Kuntoutumisen osastot sijaitsevat uudisrakennuksen neljässä ylimmässä kerroksessa. Osastojen väliset rajat ovat joustavia ja mahdollistavat henkilökunnan tehokkaan työskentelyn. Toisaalta ratkaisu on tavanomainen. Laitosmaista vaikutelmaa eivät massan taitekohtiin sijoitetut aula- ja yhteistilat tai pyöreänurkkaiset keskikäytävälle sijoitetut aputilat riitä poistamaan. Julkisivujen ilmeen kannalta oleelliset hyvin kapeat siipimäiset parvekkeet ovat erityisen epäkäytännöllisiä kuntoutuvien potilaiden toiminnalliset vaatimukset huomioiden. Vanhan osan päälle esitetyn laajan viherkaton toiminnallinen rooli jää epäselväksi.

22. Harmaa pantteri

Huolellisesti tutkittu ehdotus, jossa matala jalustaosa yhdistää nykyisen rakennuksen sen eteläpuolelle sijoittuviin noppamaisiin laajennusosiin. Rakennusryhmä rajaa itään avautuvan kokoavan sisäänkäyntipihaan. Kokonaisuus on suhteellisen kompakti ja säästeliäs luonnonympäristön suhteen.

Kokonaisuuden arkkitehtonista luonnetta tai nykyisen ja uudisosien suhdetta on vaikea hahmottaa esitellyn materiaalin perusteella. Vaikka suunnitelma on varmaotteisesti paikkaan sijoitettu, ei uuteen identiteettiin ole onnistuttu ammentamaan paikan tai ohjelman erityispiirteistä. Lopputulos on asiallinen, mutta hengetön.

Päiväkoti sijoittuu suunnittelualueen pohjoisosaan Puolarinpuistoon avautuen. Itsenäinen ja perusteltu sijoitus ei varsinaisesti tuo lisäarvoa kampuksen toiminnalliseen rakenteeseen.

Alueen liikennejärjestelyt ovat pääosin toimivia. Saattoliikenne, pysäköinti ja ajo pysäköintihalliin sijoittuvat useiden muiden ehdotusten tavoin keskeiselle sisääntuloaukiolle. Sairaankuljetusreitti kuntoutusosastoille ja terveysasemalle olisi hyvä eriyttää selkeämmin saattoliikenteestä. Keittiön huoltoliikenne sijoittuu sisääntulonäkymässä turhan keskeiselle paikalle. Lääkekeskuksen ja keskusvaraston huollolle on varattu laaja alue rakennuksen pohjoispuolella. Näin huoltoliikenne on tuotu varsin syvälle alueelle. Vainajien kuljetuksen sijoittaminen seniorikeskuksen sisäänkäynnin ja pysäköinnin viereen ei ole onnistunut ratkaisu.

Ehdotus on toiminnallisesti monin osin ammattitaitoisesti ratkaistu ja kehityskelpoinen. Tilaohjelman vaatimuksia on noudatettu kurinalaisesti ja mitoitus on uskottavaa. Ehdotus ei kuitenkaan tilallisilta tai toiminnallisilta ratkaisuiltaan ole erityisen innovatiivinen tai omaperäinen. Walk in-aula sijoittuu keskeisesti yhdistäen nykyisen ja uuden osan. Sisäänkäyntitasolle sijoittuvat kaikki palvelut. Toimintojen sijoittuminen on osin hajanaista ja vaikeasti hahmotettavaa. Käytävämäistä tilaa on paljon ja työtiloja vailla luonnonvaloa. Jalustaosan linjaa jatkava valmistuskeittiön arkinen yksikerroksinen massa peittää nykyisen rakennuksen miellyttävän sisäänkäynnin taakse. Samalla se sulkee myös näkymiä kokous- ja koulutustiloista.

Kuntoutusosastojen jäsentelyssä on pyritty välttämään perinteistä käytävätilaa. Reunoille sijoittuvat potilashuoneet avautuvat hyvin maisemaan, mutta vapaamuotoisen keskiön työtilat jäävät vaille näkymiä ja luonnonvaloa. Ulko-oleskelutilat puuttuvat. Kerroksissa oleva ratkaisu voi olla haastava muunneltavuuden ja toiminnallisen jouston kannalta.

Seniorikeskuksen sisäänkäynti pohjoisesta on kapeikkomainen. Asuntojen määrällinen tavoite ei ole toteutunut ja asuntokohtaiset ulko-oleskelutilat puuttuvat.

23. Green body

Ehdotus on poikkeuksellisen raikas ja omaperäinen. Osa nykyisen sairaalan rakennusosista esitetään purettavaksi. Sen eteläpuolelle esitetään kahteen tasoon sijoittuvat kuntoutussairaalan rakennukset. Sairaalan keskeiset hallinnon, hoidon ja tutkimuksen tilat sijoittuvat rinteeseen porrastuen kahteen kerrokseen. Niiden viherkattoisen massan päälle sijoittuvat kolme veistoksellista kuntoutumisen osas-

tot käsittävää rakennusta. Muodostuva kaupunkikuvallinen kokonaisuus on mielenkiintoinen ja hyvin elämyksellinen. Toisaalta nykyisen rakennuksen pääsisäänkäynnin ja siihen liittyvien rakennusosien purkamisesta saatava hyöty jää epäselväksi. Purkamisen avulla aikaansaatu kevyen liikenteen yhteys tai kaaviomaisessa leikkauksessa esitetty maisemallinen konsepti (section concept) eivät vakuuta. Sairaala-alueen pohjois-eteläsuunnassa kulkeva uusi jalankulkuraitti on etenkin eteläpäästään kuilumainen tila ilman elävää kontaktia reunustavien rakennusten toimintoihin. Eri rakennusten keskelle jäävä sisäänkäyntiaukio on tilallisesti mielenkiintoisempi ja toiminnallisesti rikkaampi. Kuntoutumisen osastot toistavat turhan monotonisesti samaa muotoa ja siten niiden vapaamuotoinen ja veistoksellinen karakteri jää tarpeettoman ponnottomaksi. Niiden alle jäävä ulkotila jää käyttötarkoitukseltaan epäselväksi. Raikkaan otteen ja esimerkiksi näkymäkuvista välittyvän elämäntäyteen tunnelman aikaansaamat odotukset ehdotuksen innovatiivisuudesta ja viihtyisyydestä jäävät valitettavasti toteutumatta. Rakennuksen elämyksellisyys ja herkkyys näkyy lähinnä massoittelemalla ja julkisivujen käsittelyssä. Toiminnalliset ratkaisut ovat tavanomaisia ja ehdotukseen sisältyy runsaasti ongelmia. Valtaosa terveysaseman, suun terveydenhuollon, laboratorioden, kuntoutumisen poliklinikan sekä hallinnon tiloista samoin kuin kokous- ja koulutustiloista jää vaille luonnonvaloa. Eri yksiköiden väliset etäisyydet ovat tarpeettoman pitkiä ja yhteydet osin mutkikkaita. Seniorikeskuksen ja kuntoutussairaalan välillä ei ole toimivaa sisäistä kulkuyhteyttä. Seniorikeskukseen kuuluva avopalvelukeskus ja siihen liittyvät liikuntatilat sijaitsevat erillään ja siten niiden saavutettavuus on puutteellinen. Huoltoliikenteen ja paikoituksen järjestelyt ovat toiminnallisesti hankalat. Kuntoutusosastojen Ehdotus on lähestymistavaltaan kiinnostava ja sen arkkitehtoninen ote on tunnelmallinen. Se pyrkii ottamaan pesäeroa perinteiseen sairaalamiljööseen miellyttävillä massoittelemalla ja julkisivuratkaisujen keinoilla. Toiminnallisesti ja sisätilojen luonteen suhteen ehdotus tuottaa pettymyksen eikä ehdotus erityisen hyvin vastaa kilpailun keskeiseen tavoitteeseen kehittää laitosmaisuuksi välttävää ja aktiiviseen kuntoutumiseen aktivoiva sairaalakokonaisuus.

24. Mens sana in corpore sano

Omaperäinen ehdotus, jossa uudisrakentaminen asettuu yleisestä linjasta poikkeavalla tavalla. Tekijän tavoitteena on ollut maisemarakenteeseen luontevasti istuva ja alueen kokonaisvaltaisesti yhdistävä kampusalue.

Ehdotus ottaa kantaa koko alueen liikennejärjestelyihin. Aluetta yhdistävä kokoojakatu on katkaistu. Kampukselle sekä läntisiin ja itäisiin asuinkortteleihin johtavat itsenäiset päättyvät katuyhteydet. Näin keskeisen katutilan kokoava luonne jää puuttumaan ja kokonaisuudesta muodostuu hankalasti hahmotettava. Kampus ei enää ole liikenteellisesti keskiössä asuinalueelle saavuttaessa.

Uudisrakentaminen sijoittuu nykyisen rakennuksen etelä- ja itäpuolelle, läntisen ja itäisen metsärinteen väliseen laaksoon. Luonnonympäristö on pyritty jättämään mahdollisimman laajasti virkistyskäyttöön. Uudisrakentaminen kuitenkin tukkii laakson sekä maisemarakenteessa oleellisen ja kutsuvan yhteyden Puolarintien ja pohjoisen puistoalueen välillä.

Kampuksen sisäänkäyntimaisemaa hallitsevat pysäköintikentät. Päiväkodin sijoittuminen on liikenteellisesti vaikea sekä asuinalueelta että muualta Espoosta saavuttaessa. Huolto-, saatto-, ja sairaankuljetusliikenteen järjestelyt on esitetty puutteellisesti.

Uusi kuntoutussairaala- ja terveyskeskusrakennus sekä nykyiseen sairaalarakennukseen ohjelman mukaisesti sijoitettu seniorikeskus rajaavat kokoavia pihatiloja, joille palvelutoiminnot ja yleisötilat aukeavat. Itsenäiset rakennusmassat eivät kuitenkaan hyödynnä parhaalla mahdollisella tavalla toiminnallisia synergiaetuja. Mittakaavaltaan miellyttävät kampusaukiot ovat ehdotuksen parasta antia

Kuntoutumisosastot sekä seniorikeskuksen asuntoyksiköt on ratkaistu varsin perinteisellä tavalla, jossa käytävät korostuvat. Kuntoutusosastoilta on hyvät näkymät ja yhteydet luonnonympäristöön.

Rennosti ja raikkaasti esitetty ehdotus on lähtökohdiltaan lupaava. Esitetty ratkaisumalli ei kuitenkaan ole yhtä osuva. Luonnosmaisesta ehdotuksesta on vaikea löytää arkkitehtonista kokonaisideaa tai identiteettiä. Kokonaisuus vaikuttaa hajanaiselta - tosin samalla mukavan eloisalta ja positiivisesti kylämäiseltä.

26. Paikka auringossa

Ehdotus on selkeä ja varmaotteinen. Se edustaa ratkaisumallia, jossa nykyisen rakennuksen eteläpuolelle sijoittuu keskeistilan ympärille säteittäin kiertyvä uudisosa. Sakaroiden lomista aukeavat suojaisat pihatilat. Tähtimäisen massan pohjoissakara toimii matalana nivelosana, joka yhdistää uuden ja van-

han osan toisiinsa.

Nykyisen rakennuksen ja laajennusosan väliin rajautuu itään avautuva sisääntuloaukio. Esitetty sisään-tulonäkymä on lupaava, vaikkakaan aukio ei avaudu parhaalla mahdollisella tavalla päälähestymis-suuntaan. Laajahkon uudisosan symmetrinen massoittelu ja vakaa räystäslinja istuvat jäykästi maisemassa. Mukautuvampi ote rikastaisi myös sisääntulonäkymää.

Pääosin kolmikerroksinen uudisosa hahmottuu selkeänä julkisena rakennuksena, muttei kuitenkaan erityisesti viesti sen toiminnasta. Arkkitehtuurin ja julkisivujen luonne on geneerisen toteavaa ja hahmo hieman mittakaavaton. Säilyvä osa jää kokonaisuudessa alisteiseksi takapihan sakaraksi. Kokonaisuus on hieman etäinen ja laitosmainen.

Päiväkoti sijoittuu puistoon avautuen suunnittelualueen pohjoisosaan. Itsenäinen ja perusteltu sijoitus ei varsinaisesti tuo lisäarvoa kampuksen toiminnalliseen rakenteeseen.

Liikenteen ja lähiympäristön järjestelyt on tutkittu huolella ja ne ovat pääosin toimivia. Uuden sairaalan lähiympäristö koostuu onnistuneesti eriluonteisista puistomaisista pihatiloista, jotka ovat mittakaavaltaan miellyttäviä. Sairaankuljetuksen ja huoltoliikenteen sijainnit ovat toiminnallisesti hyviä, mutta sijoittuvat kaupunkikuvallisesti haastavaan paikkaan. Arkiset huoltoliikenteen ja pysäköinnin järjestelyt vievät varsin suuren osan seniorikeskuksen lähiympäristöstä. Ne myös johdattavat liikenteen syväälle alueelle sekä katkaisevat näkymät ja yhteydet pohjoiseen puistomaisemaan.

Ehdotus on toiminnallisesti huolellisesti ratkaistu sekä perusratkaisultaan toimiva ja joustava. Tähtimäinen muoto mahdollistaa sujuvat yhteydet keskeisten aulatilojen sekä eri toiminnallisten yksikköjen välillä. Ratkaisulle on lisäksi ominaista helppo hahmotettavuus ja orientoitavuus. Sisätilojen jäsentely on kuitenkin varsin jäykkää, eikä perusratkaisusta johtuvia pitkiä käytäviä ole onnistuttu kehittämään. Valtaosa tiloista saa hyvin luonnonvaloa ja avautuu kauniisti maisemaan. Sairaalan osalta työtiloja on kuitenkin sijoitettu ilman luonnonvaloa ja näkymiä myös rungon keskelle.

Potilasosastojen julkisivujen kapeat parvekevyöhykkeet eivät ole kuntoutuksen kannalta toimivia. Niiden toteutuminen vapaasti kuljettavina ei ole toivottavaa potilashuoneiden yksityisyyden kannalta.

Kuntoutumisosaston aktiivisen luonteen ja yhteisöllisyyden kehittämisessä monikäyttöiset yhteiskäyttöiset ulko-oleskelutilat kerroksissa olisivat huonekohtaisia suositeltavampia. Esitetyt sektoreina avautuvat pihatilat ovat houkuttelevia ja niitä olisi luontevaa kehittää myös aktiiviseen kuntoutumiseen.

Elä ja asu –seniorikeskus on esitetty ohjelman mukaisesti nykyiseen osaan. Seniorikeskuksen asuntotavoite on saavutettu korottamalla asuntosiipeä kerroksella. Keskuksen sisäänkäyntijärjestelyt eivät ole kutsuvia.

27. Syke

Ehdotus on poikkeuksellisen persoonallinen. Sairaalan uusi päärakennus on sijoitettu säilyvien rakennusten eteläpuolelle keskelle suunnittelualueita. Uusi päärakennus on kiinni vanhassa osassa ja jatkaa sen siipiosien julkisivuja muodostaen selkeälinjaisen keskuskorttelin. Kuntoutusosastot ja seniorikeskuksen asunnot on sijoitettu omaperäisellä tavalla päärakennuksen eteläpuolella oleviin 9 kerroksisiin veistoksellisiin torneihin. Ne liittyvät tosien kerroksen tasolla päärakennukseen. Kaupunkikuvallinen ratkaisu on mielenkiintoinen ja eloisa. Kokonaisuus on kompakti ja hyvin kaupunkimainen. Päärakennuksen tilallinen perusajatus on komea. Kaksikerroksinen veistoksellinen aula halkaisee päätilan ja eri suuntiin aukeavat sisäänkäynnit ja sisäiset kulkuyhteydet ovat kutsuvia. Ehdotuksen ajatus toimintoja kokoavasta ja aktiivisesta keskustilasta on uskottava. Julkisivut ovat moni-ilmeiset ja ne onnistuvat välttämään laitosmaista jäykkyyttä ja tavanomaisuutta.

Ehdotus on toiminnallisesti ongelmallinen. Uusien toimintojen tuominen tilaohjelmaan on ollut tarpeellista ja monimutkaistanut turhaan suunnittelua. Samalla uudet toiminnot ovat entisestään kasvattaneet kokonaisuuden laajuutta ja johtaneet tarpeettoman pitkiin sisäisiin yhteyksiin. Tornimaiset kuntoutusosastot ovat toiminnallisesti hankalia. Niiden muuntojoustavuus on heikko. Hoidon käytännön järjestelyiden ja palveluiden saavutettavuuden kannalta ratkaisua ei voi pitää onnistuneena.

Puutteistaan ja tietynlaisesta kömpelyydestään huolimatta ehdotus on elämäntäyteinen, aktiivinen ja toiminnallisesti erittäin keskittyneesti toteutettu kampus. Edelleen kehitettynä ehdotuksella olisi ollut mahdollisuuksia nousta korkealle tämän kilpailun arvostelussa.

29. Lumihietale

Ehdotuksen kaupunkikuvallinen peruskonsepti on kiinnostava ja määrätietoinen. Ehdotuksen yleinen ote on miellyttävä ja ratkaisuun sisältyy useita sekä taitavasti että eläytyen suunniteltuja osia. Suuri

osa olevasta sairaalarakennuksesta on purettu. Sen tilalle koilliskulmaan esitetään kaksikerroksista asuinkeuhkotaloa, joka selväpiirteisesti rajaa lounaispuolelleen sijainniltaan keskeisen ja väljän kampuspuiston. Seniorikeskus sijoittuu puiston länsipuolelle vanhoja rakenteita osin hyödyntäen. Alueen lounaispuolelle sijoittuu vuorostaan pohjamuodoltaan tähtimäinen ja julkisivuiltaan lasinen kuntoutussairaala. Ehdotukseen sisältyvä kaupunkikuvallinen ajatus on mielenkiintoinen ja omaperäinen. Parhaimmillaan esitetyn kaltainen keskuspuisto voisi toimia sekä sairaalan että koko alueen asukkaiden yhteisenä ulkotilana. Kuntoutussairaala asettuu komealla tavalla veistokselliseksi ja ilmeeltään läpiluultavaksi alueen maamerkeiksi. Esitettyssä muodossaan ehdotus jää valitettavasti puolittiehen. Puiston tilallinen luonne ja toiminnallinen rooli jäävät epäselväksi. Kevyen liikenteen yhteydet ympäristöön ja esimerkiksi yhteys pohjoisessa sijaitsevaan päiväkotiin ovat puutteelliset. Sairaalakokonaisuuden kontakti puistoon jää etäiseksi.

Seniorikeskuksen tilat on ratkaistu yleisesti ottaen selkeästi. Avopalvelukeskus ja siihen liittyvät liikuntatilat ovat pohjakerroksissa ja asuntoryhmät ovat kolmessa tornimaisessa osassa. Pitkittäinen aula yhdistää asuinosa ja avopalvelukeskuksen palveluja. Avopalvelukeskuksen alimmalta tasolta ei kuitenkaan ole suoraa hissi- ja porrasyhteyttä asuntoihin ja yhteys kuntoutussairaalan tiloihin jää aavistuksen etäiseksi. Myös kuntoutusosastot sekä niihin liittyvät muut kuntoutussairaalan tilat ovat selkeästi ja tehokkaasti ratkaistuja. Walk-in aula sijaitsee erittäin keskeisesti. Se läpäisee kaikki kuntoutussairaalan kerrostasot ja muodostaa tilallisesti ja toiminnallisesti kokoavan paikan. Tähtimäisen rakennuksen eri sisäkulmista avautuu näkymiä kohti ympäröiviä maisemia. Myös vastaanottotilat sekä työ- ja potilashuoneet suuntautuvat hyvin näkyviin. Terveysasema ja suun terveydenhuollon tilat sekä kuntoutumisen poliklinikka ovat helposti saavutettavissa ja avautuvat yhteiseen aulatilaan. Kuntoutusosastojen keskelle jäävät viherpihat toistavat keskeisen walk-in aulan tilallista ajatusta ja tuovat luonnonvaloa rakennuksen sisäosiin. Suunnitelmissa on esitetty vain yksi mitäänsanomaton näkymäkuva sisätiloista, joten esimerkiksi walk-in aulan ja sisäpihojen tunnelma jää puhtaasti arvailujen varaan. Huoltopiha ja paikoitus on sijoitettu kallion sisään. Ratkaisu on mahdollinen mutta ajoyhteyden sijoittaminen kallionharjan länsipuolelle on virhe. Erillinen ajoyhteys Puolarintieltä olisi ollut parempi ratkaisu. Hyvästä kaupunkikuvallisesta ideasta ja onnistuneesti kehitellyistä ratkaisuksista huolimatta ehdotus jää keskeneräisen oloiseksi.

30. Kielo

Ehdotus on ammattitaitoisesti laadittu, mutta yllätyksenä. Monen muun kilpailuehdotuksen tavoin uusi sairaala sijoittuu nykyiseen osaan saneerattavan seniorikeskuksen eteläpuolelle, läntistä metsärinnettä hyödyntäen. Kokonaisuus kehystää itään avautuvan sisääntuloaukion. Mahdollisena laajennusosana on esitetty seniorikeskukselle uusi matala siipi sekä aukion itäosaan lisärakentamista. Tiiviimpi rajausta voisi perustellusti korostaa aukion luonnetta.

Liikennejärjestelyt ovat toimivia, mutta kaupunkikuvassa ja maisemarakenteessa vaikeasti perusteltavissa. Huoltoliikenteen ja pysäköinnin järjestelyt vievät varsin suuret alueet sekä nykyisen rakennuksen pohjoispuolella että kokonaisuuden eteläpuolella. Näin päälähestymissuuntaan avautuva julkisivu muodostuu kovin arkiseksi, eikä yhteyttä pohjoiseen puistoalueeseen ole onnistuttu hyödyntämään. Keskusaukion toiminnallista luonnetta tai saattoliikenteen ja pysäköinnin järjestelyjä ei ole vakuuttavasti esitetty.

Päiväkodin itsenäinen ja perusteltu sijoitus ei varsinaisesti tuo lisäarvoa kampuspuiston toiminnalliseen rakenteeseen.

Ehdotuksen arkkitehtoninen ote on kovin yksioikoista ja kampuspuiston identiteettiä kilpailun tavoitteisiin nähden innoton. Julkisivujen monotoninen käsittely on johtanut tyyliin ja laitosmaiseen ilmeeseen. Eri osien luonnetta on vaikea hahmottaa. Kampuspuiston kutsuva ja elämänläheinen luonne ei välity. Kampuspuiston toiminnallinen konsepti, tilahierarkia, tilojen ja tilaryhmien mitoitus sekä yhteydet ovat oikeaoppisesti ja täsmällisesti ratkaistuja. Yleisö- ja palvelutilat ovat luontevasti saavutettavissa sisäänkäyntiaukiolta. Terveysasemalla ja suun terveydenhuollolla on mahdollisuus erillisiin sisäänkäynteihin. Aukiota kiertävät aulatilat yhdistävät toiminnalliset yksiköt melko hyvin toisiinsa. Seniorikeskuksen ja uuden sairaalan liittyminen kapean käytävän kautta ei kuitenkaan ole toiminnallisesti kokoava tai tilallisesti kutsuva. Kampuspuiston ratkaisussa uuden sairaalan kaikki työtilat saavat luonnonvaloa ja avautuvat ympäristöön.

Kuntoutusosastojen muoto on toiminnallisesti onnistunut ja helposti valvottavissa. Kerrosaulat ovat väljiä, käytävät saatu pidettyä kohtuullisina ja yhteistilat sijaitsevat keskeisesti ja kutsuvasti. Potilashuoneet ja yhteistilat avautuvat suotuisiin ilmansuuntiin ja näkyviin. Riittävän kokoisia ja luontevia ulkotiloja osana kuntoutusta ei ole esitetty.

Seniorikeskuksen asumisyksiköille on esitetty sisäänkäynnit keskusaukiolta ja pohjoisesta. Asumisyksiköjä on esitetty sekä korkeaan että matalaan osaan. Asuntokohtaisia ulkotiloja ei ole esitetty.

31. Sauvakävelijä

Omintakeinen ehdotus jossa uudisrakentaminen on ratkaistu varsin lennokkaalla jopa huolettomalla tavalla. Ratkaisun perusajatuksena on sijoittaa uudet rakennusosat laajan ja kaarevan muotoisen keskeisaulan ympärille muodoltaan ja kerroskorkeudeltaan vaihtelevina sormimaisina ulokkeina. Sisätiloissa keskusaula muodostaa toimintoja kokoavan ja soljuvan katumaisten tilan, mutta kaupunkikuvallisesti ratkaisu on johtanut ongelmiin. Rakennusten muodostama kokonaisuus on ilmeeltään sekava. Aulaa ympäröivät rakennukset sulkevat sen piirinsä sisään ja kokonaisuudesta muodostuu sisäänpäin käänntynyt. Nelikerroksinen paikoitustalo ja sen viereen sijoittuva pysäköintikenttä rajaavat pääsisäänkäyntiä ikävällä tavalla ja sisäänkäynti on suuresta katoksesta huolimatta syrjäisen ja arkisen tuntuinen. Myös muut itään ja etelään sijoittuvat sormimaisien rakennusten väliin jäävät aukiot tai puistotaskut ovat etäisen oloisia ja korostavat kokonaisuuden sulkeutuneisuutta. Rakentaminen levittäytyy ehdotuksessa varsin laajalle alueelle ja työntyy myös pitkälle läntiseen metsään. Kokonaisuus on maankäytön suhteen tuhmaileva.

Walk-in aula sijaitsee keskeisesti ja sieltä on selkeät joskin erittäin pitkät yhteydet kaikkiin sairaalan keskeisiin tiloihin. Aula ja siihen liittyvät käytävät muodostavat viihtyisän oloista katumaista tilaa, joka parhaimmillaan voisi toimia kuntoutujia, asukkaita, henkilökuntaa ja myös alueen muita asukkaita yhteen kokoavana tilana. Palvelutilat, kahvio, kokoustilat sekä esimerkiksi kirjasto ja ravintola sijoittuvat mukavalla tavalla sisäkadun varteen ja elävöittävät tilaa onnistuneesti. Ehdotukseen sisältyy huolella mietittyjä osia. Esimerkiksi tutkielma asuntoryhmästä on tarkkaan ja eläytyen tutkittu. Samoin ajatus jatkaa aulan katumaista luonnetta kuntoutusosastojen sisään ja avata kuntoutumisen osastot kohti läntistä metsää ovat kiinnostavia ideoita. Ratkaisun suurin toiminnallinen ongelma on sen aivan liian pitkät eri yksiköiden väliset yhteydet joka on johtanut sekä hengästyttävän pitkiin käytäviin että osin konstikkaisiin ja epäloogisiin toimintojen keskinäisiin yhteyksiin. Ratkaisun keskittäminen tiiviimmäksi samoin kuin keskeisten ulkotilojen luonteen kehittäminen nykyistä avoimemmiksi ja kutsuvimmiksi olisi parantanut ehdotusta merkittäväksi. Ehdotuksessa esitetyt säilyvässä rakennuksessa olevat ulosvuokerrattavat tilat olisi kannattanut hyödyntää ja pysäköinnin järjestelyjä kehittää.

35. Syli

Ehdotuksen voimakas arkkitehtoninen ote herättää sekä kiinnostusta että ristiriitaisia tunteita. Kyse on voimakkaan kaksijakoisesta ratkaisusta. Nykyiset rakennukset ovat säilyttäneet kaupunkikuvallisen asemansa. Säilyvien rakennusten etelä- ja länsipuolelle sijoittuva kuntoutussairaala muodostaa sille voimakkaan kontrastin metsän siimekseen työntyvällä sekä kaarevien ja koverien seinänosien vaihtelun sävyttämällä vapaamuotoisella massallaan. Rakennukset liittyvät toisiinsa matalan ravintolasalin välityksellä. Kuntoutumisen osastot kätkeytyvät lähes näkymättömiin alueen länsipuolella olevan metsän siimekseen. Toisaalta terveysasema ja kuntoutuksen poliklinikka liittyvät suorien seinänosien avulla säilyviin rakennuksiin ja siten ne muodostavat yhdessä melko selkeästi hahmottuvan suorakulmaisen kokonaisuuden. Kaupunkikuvallinen konsepti on siten samanaikaisesti erottava ja yhdistävä, näyttävä ja piiloutuva sekä säilyttävä ja kokeileva.

Ehdotukseen sisältyy hienoja yksityiskohtia ja erittäin taitavasti ratkaistuja osia. Näkymäkuvista välittyvä tunnelma on valloittava. Arkkitehtoninen ote on viihtyisän ja ihmisläheisen oloista. Kuntoutusosastojen sisäpihat ovat suojaisia ja intiimejä. Niiden elämyksellisenä vastakohtana potilashuoneet ja pääosa vastaanottotiloista ja työhuoneista avautuu kauniilla tavalla avaria näkymiä ympäristön luonnontilaiseen metsään. Myös seniorikeskuksen asunnot ovat huolella tutkittuja ja esimerkiksi yhteisoleskelutilojen ja saunojen ratkaisut ovat onnistuneita.

Toisaalta rakennukset levittäytyvät aivan liian laajalle alueella ja ratkaisu on maankäytön kannalta erittäin tuhmaileva. Julkisivupiirokset ja leikkaukset esittävät suunnitelman puutteellisesti ja sen johdosta rakennusten julkisivujen luonne ja rakennusten välinen suhde jää pitkälti arvailujen varaan. Toiminnalliselta kannalta eri yksiköiden väliset yhteydet ovat toivottoman pitkiä. Erityisesti kuntoutusosastojen käytävät muodostavat loputtoman tuntuisia ja tilallisesti samankaltaisena toistuvia lenkkejä. Hoidon käytännön järjestelyiden ja palveluiden saavutettavuuden kannalta ratkaisu on erittäin vaativa. Myös liikennejärjestelyt ovat osin ongelmallisia. Ambulanssilienne käyttää samoja ajoramppeja muun henkilöliikenteen kanssa. Sairaalarakennusten pohjoispuolelle sijoittuvat huoltopiha ja paikoitusalueet

samoin kuin pääsisäänkäynnin yhteyteen sijoittuvat liikennejärjestelyt vievät varsin suuren alan ja muodostavat asemapiirroksen vihreästä värityksestä huolimatta häiritsevän kaupunkikuvallisen elementin. Yhteys pohjoiseen puistoon jää etäiseksi. Sisäänkäynnistä muodostuu vuorostaan melko arkinen.

Kiinnostavasta lähestymistavastaan ja taitavasti tehdyistä yksityiskohdistaan huolimatta lopputulos on keskinkertainen. Ehdotuksen ongelmat ja puutteet ovat kilpailun arvosteluperusteiden näkökulmasta vakavia eivätkä siihen sisältyvät ansiot riitä nostamaan ehdotuksen sijoitusta.

47. Helix

Ehdotuksen lähtökohta on rationaalisen ja suorakulmaisen säilytettävän osan ja toisaalta sen eteläpuolelle sijoittuvien ja vapaamuotoiselle massoittelulle perustuvien uudisrakennusten välinen voimakas vastakkaisuus. Seniorikeskuksen tilat on ehdotuksessa ratkaistu jokseenkin tavanomaisella tavalla säilyviin rakennuksiin. Myös terveysasema, suun terveydenhuolto ja kuntoutumisen poliklinikka on sijoitettu tässä kilpailussa melko yleiseen sormimaisesti haaroittuvaan uudisrakennukseen. Kuntoutumisen osastot sen sijaan on sijoitettu omaperäisellä tavalla kaareviin ja korkeudeltaan vaihteleviin tornimaisiin uudisrakennuksiin. Kokonaisuus on jonkin verran sekavan oloinen mutta toisaalta ratkaisun rentous viehättää. Näkymäkuviissa esitetyt uudisrakennusten julkisivut ovat luonteeltaan iloiset ja raikkaat.

Ehdotus on näkymäkuviissa lukuun ottamatta valitettavan luonnosmainen ja esitystekniikan puutteet vaikeuttavat ehdotuksen arvostelua. Esitetyn materiaalin perusteella ehdotusta vaivaa useiden muiden vastaavankaltaiseen asetelmaan perustuvien ehdotusten tapaan eri yksiköiden tarpeettoman suuri toiminnallinen erillisuus. Materiaali ja henkilöliikenne talon sisällä on komplisoitu. Kuntoutusosastoja lukuun ottamatta tilalliset ratkaisut ovat tavanomaisia eikä niihin sisälly erityisen innovatiivisia ja uudenlaisia sairaalarakentamiseen liittyviä ratkaisuja. Vanhaa ja uutta osaa yhdistävä aulatala on kapea ja vaatimattoman oloinen. Laajat paikoituskentät ympäröivät rakennuksia kolmelta suunnalta ja eristävät alueen ympäristöstään.

2.3.4 Alaluokka (15 ehdotusta)

5. Would you like a cup of coffee

Ehdotus perustuu ajatukseen kaikki tilat ja toiminnot sisältävästä suurkorttelista. Tekijöiden laatiman selostuksen mukaisesti tavoitteena on ollut kylämäinen yhdyskunta, jossa keskeiset toriaukeat ja vilkkaat katumaiset käytävät keräisivät ihmisiä yhteen ja loisivat viihtyisää tunnelmaa. Lisäksi työssä on tavoiteltu ympäristöönsä luontevalla tavalla liittyvä ja käyttötarkoituksensa mukaisesti alueen maamerkiksi asettava rakennus. Tavoitteet ovat aivan oikeat. Valitettavasti niitä ei ole oikein miltään osin saavutettu.

Rakennus on laajojen pysäköintialueiden ja useiden ramppien sekä huoltopihan ympäröimä. Ne luovat yhdessä monoliittisen massan, melko umpinaisten maantasokerroksen ja monotonisena toistuvien julkisivujen kanssa rakennukselle korostuneen laitospäisen ilmeen. Liikenteelliset ratkaisut muistuttavat enneminkin kauppakeskusta kuin ihmisläheistä kuntoutumissairaala ja elämyksellistä seniorikeskusta. Rakennuksen suhde ympäristöön on kaiken kaikkiaan välipitämätön. Säilytettävän osan rakenteita on jonkin verran hyödynnetty, mutta vanhasta rakennuksesta ei ulospäin ole jäänyt mitään jäljelle. Sen tilalla on yksi erittäin tiivis ja keskittynyt rakennus jonka tilat on jaettu karkeasti siten että alimmissa kerroksissa sijaitsevat tekniset tilat, varastot ja huoltotilat, keskellä sairaalatoimintojen tilat ja ylimmissä kerroksissa asuminen ja kuntoutusosastot. Sisätilat ovat pääosin sokkeloisia ja pimeitä. Suuri osa terveysaseman, kuntoutumisen poliklinikan sekä kokous ja koulutustiloista on vaillo suoraa luonnonvaloa. Kuntoutumisen osastojen potilashuoneet samoin kuin seniorikeskuksen asuinhuoneet sijaitsevat sentään ulkoseinillä mutta valtaosa myös näiden tilojen työhuoneista, aputiloista ja käytävistä sijaitsee syvien runkojen pimeissä sisäosissa. Rakennuksen sisäiset yhteydet ovat konstikkaita ja oikean reitin löytäminen labyrinttimäisissä käytävätiloissa on vaikeaa.

10. Go with the flow

Uusi sairaala kietoutuu nykyisen rakennuksen eteläpuolella metsärinteelle nousten kahden lasikatteisen sisäpihan ympärille. Monumentaalisesti massoiteltu kokonaisuus on sinänsä komea, mutta kontekstissaan sekä kilpailun tavoitteisiin nähden etäinen ja raskas. Viitteellisesti esitetyt julkisivut ja arkkitehtuurin luonne ovat varsin jäykkiä, suurpiirteisyydessään jopa epäinhimillisiä. Päiväkoti sijoittuu Puolarinportin varteen itsenäisenä massana. Paviljonkimainen ellipsin muoto tuntuu kokonaisuudessa irralliselta.

Liikennejärjestelyjen hajoitettu malli on pääpiirteissään toimiva. Huoltoliikenteen laiturit sijoittuvat kuitenkin turhan keskeiselle ja näkyvälle paikalle. Seniorikeskuksen pysäköinti sijoittuu kovin kauas ja saattoliikenne on ahtaasti mitoitettua ollakseen toimivaa ja esteetöntä. Lähiympäristön käsittely ja luonne on kauttaaltaan esitetty hyvin viitteellisesti.

Rakennusten sisäänkäyntijärjestelyt ovat osittain sekavia eivätkä hahmotu selkeästi ulko- ja sisätilojen tai lähiympäristön hierarkiassa. Uusi sairaala yhdistyy kapealla lasikäytävälle nykyiseen rakennukseen. Ratkaisu ei hyödynnä toiminnan synergiaetuja. Kokous- ja koulutustilat sekä avoin työtila sijoittuvat kauas palvelutiloista ja ravintolasta.

Tekijöiden ajatukset hotellimaisesta mukavuudesta kuntoutusosastoilla ovat perusteltuja, mutta suunnitelma ei varsinaisesti tue näitä ajatuksia. Korostunut mahtipontisuus on johtanut liialliseen toistoon ja monotoniaan myös sisätilojen järjestelyissä. Sivu- ja keskikäytäväratkaisujen variaatioina esitetyt potilasosastot ovat varsin tavanomaisia. Käytävämäisten tilojen hulpea mitoitus antaa toki mahdollisuuksia monipuoliseen ja joustavaan käyttöön. Näitä mahdollisuuksia ei ole kuitenkaan vakuuttavasti esitetty. Eri teemoilla esitetyt lasikatteiset sisäpihat pitkine jänneväleineen ovat haasteellisia ja kalliita toteuttaa.

Tekstissä esitetyt sisällölliset lähtökohdat ja periaatteet ovat perusteltuja ja eläytyviä.

11. Pasaasi

Ehdotus pyrkii muodostamaan sairaala-kampuksesta ja sitä ympäröivästä asuntoalueesta yhtenäisen kokonaisuuden. Sairaalan molemmin puolin oleville kalliomäille sijoitetut asuinrakennukset samoin kuin alueen lounaisnurkkaan sijoitettu päiväkoti toistavat uudisosan terävänurkkaisia ja sahalaitaisia muotoja. Sairaalakampuksen sisäänkäynti sijaitsee yllättävästi alueen länsipuolelta rinteeseen porrastetulle terassille muodostetun aukiolla. Kaupunkikuvallisesti ehdotus on väkinäinen ja paikkaansa sopimaton. Asuinrakennukset on sijoitettu suurimmaksi osaksi luonnonmuodoista ja –arvoista piittaamatta. Myös sairaalakampuksen rakennuksista muodostuva kokonaisuus on ilmeeltään rikkonainen ja paikassaan eriskummallinen. Säilytettävä osa jää uusien rakennusten taakse piiloon ja sen takapihamaisuutta korostaa pohjoispuolelle sijoitetut huoltoliikenteen ja paikoituksen järjestelyt. Sisäänkäynnin aukio eristyy täysin asuntoalueen itäisistä osista ja koko rakennuskompleksi kääntää siihen suuntaan selkensä. Etelään sijoittuva sairaalapuiston rooli jää epäselväksi.

Rakennuksien muodostama kokonaisuus on sekava. Säilytettäviin rakennuksiin on sijoitettu seniorikeskus, hallinto ja koulutustilat sekä lääkekeskus. Sen eteläpuolelle sijoittuu Puolarintien suuntaisena valtavan kokoinen kaarikattoinen keskeistila, jonne on sijoitettuna paikoitus sekä kuntoutumisen poliklinikka ja joitain muita yleisiä tiloja. Terveysasema ja kuntoutusosastot sijaitsevat kaarihallin eteläpuolella sen sisään osaksi tunkeutuen. Kaarikattoinen ja korkea keskeistila on ylimitoitettu ja luo vaikutelman liikenneterminaalista. Julkisivut ja leikkaukset ovat luonnosmaiset eikä niistä kunnolla selviä arkkitehtuurin luonne.

12. Hope

Uusi sairaalarakennus on sijoitettu poikkeuksellisesti suunnittelualueen pohjoisosaan. Kokonaisuus on vailla hierarkiaa ja maisemarakenteessa nurinkurinen. Tehokkain rakentaminen sijoittuu puiston ja pienipiirteisen siirtolapuutarha-alueen vastapariksi. Nykyisen sairaalarakennuksen ja sisääntuloaukion säilyttäminen kampuksen sisääntulonäkymänä voisi olla perusteltu lähtökohta. Suunnittelualueen eteläosa on kuitenkin käsitelty varsin vaatimattomalla tavalla. Päiväkoti pihatiloineen on esitetty näyttävälle paikalle lähelle Puolarintien ja –portin liittymää. Arkisen pysäköinti- ja varastorakennuksen keskeinen sijainti uuden sairaalan ja nykyisen rakennuksen välissä on niin ikään epäonnistunut. Lähiympäristön käsittely on pienipiirteistä, arkkitehtoninen kokonaisuus haparoiva. Hallittu kokonaisuus jää puuttumaan.

Valittu ratkaisumalli tuo liikenteen syvälle alueelle. Sisäänkäyntijärjestelyt ovat saapujalle vaikeasti hahmotettavissa. Uuden sairaalan pääsisäänkäynti pitkää rampia pitkin kapeaan lasiyhdyskäytävään

piiloutuu pysäköintirakennuksen taakse. Myös seniorikeskuksen pohjoinen sisäänkäynti on vaikeasti saavutettavissa.

Kapea walk-in yhdyskäytävä ei yhdistä toiminnallisesti parhaalla tavalla seniorikeskuksen ja uuden sairaalan synergiaetuja. Kirjasto, palvelutilat sekä kokous- ja koulutustilat sijoittuvat hyvin seniorikeskuksen yhteyteen, mutta kauas sairaalasta ja ravintolasta.

Uuden sairaalan kolmiomuoto ja osastorakenne ovat toiminnallisesti ansiokkaita. Kerrokset ovat tehokkaita ja hyvin hallittavissa. Valonsaanti syvässä rungossa on ratkaistu lasikatteisten sisäpihojen avulla. Potilashuoneista avautuvat vapaat näkymät. Henkilökunnan näkökulmasta yhteydet eri osien ja pysäköinnin kesken ovat toimivia.

17. Suoni

Ehdotuksen keskeinen ajatus on rakentaa pohjois-etelä suuntainen lasikatteinen aulatila, jonka varrelle sairaalan eri tilat sijoittuvat. Uudisrakennukset sijoittuvat pääosin vanhan sairaalarakennuksen eteläpuolelle. Kuntoutumisen poliklinikka, terveysasema, suun terveydenhuollon tilat ja niihin liittyvät röntgen ja laboratorio sijaitsevat alueen itälaidassa kahdessa kerroksessa loivasti kallistetun viherkaton alla. Kuntoutumisen osastot on jaettu neljään rakennukseen. Kolme eteläisintä liittyvät kävelykatuun ja avautuvat kohti läntistä metsäaluetta. Neljäs sijaitsee muista erillään pohjoisessa. Näiden rakennusten väliin jäävään vanhaan osaan on sijoitettu esimerkiksi kokous- ja koulutustilat, avopalvelukeskusten tilat sekä asuntoryhmät.

Muodostuva kokonaisuus on kaupunkikuvallisesti sekava. Ehdotuksessa on erikoisella tavalla yhdistelty erilaisia rakennusmuotoja, materiaaleja ja julkisivujen käsittelyn tapoja. Viherkattoisen rakennuksen suhde maisemaan ja ympäristön rakentamiseen on outo. Alueen koillisnurkassa olevan vanhaan rakennukseen liitetyn viherkattoisen osan käyttötarkoitusta ei ole esitetty. Rakentamien on levittäytyneet laajalle alalle ja johtaa siten pitkiin eri yksiköiden välisiin etäisyyksiin ja osin myös sokkeloisiin kulkuyhteyksiin. Puolarinportin suunnasta katsottuna rakennukset yhdistävään aulatilaan johtava sisäänkäynti on piilossa. Kuntoutumisen osastot ovat tavanomaisia ja laitospomaisia. Pohjoisimman kuntoutumisen osastoja sisältävän rakennuksen sijoittaminen muista erilleen ja ilman sisäistä yhteyttä on toiminnallisesti ongelmallista.

Ajatus valoisasta, suojaisesta ja kadunomaisesta yhteistilasta on lähtökohdaltaan kiinnostava. Se voisi parhaimmillaan tarjota hyvän perustan yhteisöllistä tunnelmaa ja aktiivista toimintaa sisältävän uudenlaisen sairaalarakennuksen luomiseksi. Valitettavasti ehdotuksen perusajatukseen sisältyviä mahdollisuuksia ei ole onnistuttu hyödyntämään. Ehdotus on jäänyt keskeneräisen oloiseksi ja siihen sisältyy runsaasta puutteista ja virheitä. Arkkitehtuuri on kömpelöä ja monet ratkaisun yksityiskohdistat ovat taitamattomia.

19 Kotipesät

Mielenkiintoinen ehdotus joka valitettavasti on kovin puutteellisesti esitetty. Ehdotuksen kaupunkikuvallinen ratkaisu on selkeä. Se on yksi niistä harvoista ensimmäisen vaiheen ehdotuksista, joissa uudisrakentaminen on kokonaisuudessaan sijoitettu nykyisen sairaalarakennuksen itäpuolelle. Ratkaisu on sairaalarakennusten osalta kaupunkikuvallisesti selkeä. Kaksi suorakulmaisessa rakennusmaassa muodostavat muurin kohti itää ja rajaavat sairaalan sisäänkäynnin vanhan osan eteläpuolelle. Seniorikeskuksen sisältävä vanha osa on sellaisenaan säilytetty ja sen kaupunkikuvallinen identiteetti jää ennalleen. Rakennusten eteläpuolelle sijoitetut liikenerampit ja paikoitusalue tekevät sisäänkäynnistä arkiolen. Sisäänkäynnistä ei otollisesta kaupunkirakenteellisesta ratkaisusta huolimatta ole onnistuttu luomaan kutsuvaa ja sairaalaan käyttäjiä ja ympäristön asukkaita yhdistävää julkista tilaa.

Ehdotus kärsii luonnostamisesta esittämistavasta ja se jättää aivan liian paljon ratkaisusta arvailujen varaan. Tästä huolimatta sen arkkitehtoninen kokonaisuus on lupauksia herättävä. Julkisivut ovat raikkaat. Kuntoutumisosastoista olisi ollut mahdollista kehittää viihtyisiä, valoisia ja elämyksellisiä.

33. Satakulma

Ehdotuksen arviointi on esitystavan puutteiden johdosta vaikeaa. Kuten tekijät itse selostuksessaan toteavat, monia ehdotuksen kannalta keskeisiä ajatuksista ei ole ehditty kuviksi laittaa. Esimerkiksi kaupunkikuvallinen kokonaisratkaisu tai vanhan osan tilalliset ratkaisut on esitetty hyvin viitteellisesti.

Esitetyn materiaalin perusteella vaikuttaa siltä että nykyisen kaltaisena säilytettyyn vanhaan osaan on sijoitettu esimerkiksi hallinto- ja kokoustilat, avopalvelukeskus sekä asuntoryhmät. Eteläpuolelle sijoitettava pääosin nelikerroksinen monikulmainen ja harjakattoinen rakennusrykelmä muodostaa voimakkaan kontrastin vanhalle osalle. Rykelmän keskellä olevaan aavistuksen muita rakennuksia korkeampaan tornimaiseen osaan liittyvät aulatilat, terveysasema, suun terveydenhoidon tilat sekä laboratorio ja röntgentilat. Keskusosan molemmin puolin sijaitsevat kuntoutumisen osastot kokonaisuuden kulmista sommittelua toistaen.

Ajatus uuden ja vanhan osan vastakohtaisuudesta ja toisaalta idea terveydenhoitoa palvelevien tilojen sijoittumisesta kuntoutumisosastojen väliin ovat yleisellä tasolla mahdollisia. Lopputulos on kuitenkin kokonaisuutena epäonnistunut. Uudisosan muodostama kulmikas rakennuskompleksi on kaupunkikuvallisesti irrallinen. Uudisosan rakennukset sijoittuvat paikoitustilat peittävän kannen päälle ja kulkuyhteydet rakennuksiin sekä yhteys uuden ja vanhan osan välillä ovat epämääräiset. Uudisosan sisäiset kulkuyhteydet ovat tarpeettoman sokkeloiset ja tilojen keskinäistä hierarkiaa on liiki mahdoton hahmottaa. Monotonisesti hakkaava kulmikas rytmi ja samanlaisena toistuva aukotus tuottavat ilmeeltään yksitoikkoiset julkisivut. Lisäksi ratkaisu tarpeettomalla tavalla korostaa rakennuskappaleiden samanmuotoisuutta ja sommittelun kaavamaisuutta. Sairaalan eri osien hierarkiaa ja toiminnallista sisältöä on muodonannon ja julkisivujen käsittelyn perusteella vaikea määrittää.

34. Metsäomena

Eläytyen tehty työ, josta kuitenkin puuttuu selkeä kokonaisidea. Uusi sairaala sijoittuu nykyiseen rakennukseen saneerattavan seniorikeskuksen eteläpuolelle. Toiminnalliset yksiköt on sijoitettu omiin rakennuksiinsa, joiden lomiin jäsentyy eriluonteisia ulkotiloja. Arkkitehtonisten elementtien kirjo on hengästyttävä ja niiden suhde toisiinsa ja esitettyihin toimintoihin vaikuttaa usein perusteettomalta. Kokonaisuudesta muodostuu sattumanvarainen ja sekava.

Esitetty vaihtoehto läntiselle asuinkorttelille ei ole maisemallisesti, liikenteellisesti tai toiminnallisesti luonteva.

Hajanaiset liikenne- ja sisäänkäyntijärjestelyt ovat saapujalle vaikeasti hahmotettavissa sekä kaupunkikuvassa ja maisemarakenteessa nurinkurisia. Liikenteen ja pysäköinnin järjestelyt vievät varsin suuret alueet sekä nykyisen rakennuksen pohjoispuolella että kokonaisuuden eteläpuolella. Näin pääläheystymissuuntaan Puolarintielle avautuva julkisivu muodostuu kovin arkiseksi, eikä yhteyttä pohjoiseen puistoalueeseen ole onnistuttu hyödyntämään. Ajo pysäköintihalliin on tarpeettoman kaukana kokoojakadulta.

Ehdotuksesta puuttuu toiminnallinen logiikka ja tilallinen hierarkia. Vaikeasti hahmotettava ja sirpaleinen kokonaisuus ei edesauta yhteisöllisyyttä tai kohtaamisia. Varsin laajalle levittäytyvä sisäkatu yhdistää aukiomaiset kokoavat sisätilat. Toiminnallisten yksikköjen väliset yhteydet ovat kuitenkin vaivalloisia, etäisyydet pitkiä ja paikoin käytävämäisiä. Pienipiirteisesti jäsennetyt labyrinttimaiset sisätilat ovat haastavia orientoitua. Hajanaisesti ja epäjohdonmukaisesti sijoitettuja palvelu- ja yleisötiloja on ulkopuolisten käyttäjien vaikea saavuttaa.

Eloisat vinjetit- ja perspektiivikuvat ovat idearikkaan ehdotuksen parasta antia.

37. Elä ja virkisty

Ehdotus esittää kokoelman arkkitehtuuriltaan eriluonteisia rakennuksia. Sisäänkäyntiaukion ympärille ryhmittyy avopalvelukeskuksen ja asuntoryhmät sisältävä vanha osa, suuri paikoitustalo sekä terveysaseman, suun terveydenhuollon, kuntoutumisen poliklinikan ja laboratorio- ja röntgentilat sisältävä uudisosa. Niiden eteläpuolelle Puolarintien varteen sijoittuu kuntoutumisen osastot käsittävä neljäsrakennus. Syntyvä kokonaisuus on massiivisen ja laitospäisen oloinen. Lisäksi eri rakennusten keskinäinen suhde samoin kuin suhde ympäristöön on epämääräinen. Selkeä kaupunkikuvallinen ajatus puuttuu. Sen sijaan kokonaisuudesta syntyy vaikutelma eri aikoina melko sattumanvaraisella tavalla toteutetuista rakennuksista. Kolmikerroksinen paikoitustalo dominoi itäpuolista näkymää. Sisääntulo on ajoramppien hallitsemaa. Rakennusten suhde ympäröivään asuinrakentamiseen samoin kuin maisemaan jää etäiseksi.

Ehdotuksessa on viehättäviä yksityiskohtia ja ideoita. Hyöty- ja aistien puutarha, tapahtumagalleria ja treffipaikka ovat ajatuksina kiinnostavia ja tukevat kilpailun tavoitetta luoda elämänläheinen sairaalakampus. Valitettavasti ehdotuksen kokonaisratkaisu ei ole yhtä innovatiivinen ja elämyksellistä sairaalakampusta luova. Sen sijaan ehdotukseen sisältyy useita toiminnallisia ongelmia ja tilalliset ratkaisut ovat kauttaaltaan tavanomaisia ja laitospäisiä. Useaan erilliseen rakennukseen jaetut tilat ovat tar-

peettoman etäällä toisistaan. Eri toiminnallisten yksiköiden väliset yhteydet ovat monin osin konstikkaita. Kuntoutumisosastot sijoittuvat tarpeettoman kauas pääsisäänkäynnistä ja muista sairaalan tiloista. Huoltoliikenteen reitti kulkee kuntoutumisosastojen potilashuoneiden parvekkeita ikävällä tavalla viis-tään. Terveysaseman sijainti kolmannessa kerroksessa on toiminnallisesti hankala.

40. Hi-la

Omintakeinen ja mielenkiintoinen ratkaisumalli, jossa laajennusosat on ryhmitelty avaran ja liikenteeltä rauhoitetun kampuspihan ympärille umpikortteliksi. Uudisosat jatkavat nykyisen sairaalarakennuksen mittakaavaa ja teemoja. Sijoittamalla osan tiloista pihan alle tekijä on pyrkinyt sopeuttamaan uuden kampuksen suuren volyymin ympäristöönsä. Jäykkä massoittelu ja julkisivujen monotoninen käsittely tekee laajalle levittäytyvästä kokonaisuudesta kuitenkin raskaan. Ympäröivää asuinaluetta tai päiväkodin sijoittumista ei ole esitetty.

Liikennejärjestelyt on hajotettu korttelin ulkopuolelle. Saattoliikenteen järjestelyt ja pysäköintikentät sijoittuvat kaupunkikuvallisesti haastavasti korttelin eteläpuolelle. Sairaalan pääsisäänkäynti jää kokonaisuudessa kovin vähäeleiseksi ja voi olla saapujalle vaikea löytää. Pysäköintilaitoksen sijoittuminen ei ole onnistunut. Se sulkee seniorikeskuksen kokous- ja koulutustilojen näkymiä sekä muodostaa ankeaa julkisivua uudelle asuinalueelle. Lähiympäristön luonne on liikennejärjestelyiden osalta paikoin jäsen-tymätöntä.

Selkeästi rajattu ja liikenteeltä suojattu piha-alue, johon kaikki toiminnalliset yksiköt avautuvat, voisi toimia hienosti aktiivisena kampuksen kokoavana ytimenä. Kampuspihan alla kulkevat aulatilat jatkavat nykyisen rakennuksen sisäkatua yhdistäen toiminnalliset yksiköt toisiinsa. Palvelu- ja yleisötilat avautuvat sisäkaduille. Kansipihalta avautuu valopihojen kautta kiinnostavia yhteyksiä ja näkymiä sisä-kadulle ja palvelutiloihin. Piha-alue on kuitenkin kooltaan varsin laaja, mikä on johtanut pitkiin etäi-syyksiin ja toiminnalliseen tehottomuuteen. Esitetyt viherkannet rampeineen ja valokuiluineen voivat olla haasteellisia toteuttaa ja ylläpitää.

Tilojen sijoittuminen ja mitoitus ovat toiminnallisessa kokonaisuudessa paikoin ontuvia. Kuntoutumis-osastot sekä seniorikeskuksen asumisyksiköt on ratkaistu kovin perinteisellä tavalla, jossa käytävät ja laitosmaisuuksia korostuvat.

41. Esbo-future healht care

Ehdotuksessa on säilytetyn vanhan osan eteläpuolelle sijoitettu erillisistä rakennuskappaleista koostuva uudisosa. Eri osia yhdistää itäiseltä julkisivultaan kaareva aula. Ehdotuksen kaaviomainen ja puutteel-linen esitystapa tekee ehdotuksen arvostelun ongelmalliseksi. Kaupunkikuvallisesti ratkaisu on kaikilta osiltaan epäonnistunut. Rakennuksia pohjois- ja itäpuolelta ympäröivät paikoitusalueet ja –talo hallit-sevat ympäristöä. Uusiosa työntyy mäen rinteeseen välinpitämättömästi. Julkisivut ovat karkean mo-ntoniset ja vastenmielisen laitosmaiset. Ratkaisun tilallista ja toiminnallista laatua ei esitystavan luon-nosmaisuuksista johtuen ole mahdollista arvioida.

43. Team T2 of M2

Seniorikeskus ja kuntoutussairaala muodostavat ehdotuksessa kaksi hyvin eriluonteista ja erillistä osaa. Pohjoiseen säilyvään osaan sijoittuva seniorikeskus hyödyntää olevia rakenteita ja säilyttää van-han osan kaupunkikuvallisen ilmeen pitkälti entisellään. Vanhan osan eteläpuolelle sijoittuu laajalle levittäytyvä nelikerroksinen kuntoutussairaala. Kaupunkikuvallisesti muodostuva kokonaisuus on lai-tosmainen ja sulkeutunut. Liikennejärjestelyihin liittyvät kansirakenteet ja paikoitusjärjestelyt ovat ilmeeltään kovin ankeat ja ne korostavat rakennuksen ynseyttä ja erillisyyttä. Pääsisäänkäynti sijaitsee sisääntuloaukion nurkassa vaatimattoman oloisesti. Koilliseen nurkkaan sijoitettu ja pohjamuodoltaan sahalaitainen uudisosa on sekä toiminnallisesti että kaupunkikuvallisesti irrallisen oloinen. Päiväkodin liittämiseen sisältyviä mahdollisuuksia elävöittää ja monipuolistaa sairaala-alueita ei ole hyödynnetty Kuntoutussairaala on perusratkaisultaan toiminnallisesti yksinkertainen. Tekniset tilat ja pysäköintitaso muodostavat uuden kuntoutussairaalan pohjakerroksen. Terveysasema, laboratoriotilat ja esimerkiksi kuntoutumisen poliklinikka sijoittuvat toiseen kerrokseen ja niiden päälle kahteen kerrokseen sijoitu-vat kuntoutumisen osastot. Lähtökohdan selkeys ei kuitenkaan ole tuottanut toimivia ja viihtyisiä sai-raalataloja. Seniorikeskusta ja kuntoutussairaala yhdistävä aulatila on kapea ja vaatimattoman oloi-nen. Valtaosa terveysaseman ja kuntoutumisen poliklinikan tiloista on joko ilman luonnonvaloa tai

ylävalon varassa. Tuloksena on ilmeeltään ankeita ja pimeitä käytävä ja työtiloja. Kapean aulan ja toimistokäytävien välityksellä yhdistyvät seniorikeskus ja kuntoutussairaala jäävät toiminnallisesti hyvin erillisiksi ja eri yksiköiden väliset etäisyydet tarpeettoman suuriksi. Kuntoutusosastot on ratkaistu muita osia paremmin. Kuntoutusosastot liittyvät kolmannessa kerroksessa puutarhakattoon, josta on yhteys myös läntiseen metsäalueeseen. Osastot on jaoteltu pieniin ja rauhallisen oloisiin yksiköihin. Osastot ovat toisaalta melko tavanomaisten suorien käytävien varrella ja yhteistilat eivät kovin hyvin tue itsestä kuntoutumista tai muodosta viihtyisiä yhdessäolon tiloja.

45. Birch tree

Ehdotuksen selostusosa on poikkeuksellisen laaja. Siinä esitetään sekä sairaalarakentamista käsitteleviä asiantuntevia yleisiä huomioita että kuvataan kyseessä olevan ehdotuksen tavoitteita ja sen suunnittelussa noudatettuja periaatteita. Selostus on ansiokas lisä ja kuvaa tekijöiden paneutumista tehtävään. Valitettavasti suunnitelma ei erityisen hyvin onnistu vastamaan tässä kilpailussa annettuun tehtävään ja kilpailuohjelmassa esitettyihin haasteisiin.

Ehdotuksen kaupunkikuvallinen ratkaisu perustuu melko vapaamuotoisesti ympäristön eri suuntiin kurottautuvien monihaaraisten rakennusosien ja niiden väliin ja eteen jäävän luonnon väliselle vuoropuhelulle. Sinänsä kiinnostavan oloinen lähtökohta on tässä tapauksessa johtanut sekavan oloiseen kokonaisuuteen jolta puuttuu selkeä kaupunkikuvallinen identiteetti. Eri suuntiin suuntautuvat rakennukset levittäytyvät varsin laajalle alueella ja ratkaisu on maankäytön kannalta tuhmaileva. Pohjoiseen sijoitetut seniorikeskukseen liittyvät asunnot jäävät kokonaisuudesta irrallisiksi ja ovat myös toiminnallisesti etäällä avopalvelukeskuksesta. Kaavan mukainen tieyhteys itä-länsi suunnassa on katkaistu. Ratkaisuille ei löydy ehdotuksesta perusteita. Ehdotuksessa ei myöskään ole onnistuttu luomaan selkeää puistoyhteyttä tai kevyen liikenteen reittiä Puolarinpuiston ja sairaala-alueen välille.

Julkisivut ja massoittelu on kömpelöä ja sisältää keskenään ristiriitaisia ja kokonaisratkaisun kannalta irrallisia aiheita. Luonnosmaisesti esitetyt näkymäkuvat eivät onnistu välittämään ehdotuksen arkkitehtonista laatua vakuuttavalla tavalla.

Alueen keskelle on sijoitettu väljä ympyrän muotoinen sisäänkäyntiaukio, jonka ympärille sairaalan keskeiset toiminnot on sijoitettu. Ratkaisun suurin toiminnallinen ongelma on sen aivan liian pitkät eri yksiköiden väliset yhteydet joka on johtanut sekä tavattoman pitkiin käytäviin että monin paikoin konstikkaisiin ja epäloogisiin toimintojen keskinäisiin yhteyksiin. Hoidon käytännön järjestelyiden ja palveluiden saavutettavuuden kannalta ratkaisu on virheellinen. Yksittäisten potilashuoneiden ja asuntojen ratkaisut ovat sen sijaan huolella tutkittuja. Niihin liittyy huonekohtainen ulkotila. Asuminen on luonnollista ja näkymät kuntoutusosastojen potilashuoneista samoin kuin seniorikeskuksen asunnoista ovat vehreitä. Vapaamuotoiset huonetilat ja erilaiset kaarevat seinät elävöittävät ratkaisua mukavasti.

46. The Green Loop

Ehdotuksessa on tutkittu alue kokonaisvaltaisesti uudella tavalla. Keskeisenä ideana on muodostaa maastonmuotoja mukaileva alueen toiminnot kokoava esteetön kevyen liikenteen reitti, joka kannustaa liikkumaan ja kuntoutumaan. Kampusen toiminnan rakentaminen esitetyllä tavalla alueen sisäisen kevyen liikenteen reitin lähtökohdista ei ole realistinen ajatus. Kampus palvelee kaikkia espoolaisia ja sen tulee olla asuinalueen käyttäjien lisäksi helposti saavutettavissa ja kutsuva ulkopuolelta saapuville. Kampuselle sekä läntisiin ja itäisiin asuinkortteleihin johtavat itsenäiset päättyvät katuyhteydet. Näin keskeisen katutilan kokoava luonne jää puuttumaan ja kokonaisuudesta muodostuu hankalasti hahmotettava. Kampus ei enää ole liikenteellisesti keskiössä asuinalueelle saavuttaessa. Eteläiselle asuinkorttelille ei ole esitetty katuyhteyttä.

Uuden sairaalan sijoitus nykyisen rakennuksen pohjoispuolelle on vaikeasti lähestyttävissä, tuo liikenteen syvälle alueelle ja on maisemarakenteessa nurinkurinen. Ratkaisumalli tarjoaa eittämättä mainiot näkymät, mutta tehokas ja korkea kortteli muodostaa kovin kontrastisen vastaparin pienimittakaavaiselle siirtolapuutarha-alueelle. Sisääntulonäkymää sekä aluejulkisivua Puolarintielle taas hallitsevat nykyisen sairaalan eteläpuolelle esitetty massiivinen ohjelman ulkopuolinen toimistorakentaminen sekä pysäköintitorni. Pysäköinnin keskittäminen alueen sisääntuloon on epärealistinen ajatus.

Uusi sairaalarakennus ei vastaa tilallisesti eikä toiminnallisesti kilpailuohjelman tavoitteisiin. Asuinrakentamiseen viittaava kortteli- ja rakennustyyppi ei taivu sairaalakäyttöön. Uuden sairaalan sekä nykyiseen rakennukseen kunnostettavan seniorikeskuksen väliin on esitetty laajaa talvipuutarhaa, johon palvelutoiminnot avautuvat. Sairaalakorttelin tornin kattokerrokseen esitetty talvipuutarha voisi olla

kuntoutumiseen kannustava ratkaisu.

Seniorikeskuksen asumisyksiköt on esitetty hajautettavan ympäröiviin asuinkortteleihin joustavina elinkaaritaloina. Ratkaisumalli ei ole sosiaalisesti kokoava, yhteisöllisyyteen kannustava eikä huomioi käyttäjäkunnan tarpeita. Seniorikeskukseen muuttavat asukkaat, jotka eivät useinkaan enää kykene itsenäiseen asumiseen ja joille pienetkin etäisyydet voivat olla ylivoimaisia.

48. AZ3436 (FitLifeTM, Espoo)

Ehdosta on vaikea arvioida muiden töiden rinnalla. Se on ideanomainen ratkaisumalli, jolla on kovin vähän realistisia yhtymäkohtia kilpailuohjelman tavoitteiden tai suunnittelualueen lähtökohtien kanssa. Konseptuaalinen ehdotus on irrallinen ympäristöstään. Varsin syvärunkoinen rakennusmassa tukkii laakson näkymät Puolarintieltä pohjoiselle puistoalueelle. Liikennejärjestelyt, sisäänkäynnit ja toiminnalliset yhteydet ovat takaperoisia sekä vaikeasti hahmotettavia. Esimerkiksi pääsisäänkäynti on esitetty suunnittelualueen vaikeimmin saavutettavaan kulmaan. Päiväkoti taas palvelee koko Espoota, joten sen sijoittaminen uuden sairaalarakennuksen katolle ei ole realistinen ratkaisu. Ehdotuksesta ei myöskään käy selkeästi ilmi nykyisen rakennuksen suhde uuteen kokonaisuuteen.

Ehdotus lähtee kokoamaan kampusta kuntoutusosastojen kylämäisestä rakenteesta. Joustava "megastrukturi" henkii 60-70-lukujen esikuvia, joista ei kuitenkaan ole edetty. Sisäisestä rakenteesta puuttuu hierarkia ja tunnistettavuus. Syvärunkoinen, tiukkoihin atriumpihoihin perustuva ratkaisu ei avaudu ympäristöönsä. Ratkaisumalli olisi perustellumpi paikassa, josta ympäröivät luonnonarvot puuttuvat ja maisema täytyy luoda. Ylävalon varaan rakentuva ratkaisu ei ole riittävä pohjoisilla valokulmilla. Tekijät painottavat oikeaoppisesti myös sosiaalisen miljöö ja yhteisöllisyyden merkitystä. Sitä syntyy kuitenkin vain, jos on myös mahdollisuus yksityisyyteen. Esitetystä tiiviissä rakenteesta potilashuoneet avautuvat kovin usein tiukasti toisiaan vasten. Kokonaisuus ei ole ihmisläheinen ja salliva, vaan pikemminkin pakottava.

Vaikka ehdotus on monelta osin keskeneräinen ja herättää paljon kysymyksiä, on siinä tuore ote ja ideoita, jotka myös inspiroivat tuomaristoa.

3. KILPAILUN 2. VAIHEEN ARVOSTELU

3.1 KILPAILUN 2. VAIHEEN YLEISARVOSTELU

Kilpailun ensimmäinen vaihe oli ideakilpailu, jonka arvioinnissa painottuivat yhtäältä kampusalueen kaupunkikuvallinen ratkaisu ja suhde ympäristöön sekä toisaalta sairaalarakennusten kokonaiskonseptin mielenkiintoisuus ja innovatiivisuus. Osaratkaisuille tai yksityiskohdilla ei niinkään ollut merkitystä vaan palkintolautakunnan huomio keskittyi erityisesti siihen miten kehityskelpoisia eri ehdotukset olivat elävän, viihtyisä ja toimivan sekä terveyttä ja hyvinvointia edistävän kokonaisuuden kannalta. Jatkoon valittiin työt erityisesti niiden kokonaisvaltaista arkkitehtonista laatua painottaen. Huomiota kiinnitettiin myös erilaisten ratkaisumallien kiinnostavuuteen.

Toiseen vaiheeseen valitut kuusi ehdotusta poikkesivat peruskonseptiltaan huomattavasti toisistaan. Osa ehdotuksista oli kaupunkikuvallisesti ympäristöönsä sovittautuvia ja ilmeeltään rauhallisia, toisissa taas rakennusten suhde maisemaan oli huomattavan rohkea ja näyttävä. Samanlainen ero oli nähtävissä myös sairaalarakennusten kokonaiskonseptin osalta. Osassa ehdotuksia lähtökohtana oli nykyisenkaltaisen sairaalarakentamisen kehittäminen ja uudistaminen, toisissa taas perusratkaisu oli innovatiivisempi ja sairaalakonseptin uudistamisen kannalta tavoitteeltaan uskaliaampi. Kokonaisuutena kilpailun toiseen vaiheeseen valitut työt edustivat hyvin mielenkiintoisia ratkaisumalleja ja niiden kautta palkintolautakunnalla oli toisen vaiheen arvioinnissa mahdollisuus keskustella erilaisten lähestymistapojen vahvuuksista ja heikkouksista.

Kilpailijoille annetuissa jatkotyöskentelyä koskeneissa ohjeissa ehdotuksia toivottiin kehitettävän niiden parhaita puolia vahvistaen. Samalla korostettiin että kaikissa toiseen vaiheeseen valituissa töissä on huomattavasti parannettavaa niiden esittämässä toiminnallisissa ratkaisuisa. Lisäksi tekijöiden toivottiin kiinnittävän jatkotyöskentelyssään erityistä huomiota siihen miten ehdotukset parhaalla mahdollisella tavalla tukisivat elävän kampusalueen toteutumista, aktiivista kuntoutumista sekä viihtyisää työtekota ja asumista. Samoin korostettiin uusien elämisen, asumisen ja hoidon ratkaisumallien innovatiiv-

visen kehittämisen merkitystä töiden toisen vaiheen arvioinnin kannalta. Kaksivaiheisen kilpailun luonteen mukaisesti toisen vaiheen arvioinnissa kiinnitettiin huomiota myös toiminnalliseen tehokkuuteen, tilojen, tilaryhmien sekä teknisten ratkaisujen muuntojoustavuuteen, rakennuksen sisäisen henkilö- ja materiaali liikenteen sujuvuuteen sekä tekniseen ja taloudelliseen toteuttamiskelpoisuuteen. Tästä huolimatta arvostelun pääpaino oli myös toisessa vaiheessa kokonaisratkaisun onnistumisen arvioinnissa, ei yksityiskohtien tai osaratkaisujen virheettömyydessä.

Palkintolautakunnan työskentelyn apuna oli sekä rakennuksen tulevien käyttäjien edustajia että eri alojen erityisosaamista edustavien asiantuntijoiden joukko. Palkintolautakunnan saamat kommentit olivat erittäin hyödyllisiä ja niiden merkitys erityisesti kilpailun toisen vaiheen ratkaisun kannalta oli tärkeä. Toisaalta on huomionarvoista ettei ehdotusten teknisellä tai taloudellisella toteuttamiskelpoisuudella ollut kilpailun lopputuloksen kannalta ratkaisevaa merkitystä. Kaikki ehdotukset ovat teknisesti toteutettavissa, joskin osa ehdotuksia on tässä suhteessa haasteellisempia. Arvioitujen toteuttamiskustannusten ero eri ehdotusten välillä on suhteellisen pieni. Kokonaisuutena arvioiden erot ehdotusten välillä osoittautuivat sen sijaan suuriksi ja kaksi ehdotusta erottui muista selvästi muita parempina. Esimerkiksi ehdotusten eroavaisuudet tilojen toiminnallisuuden ja viihtyisyyden näkökulmasta olivat merkittäviä ja ensimmäisen ja toisen palkinnon saaneet ehdotukset edustavat tässä suhteessa kilpailun ehdotonta kärkeä. Lisäksi kahden parhaimman työn osalta oli tapahtunut huomattavaa kehitystä ensimmäisen vaiheen ehdotukseen verrattuna. Neljä muuta toiseen vaiheeseen kutsuttua ehdotusta eivät palkintolautakunnan mielestä olleet onnistuneet kaikilta osin kehittämään ehdotuksiaan kilpailun tavoitteiden mukaisesti. Kyseiset neljä muuta työtä ovat lähestymistavaltaan ja arkkitehtoniselta ilmeeltään erilaisia mutta kokonaisuutena arvioiden keskenään tasavahvoja. Tämä asetelma heijastui lopulta myös kilpailun palkintojen jakamiseen. Kolmas palkinto jätettiin palkintolautakunnan yksimielisellä päätöksellä jakamatta. Sen sijaan kilpailussa jaettiin kolme kunniapalkintoa kilpailun ensimmäisessä vaiheessa yläluokkaan sijoittuneille tölle niiden erityisten ansioiden johdosta.

Kilpailun lopputuloksen kannalta ratkaisevaa oli ehdotusten kyky vastata nykyhetken ja tulevaisuuden hoitoon ja hoivaan liittyviin haasteisiin ja luoda identiteetiltään vahva ja elämänläheinen uusi sairaala ja seniorikeskus. Tästä näkökulmasta arvioiden kilpailun voittajan valinta oli lopulta helppo tehtävä ja palkintolautakunnan päätös tehtiin täydellisen yksimielisesti.

3.2 KILPAILUN 2. VAIHEEN EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU

4. Colle verde

Ehdotuksen perusratkaisu on säilynyt toisessa vaiheessa ennallaan. Siten myös ensimmäisen vaiheen ehdotukseen sisältyneet hyvät ominaisuudet ja ratkaisut ovat tallella. Ratkaisun vahvuuksia ovat edelleenkin sen sopusointuinen suhde maisemaan, vanhan osan säilyttäminen ja kunnioittaminen, uuden osan tasavertainen suhde vanhaan sekä mittakaavallinen moni-ilmeisyys. Uusi ja vanha osa muodostavat ehjän kokonaisuuden jonka yhtenäisyyttä massoittelemisen rytmitus, rakennusten korkeus sekä julkisivumateriaalit korostavat. Sisätilat ovat viihtyisän oloisia ja ulos aukeavia näkymiä sekä sisä- ja ulkotilan vuorottelua on hyödynnetty onnistuneella tavalla. Ehdotuksen toiminnallinen konsepti on selkeä. Elä ja asu seniorikeskus on sijoitettu nykyiseen osaan ja kuntoutussairaala muodostuu kolmesta toisiinsa kytketystä rakennuksesta.

Ehdotus on huolellisesti ja ammattitaitoisesti tutkittu ja sisältää monia toiminnallisesti sekä tilallisesti ansiokkaita ratkaisuja. Toisaalta ehdotuksessa ei ole kilpailun toisessa vaiheessa onnistuttu ratkaisemaan sen ensimmäiseen vaiheeseen sisältyneitä suunnittelun haasteita. Ehdotuksesta puuttuu oma-lemainen identiteetti ja sen arkkitehtuurin luonne on perin tavanomainen. Julkisivut ovat ilmeeltään yksitotiset. Näkömökuvien välittämä tunnelma on laitosmainen. Ratkaisun suurin toiminnallinen ongelma on massoittelemasta johtuva melko pitkät eri yksiköiden väliset etäisyydet joka vuorostaan on johdanut sekä pitkiin käytäviin että monin paikoin sokkeloisiin yhteyksiin. Hoidon käytännön järjestelyiden, potilaiden aktivoimisen ja palveluiden saavutettavuuden kannalta ratkaisu ei ole kilpailun toisen vaiheen parhaimmistoa.

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu / liittyminen ympäristöön

- + Ehdotus on kaupunkikuvallisesti varmaotteinen: nykyinen osa säilyttää itsenäisen aseman osana uutta kokonaisuutta ja uusi sairaalarakennus jatkaa vanhan osan rakentamista tasavertaisena parina.

- + Suunnitelma esittää ehjän kokonaisuuden jossa alueellista yhtenäisyyttä on korostettu esimerkiksi massoittelemalla rytmittelyllä, rakennusosien korkeudella sekä julkisivumateriaalien käytöllä.
- + Olevan sisäänkäynnin järjestelyt on hienolla tavalla onnistuttu säilyttämään ja uuden osan sisäänkäynti on helposti saavutettavissa.
- Ratkaisu on kokonaisuudessaan ilmeeltään sairaalamainen ja toiminnalliselta konseptiltaan tavanomainen.
- Rakennuksen pohjois- ja itäpuolella olevat paikoitusalueet ja ramppien järjestelyt vahvistavat ratkaisun laitosmaista henkeä ja etäännyttävät sairaalarakennukset ja sisäänkäynnit lähiymäristön muusta rakentamisesta.
- Maisemallisesti ja läntisen metsäalueen käytön kannalta huoltoliikenteen ja huoltopihan paikka on huono. Huoltopiha sijaitsee ehdotuksessa keskellä rauhallisinta aluetta. Kansi ei korvaa metsäaluetta kalliointeen.

Liikenne- ja pysäköintiratkaisut

- + Liikennetie on kokonaisuudessaan selkeä ja toimiva.
- + Huoltoliikenne on järjestetty maanalaisen tunnelin kautta. Sisäänajo tapahtuu Puolarmaari kadulta eikä huoltoliikenne tällöin liikenteellisesti häiritse sairaalassa asiointia.
- + Kevyen liikenteen yhteydet alueelle ovat toimivia.
- + Paikoitusratkaisut ovat toimivia.
- + Henkilöliikenne on onnistuneesti eriytetty huoltoliikenteestä
- Lääkekeskuksella erillinen lastaussilta (muilla käytetään huoltopihaa)

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

- + Ehdotus säilyttää ja kunnioittaa vanhaa osaa.
- + Rakennusosiin sijoittuvat sisäpihat sekä toimintoja kokoava keskuspiha muodostavat viihtyisän kokonaisuuden.
- + Ehdotus sisältää sarjan mielenkiintoisia ja mittakaavaltaan vaihtelevia tiloja ja tilasarjoja.
- + Valtaosa tiloista saa luonnonvaloa.
- Rakennuksen identiteetti ja arkkitehtoninen luonne on laitostunut ja yksitotinen.
- Rakennuksen jakaantuminen useisiin osiin ja niihin liittyvät runsaat ulkotilat on johtanut pitkiin ja sokkelomaisiin käytäviin sekä tarpeettoman suuriin eri tilaryhmien etäisyyksiin.
- Yleisten tilojen hierarkiaa ei ole erityisen hyvin jäsenneilty. Yhteinen ja sosiaalisesti kokoava sisätila puuttuu.
- Syvään runkoon on järjestettyluonnon valoa sisäpihoilla ja lyhdyillä. Osa pihosta on kuitenkin kuulumaisia ja sisäpihoille aukeavien huonetilojen näkymät ovat rajoitetut ja niiden yksityisyys on puutteellinen.

Kampuksen toiminnallinen konsepti ja kokonaislogistiikan hallinta

- + Ratkaisu on vaihteittain jokseenkin helposti toteutettavissa.
- + Keskusvarasto ja valmistuskeittiö sijaitsevat huoltopihan välittömässä läheisyydessä. Lääkekeskus sijaitsee jonkin verran sivummalla mutta se on kuitenkin samassa tasossa muiden varastotilojen kanssa.
- + Keskusvarasto on kahden kerroksen korkea.
- Toiminnallisten yksikköjen väliset yhteydet ovat osin hankalia ja käytävämäisiä ja niiden väliset etäisyydet ovat tarpeettoman pitkiä.
- Palvelutilat sijaitsevat pohjakerroksessa piilossa ja erillään keskeisistä aulatiloista ja kulkureiteistä.
- Valmistuskeittiö sijaitsee eri kerroksessa kuin ravintola ja on siltä osin toiminnallisesti hankala. Lisäksi keittiö on melko syrjässä kuntoutusosastoihin ja senioriasuntoihin nähden.
- Ravintola aukeaa kauniisti sisäpihalle mutta on sijaitsee tarpeettoman syrjässä.

Sairaala

- + Laboratorio ja röntgen keskeisesti ja samassa kerroksessa kuin terveysasema. Yhteydet ovat toimivia.
- + Suun terveydenhuollon tilat ovat helposti saavutettavissa ja niiden erilliskäyttö on mahdollista.
- + Kuntoutumisosastot ovat miellyttäviä ja niiden muoto voisi houkutella aktiivisuuteen .
- + Kuntoutumisosastojen eristäminen on onnistuneesti huomioitu.
- + Sairaalan sisäntulokerrosta on onnistuneella tavalla elävöitetty viherhuoneilla, sisäpihoilla, vesialtailla, kirjastolla, palvelutiloilla ja ravintolalla.
- Kuntoutumisosastot on hankalasti valvottavissa

- Osa kuntoutumisosastoista sijaitsee kaukana kuntoutumisen poliklinikasta.

Seniorikeskus

- + Seniorikeskuksen sisäänkäynti on järjestetty vanhan osan pääsisäänkäynnin kautta keskitetyksi.
- + Asuntoyksiköihin liittyvät yhteiset oleskelutilat ja viherhuoneet elävöittävät ratkaisuja melko hyvin.
- + Asuntokohtaiset parvekkeet ovat väljiä ja viihtyisiä.
- Kahdeksasta asumisyksiköistä kaksi 12 asunnon yksikköä ovat erillään muusta asumisesta sekä avopalvelukeskuksesta ja siihen liittyvistä liikuntatiloista.
- Avopalvelukeskuksessa ei ole houkuttelevaa yhteistä tilaa.
- Yhteys sairaalaan on kulmikas ja etäinen.

Tekniset ratkaisut ja toteutettavuus (ks. erilliset liitteet)

- + Ei merkittäviä ylityksiä poistumistiematkoissa ja uloskäytäviä pääsääntöisesti riittävästi
- + Rakennejärjestelmä on mietitty ja muuntojoustavuudeltaan hyvä.
- Kerroskorkeus on hyvä, mutta kaksoislattiarakennetta ei ole huomioitu.
- Laajalle levittäytyvän käytäväverkoston kulunohjauksen järjestäminen on vaikea tehtävä.
- Yleisötilojen valvottavuutta häiritsevät sokkeloiset, pitkät käytävät.

18. Pihalla auringossa

Ehdotusta on toisessa vaiheessa muutettu ja kehitetty voimakkaasti. Pääsisäänkäynti on siirretty alueen itäpuolelle. Kuntoutumisosastot on vuorostaan siirretty alueen etelälaitaan. Myös päiväkotitoimitus on löytänyt uuden paikan alueen koilliskulmasta. Näiden muutosten lisäksi sairaalan keskiosassa sijaitsevat kuntoutumisen poliklinikan, terveysaseman ja esimerkiksi suun terveydenhuollon tilat on järjestetty uudelleen. Muutokset ovat parantaneet ratkaisua toiminnallisesti. Sisääntulo liittyy aikaisempaa paremmin ympäröivään asuntoalueeseen. Myös päiväkotitoimitus on hyvällä paikalla ja se elävöittää onnistuneella tavalla sairaalakampusta. Sisätiloihin on järjestetty luonnonvaloa rakennusten keskelle sijoittuvien sisäpihojen kautta.

Toisen vaiheen toiminnallisten parannusten vastapainona ehdotus on menettänyt osan ensimmäisen vaiheen ehdotukselle ominaisesta rennosta ja elämyksellisestä arkkitehtonisesta otteestaan. Lopputulos on aikaisempaa jäykempi ja sulkeutuneempi. Tekijöiden tavoitteena ollut pikkukaupunkimainen tunnelma on latistunut ja ratkaisu on aikaisempaa yksitoikkoisempi. Samoin ensimmäisen vaiheen ehdotukselle ominainen luonnonläheisyys on heikentynyt. Valtaosa sisätilojen näkymistä aukeaa joko sulkeutuneisiin sisäpihoihin tai kuilumaisiin rakennusten välisiin tiloihin. Ratkaisu ei myöskään ole kehittynyt toisessa vaiheessa toiminnallisen peruskonseptin osalta. Sairaalan toimintojen sijoittelu on perusratkaisultaan kaavamainen ja yksitoikkoinen. Kuntoutumisosastot ovat hyvin tavanomaisia. Kokonaisuutena ehdotus ei ole erityisen innovatiivinen eikä se parhaalla mahdollisella tavalla toteuta kilpailun tavoitetta luoda uudenlainen ja aktiivista toimintaa generoiva sairaalakonsepti.

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu / liittyminen ympäristöön

- + Ratkaisu on kokonaisuutena lämminhenkinen ja luonnonläheinen.
- + Matalien rakennusten ja moni-ilmeisen massoittelemisen tuottama mittakaava on inhimillinen.
- + Päiväkotitoimitus liittyy melko luontevalla tavalla kokonaissuunnitelmaan.
- Kokonaisratkaisultaan hyvin perinteinen ja samalla vanhanaikaisen oloinen sairaalarakennus, joka ei vastaa kilpailun keskeisiin haasteisiin parhaalla mahdollisella tavalla.
- Tekijöiden teemat, pienoiskaupunki ja yhteys luontoon eivät kaikilta osin toteudu: ratkaisun tieläisyyttä on yksioikkoinen ja yhteys luontoon on rajoittunut.
- Rakennukset ovat lähellä toisiaan ja tiloista avautuvat näkymät ovat pääosin rajoittuneita, yhteys ympäristöön toteutuu lähinnä rakennuksien keskelle sijoittuvien sisäpihojen välityksellä.
- Tilan käyttö on tuhlailevan laajalle levinnyttä ja eri rakennusosien väliset etäisyydet ovat suuria.
- Sisääntuloaukio avautuu ympäristöön ja on helposti löydettävissä, mutta on käytännössä täysin ajoneuvoliikenteen valtaama.
- Kokoava ja julkinen ulkotila puuttuu.

Liikenne- ja pysäköintiratkaisut

- + Paikoituksen keskittäminen kellariin jättää rakennuksen lähialueet vehreiksi. Ratkaisu luo luonnonläheistä tunnelmaa.
- Huoltoliikenteen toimivuus epäilyttää. Läpiajettavuus johtaa liikenteen asuntoalueen sisään.
- Parkkihallista ainoastaan yksi hissipari ylös, siitäkään ei piirustuksen mukaan pääse jäämään suoraan 1. Kerrokseen jossa sijaitsevat mm. suun terveydenhuolto sekä laboratorio ja röntgen.

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

- + Ehdotus on kokonaisuutena luonnonläheinen ja mittakaavaltaan inhimillinen.
- + Ehdotuksen uudisosan julkisivut ovat yleiseltä otteeltaan rauhalliset ja kauniit.
- + Näkymäkuvien esittämät sisätilat ovat viihtyisiä ja valoisia ja niiden tunnelma on komea, paikoitellen jopa juhlava.
- + Walk-in aula ja siihen liittyvät auditorio, kaupalliset palvelutilat, kokouksetilat ja esimerkiksi kirjasto luovat viihtyisän ja aktiivisen keskeistilan rakennuksen sisälle.
- + Asumisyksikkö on hyvin tutkittu.
- Ratkaisu on toisessa vaiheessa jäykistynyt ja menettänyt osan ensimmäisen vaiheen elämyksellisestä ja luonnonläheistä tunnelmaa huokuvasta luonteestaan.
- Laajalle levittäytynyt ja useisiin rakennusosiin jakaantunut massoittelun tapa on johtanut pitkiin välimatkoihin ja hyvin samanlaisina toistuviin käytäväratkaisuihin.
- Erityisesti sairaalan keskiosan käytävä- ja pihatilat ovat monotonisia. Tilallista hierarkiaa ja eri toimintojen alueita on vaikea hahmottaa.
- Sisääntuloaukio avautuu ympäristöön ja on helposti löydettävissä mutta on valitettavasti auto liikenteen valtaama. Kokoava ja julkinen ulkotila puuttuu.

Kampuksen toiminnallinen konsepti ja kokonaislogistiikan hallinta

- + Keskeisten tilojen joustava käyttö on helposti järjestettävissä.
- + Keittiö sijaitsee lastauskerroksessa ja sijaitsee suoraan ruokalan alapuolella, lisäksi käytössä on keittiötä paleveleva hissi.
- + Keskusvarasto ja lääkekeskus sijaitsevat hyvin samassa tasossa lastauslaitureiden kanssa
- Yleisesti voidaan todeta, että siirtymät paikasta toiseen ovat tarpeettoman pitkiä ja vaikeuttavat siten sairaalan toimintoja huomattavasti.

Sairaala

- + Keskeiset aulatilat ovat viihtyisän ja tunnelmallisen oloisia.
- + Kuntoutumisosastojen sisäpihat ovat viihtyisiä ja lämpimään vuodenaikaan mahdollistavat suojatun ja helpon yhteyden päässä olevan ulkoilun.
- + Kuntoutusosastoilla olevat huonekohtaiset parvekkeet korostavat ratkaisun luonnonläheisyyttä.
- Kulkuyhteys kuntoutumisen poliklinikalle, suun terveydenhuollon tiloihin sekä laboratorio ja röntgenyksikköön on hankala. Tämä vaikeuttaa myös potilasohjausta.
- Kuntoutusosastojen etäisyydet muista yksiköistä ovat myös toisen vaiheen ehdotuksessa edelleen pitkiä ja käytäväyhteydet monotoniset. Sisätilojen hahmotettavuus on vaikeaa ja tilahierarkia on puutteellinen.
- Kuntoutusosastot ovat perusratkaisultaan hyvin tavanomaisia ja niiden sijoittelu johtaa pitkiin välimatkoihin ja tehottomuuteen hoitoprosessin kannalta.
- Kuntoutusosastojen potilashuoneiden näkymät ovat rajoittuneita ja ehdotuksessa tavoiteltu suora yhteys luontoon ei toteudu.

Seniorikeskus

- + Avopalvelukeskuksen sijainti on hyvä
- + Asunnot on koottu yhdeksi kokonaisuudeksi vanhaan osaan
- + Seniorikeskuksen yhteydet sairaalan yleisiin tiloihin on hyvät.
- Asuntokohtaiset ulkotilat puuttuvat ja yhteiset kerrostasoilla olevat ulkotilat ovat melko pieniä.

Tekniset ratkaisut ja toteutettavuus

- + Rakentaminen voidaan toteuttaa kahdessa vaiheessa.
- Kerroskorkeus 3,6 m ei ole riittävä eikä suunnitelmassa ole huomioitu kaksoislattiarakennetta.
- Laajalle levittäytyvän käytäväverkoston kulunohjauksen järjestäminen on vaikeaa.
- Rakennejärjestelmän muuntojoustavuus ei ole erityisen hyvä.

- Pelastusreittien järjestäminen rakennusmassan keskiosiin on haasteellinen tehtävä.

28. Silmusto

Rohkea ja varmaotteinen ehdotus on kehittynyt keskeisiltä osiltaan huomattavasti kilpailun toisessa vaiheessa. Ulkotilat ovat jäsentyneet, liikenneratkaisut täsmentyneet sekä toiminnallinen ja arkkitehtoninen kokonaisuus parantunut edelleen. Korostetun urbaani kampus puistoalueineen muodostaa mielenkiintoisen vastaparin kumpuilevalle metsäluonnolle sekä valovoimaisen ytimen asuinalueelle. Asumisen sijoittaminen kampuksen lähiympäristöön on lähtökohdiltaan lupaavaa.

Toiminnallinen kokonaisuus on hallittu ja selkeä sisältäen samalla runsaasti onnistuneita yksityiskohtia ja ideoita. Tornimainen rakennustyyppi yhdistettynä kokoavaan jalustaan tarjoaa mielenkiintoisia mahdollisuuksia mm. toiminnallisen tehokkuuden, saavutettavuuden, näkymien sekä yhteisöllisyyden näkökulmista. Verrattuna muihin ratkaisumalleihin se ei kuitenkaan ole erityisen joustava. Vaikka rakennuskokonaisuuteen liittyvät ulkotilat ovat huomattavasti kehittyneet, kontakti ympäröivään luontoon ei massoittelemalla perusratkaisusta johtuen ole paras mahdollinen.

Arkkitehtoninen kokonaisuus on taidokas ja näyttävä, mutta kontrastinen suhde paikkaan herättää edelleen myös ristiriitaisia tunteita. Torniosan suhde kokonaisuuteen on osin ongelmallinen ja sen kehittäminen jatkossa haasteellista. Monoliittinen ulkoarkkitehtuuri voidaan kokea etäiseksi ja vaikeasti lähestyttäväksi. Vanha osa on operoitu osaksi yhdenmukaista ja yksimateriaalista kokonaisuutta. Nykyistä rakennusta voidaan kuitenkin käyttää suhteellisen säästeliäästi hyödyksi. Sisätilojen jäsentely on kauttaaltaan ansiokasta ja innovatiivista. Kalustemainen vapaamuotoinen tilajäsentely luo tunnistettavia ja toiminnallisia paikkoja. Sisätiloista on avattu onnistuneita näkymiä. Torniosan maisemaan avautuvat leikkaukset ovat kuitenkin jatkokehittelyssä pienentyneet. Samalla syvärunkoisen rakennusmassan sisäosien luonnonvalon saanti on heikentynyt ja tilojen muunneltavuus hieman hankalaa.

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu / liittyminen ympäristöön

- + Rohkea ja taidokas kokonaisratkaisu, jossa kampus muodostaa persoonallisen, tunnistettavan ja alueen identiteettiä vahvistavan ytimen
- + Kokonaisuus on tehokas, kokoava ja kompakti, mutta vaatii toisaalta tilaa ympärilleen
- + Ratkaisu on korostetun urbaani, suhde luonnonympäristöön kontrastinen
- + Periaate asumisen sijoittamisesta kampuksen lähiympäristöön on kiehtova. Ehdotus vaatisi onnistuakseen myös esitetyn ympäröivän asuntoalueen (V-VI) toteutumisen suunnitelman luonteen mukaisesti
- + Kampus avautuu luontevasti myös ulkopuolisille käyttäjille. Palvelukeskittymä on helposti saavutettavissa sekä joustavasti käytettävissä.
- + Sisäänkäyntinäköymä on selkeä ja kutsuva
- + Kampukseen liittyvät ulkotilat ovat kehittyneet:
 - o Puistokokonaisuus muodostaa rakennetun vastaparin luonnonympäristölle, korostaa laakson maisematilaa aluetta kokoavana tekijänä ja yhdistää hienosti kampusta ja asuinalueita
 - o Uusi metsäluontoon ja ilta-aurinkoon avautuva puistomainen kampuspiha sisäänkäyntitasossa on onnistunut ratkaisu
- + Päiväkodin sijoitusperiaate on toimiva
- Torniosan suhde kokonaisuuteen on hieman ongelmallinen. Se varjostaa edelleen sisääntuloaluetta ja jättää kampuksen muut toiminnalliset osat taakseen.
- Vaikka ulkotilat ovatkin kehittyneet huomattavasti kilpailun toisessa vaiheessa, ei kontakti ympäröivään luontoon massoittelemalla perusratkaisusta johtuen ole paras mahdollinen
- Ratkaisumalli ei ole erityisen joustava
- Auditorio ja palvelukeskittymäsiiven sijoittuminen rikkoo puistokokonaisuutta
- Ympäröivät asuinkorttelit eivät huomioi maastonmuotoja ja kasvillisuutta

Liikenne- ja pysäköintiratkaisut

- + Liikennejärjestelyt ovat kehittyneet kauttaaltaan ja periaatteet toimivia
- + Ambulanssin ja huollon ajoyhteydet eriytettyinä etelästä Puolarintieltä ovat toiminnallisesti hyviä ratkaisuja, mutta jatkosuunnittelussa vain hälytysajoneuvojen liittymä tultaneen sallimaan
- Maantasopysäköinti on alimitoitettua ja sijoittuu varsin kauas sisäänkäynneistä
- Yhteydet pysäköintihallista rakennukseen sekä ambulanssipihalta kuntoutumisosastoille ovat puutteellisia

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

- + Ehdotus on arkkitehtonisesti näyttävä, taidokas ja varmaotteinen
- + Tilat ovat helposti orientoitavia ja hahmotettavia
- + Arkkitehtuuri perustuu selkeisiin teemoihin. Suorakulmaista kokonaisuutta rytmittävät kaarevat leikkaukset, jotka yhdistävät tunnistettavasti tilaryhmäkokonaisuuksia, avaavat näkymiä ja tuovat luonnonvaloa.
- + Sisätiloista on onnistuneesti avattu näkymiä ulkotilaan. Esitetty sisäänkäyntinäkö kampuspihan kautta metsäluontoon on erityisen onnistunut
- + Kalustemainen vapaamuotoinen tilajäsentely luo tunnistettavaa sisätilaa sekä paikkoja oleskelulle. Perinteinen käytävätila on onnistuneesti vältetty. *(Toisaalta herännyt kysymyksiä myös liikkumisen ja orientaation mahdollisista haasteista vapaamuotoisessa sisätilassa).*
- + Julkisivut ovat varmaotteisia. Materiaalina on käytetty silkkipainettua lasia, jossa toiminnalliset osat on erotettu toisistaan hienovaraisella väriskaalalla. Ratkaisu toistettuna koko kampuksen julkisivuissa tuntuu kuitenkin turhan monotoniselta
- + Vanha osa on operoitu osaksi yhdenmukaista ja yksimateriaalista kokonaisuutta. Nykyistä rakennusta voidaan käyttää suhteellisen säästeliäästi hyödyksi. Sisäntulopihan korko säilyy (+ 14.80).
- Massoittelu voidaan kokea myös raskaaksi ja ympäristölleen vieraaksi
- Avaukset kerroksista maisemaan ovat pienentyneet kilpailun toisessa vaiheessa ja ovat erityisesti kuntoutumisosastoilla hieman kuilumaisia ja sulkeutuvia
- Valonsaanti torniosan rungon keskiosien työtiloihin haasteellista
- Rakennusryhmän ilme on turhankin viileä ja monoliittinen
- Kampuspihan sekä matalan osan asumisyksiköiden laajojen ja varjostavien katosten tarve ja luonne jää epäselväksi

Kampuksen toiminnallinen konsepti ja kokonaislogistiikan hallinta

- + Tehokas, kompakti, kokoava ja selkeä rakenne
- + Tilajäsentelyt tukevat kokonaisuudessaan aktiivista kuntoutumista
- + Periaate huoltotasosta vertikaaliyhteyksillä toimii
- + Jalustaosa on kehittynyt: sisäntulokerros on selkeä ja kokoaa onnistuneesti walk-in aulan ympärille kampuksen keskeiset yhteis- ja palvelutilat.
- + Avopalvelukeskus ja ruokailutilat sijoittuvat erityisen hyvin keskeiselle paikalle. Avopalvelukeskus voi luontevasti palvella myös kuntoutumisosastoja.
- Hissiyhteydet vaikuttavat alimitoitetuilta *(eristettävyys, materiaali ja henkilöliikenne; ruokakuljetukset jne.)*
- Varastotilat sijoittuvat hajanaisesti huoltokerroksessa ja yhtenäinen kaksikerroksinen keskusvarastotila puuttuu. Lääkekeskus on hieman kaukana huoltopihasta.
- Auditorion, kokous- ja koulutustilat sekä palvelu- ja liiketilojen keskinäinen sijoittuminen

Sairaala

- + Terveysaseman näkökulmasta hyvä ratkaisu, kokoava, selkeä sisäänkäynti
- + Päivystyksellinen alue on hyvin erotettavissa
- + 8 kpl kuntoutumisosastoa 8 tasossa (4. -11. kerros), á 32 kpl huonetta. Osastoista on esitetty kaksi muunnelmaa, jotka ovat tilalliselta ja toiminnalliselta periaatteiltaan kuitenkin yhteneväisiä
 1. Osastorakenne on yhteisöllisyyttä sekä aktiivisuutta tukeva ja käytävät onnistuneesti eliminoitu
 2. Potilashuoneista avutuvat erinomaiset näkymät
 3. Valvottavuus yhdellä osastolla hyvä
- + Kattoterassi sekä kampuspiha ovat onnistuneita kuntoutumiseen kannustavia ulkotilaratkaisuja
- + Laboratorion ja röntgenin, suun terveydenhuollon sekä kuntoutumisen poliklinikan sijoittuminen tornimaisen osan alimpiin kerroksiin on ratkaistu ehdotuksen puitteissa hyvin. Ratkaisumalli tuo kuitenkin toiminnallisia haasteita (esim. suun terveydenhuollon erilliskäyttö, aulatilojen riittävyys, kuntoutumisen poliklinikan jakaantuminen, apuvälinekeskuksen sijoittuminen ja yhteydet, toiminnallinen joustavuus jne.).
- Kuntoutumisosastojen tilalliset avaukset kerroksista maisemaan ovat hieman kuilumaisia ja sulkeutuneita. Valonsaanti rungon keskiosien työtiloihin on haasteellista.
- Osastokohtaiset ulkotilat eivät ole riittäviä

- Useamman kuntoutumisosaston valvottavuus on haasteellista. Houkuttelevat vertikaaliyhteydet puuttuvat
- Eristysmahdollisuus on esitetty vain kerroskohtaisesti

Seniorikeskus

- + Asuntoja on lisätty myös nykyisen rakennuksen matalaan osaan, jolloin asuntomäärätavoite saavutettu. Asuntomäärä (n.120 kpl, 8 ryhmää, 12, 15 tai 17 asuntoa/ryhmä) on jatkoon valituista ehdotuksista toiseksi suurin
- + Asuntoryhmillä omat esteettömät sisäänkäynnit pohjoispuolelta sekä luonteva yhteys kampuksen palvelutiloihin
- + Osa asunnoista (matala osa) sijoittuu palvelujen välittömään läheisyyteen
- + Asuntoryhmät on ratkaisu hyvin:
 4. Yhteistilat avautuvat vaihtelevasti näkymiä rungon läpi
 5. Yhteiskäyttöisiä ulkotiloja on mukavasti eri suuntiin ja valopihoille. Korkeamman osan yhteisterassit kuitenkin suhteellisen pieniä
 6. Asuntojen ulkotiloina ovat pääasiassa ranskalaiset parvekkeet. Osalla kaksioista suuremmat oleskeluparvekkeet
 7. Tilaratkaisut houkuttelevat aktiivisuuteen ja yhteisöllisyyteen
 8. Käytävämäisyyttä on onnistuneesti rikottu
 9. Asumisyksiköiden muuttaminen ryhmäkodiksi onnistunee
- + Saattohoitokodin sijoittuminen olisi toiminnallisesti parempi matalassa osassa
- Asumisyksiköitä liikaa yötoiminnan kannalta
- Yhteyksiä pihalle ulkotiloihin ja mahdollisuutta suojattuun ulko-oleskeluun tulisi kehittää

Tekniset ratkaisut ja toteutettavuus (ks. erilliset liitteet)

- + Kerroskorkeus uudisosassa vaatimusten mukainen
- + Esitetty vaiheistus kolmessa vaiheessa onnistuu
- + Nykyistä rakennusta mahdollisuus käyttää suhteellisen säästeliäästi hyödyksi

Eryitystä:

10. Korkean rakennusosan poistumis- ja pelastautumisturvallisuus vaatii erityishuomiota
 11. Runsaasti lasipintaa
 12. Kerros- ja kattopihoja
- Talotekniikan ratkaisut vaativat kehittämistä ja suurempia tilavaroja torniosan kerros-tasoilla

32. Orkidea

Ehdotus on kehittynyt ja tarkentunut ilahduttavalla tavalla kilpailun toisessa vaiheessa. Kokonaisuuden tuore ja mukaansatempaava ote on samalla onnistuttu säilyttämään. Moniulotteista ja haastavaa tehtävää on edelleen lähestytty kunnianhimoisesti ja innovatiivisesti. Tekijät jatkavat ehdotuksensa jalostamista näkökulmasta, jossa kampus vertautuu monipuolisine toimintoineen pienoiskaupunkiin. Ratkaisu on kokonaisuudessaan sekä yksityiskohdissaan idearikas ja oivaltava täyttäen parhaiten kilpailun tavoitteita uutta luovasta ja inhimillisestä sairaala- ja asumisympäristöstä.

Kampus muodostaa eloisan ja tunnistettavan ytimen asuinalueelle ja on kutsuva myös ulkopuolisille käyttäjille. Kokonaisuus on hallittu sekä helposti orientoitava ja hahmotettava. Nykyistä rakennusta on ehdotuksessa uudistettu voimallisesti. Rakennuskokonaisuudelle muodostuu kokonaisuudessaan uudenlainen identiteetti. Operaatioilla saavutetaan kuitenkin toimivampi ja joustavampi kokonaisuus. Kahdesta neljään kerrosta korkean orgaanisesti polveilevan rakennusryhmän suhde ympäristöön on luonteva, yhteydet ulkotiloihin ja luontoon helppoja. Rauhalliset julkisivut tasapainottavat voimakasmuotoista pohjaratkaisua. Arkkitehtuuri on paviljonkimaisen kevyttä, materiaalien käyttö vähäeleistä ja ajatonta. Arkkitehtoninen kokonaisuus on kunnianhimoinen ja mieleenpainuva, samalla kuitenkin inhimillinen ja helposti lähestyttävä.

Toiminnallinen kokonaisuus on selkeä, kokoava ja joustava. Keskeiset toiminnalliset yksiköt ovat helposti saavutettavissa ja eri toimintojen synergiaetuja pystytään hyvin hyödyntämään. Sairaalan tilaratkaisut ja tunnelma ovat kannustavia ja aktivoivia, vapaamuotoiset sisäpihat kokoavia ja kauniita. Asumisyksiköt on ratkaistu eläytyen ja monipuolisesti. Käytävätilat on kampuskokonaisuudessa onnistuttu ratkaisemaan joustavina toiminnallisina auloina, jotka tarjoavat mahdollisuuksia monenlaiseen

ajanviettoon ja kuntoutukseen. Vahva ja omaleimainen kokonaisratkaisu joustanee myös jatkokehittelyn haasteissa ilman, että sen keskeistä luonnetta tai laatuomaisuuksia menetetään.

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu / liittyminen ympäristöön

- + Kampus muodostaa persoonallisen ja tunnistettavan, alueen identiteettiä vahvistavan ytimen
- + Kokonaisuus on tuore, elämänmyönteinen ja sairaalaympäristönä uutta luova
- + Ratkaisumalli on joustava, sallien kohtuullisia toiminnallisia täsmennyksiä ilman että kokonaisuuden luonne muuttuu
- + Ratkaisu on kokonaisuudessaan luonnonläheinen, selkeä ja kokoava
 - 13. Valitun rakennustypologian ansiosta syntyy luonteva yhteys ulkotiloihin ja luontoon
 - 14. Sisäänkäyntinäkö on selkeä ja kutsuva
 - 15. Kampus avautuu luontevasti myös ulkopuolisille käyttäjille. Palvelukeskittymä sijoittuu onnistuneesti, on helposti saavutettavissa sekä joustavasti käytettävissä
- + Maiseman ja paikan ominaispiirteet on oivallettu hyvin
 - 16. Kahdesta neljään kerrosta korkea kokonaisuus levittäytyy maastoa mukaillen suhteellisen laajalle. Kokonaisuudesta muodostuu kuitenkin mittakaavaltaan miellyttävä; räystäskorkeus polveilee ja julkisivut hahmotuvat inhimillisen kokoisina yksikköinä.
- + Päiväkodin sijoittuminen on edelleen luonteva, tosin päiväkodin pihatilat ovat alimitoitettuja
- Sisääntulopihan korko (+11.30) sijoittuu nykyisen rakennuksen kellarikerroksen tasolle, jolloin nykyisen rakennuksen sisääntuloa (+14.80) ei voida säilyttää

Kehitettävää:

- o Kampuksen lähiympäristön puistoalueiden ja ulkotilojen jäsentely sekä niiden mahdollisuudet suojattuun kuntoutuskäyttöön
- o Päiväkodin pihatilat

Liikenne- ja pysäköintiratkaisut

- + Liikennematkaisu (huoltoajo, saatto, henkilökunta, ambulanssi) on eriytetty hyvin.
- + Huoltopiha on toimiva ja tilava
- + Pysäköinnin periaatteet ovat toimivia
- + Ambulanssin, huollon ja henkilökunnan pysäköinnin ajoyhteys eriytettyä etelästä Puolarintieltä on toiminnallisesti hyvä ratkaisu, mutta jatkosuunnittelussa vain hälytysajoneuvojen liittymä tultaneen sallimaan.

Kehitettävää:

- o Huoltoajon liittymää tulee tutkia Puolarinportilta
- o Pysäköintipaikkoja palvelukeskittymän välittömään läheisyyteen
- o Ambulanssipiha: ambulanssilla tulee päästä saattoyhteyden sisäänkäyntien välittömään läheisyyteen, sisäänkäyntien tulee olla katettuja, ambulanssipihalta tulee olla suora/itsenäinen yhteys kuntoutumisosastoille
- o Yhteydet pysäköintihallista rakennukseen

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

- + Ehdotus on raikas, mielenkiintoinen, ylellinen, inhimillinen ja tehtävän ideaa täyttävä
- + Tunnelma on kannustava ja aktivoiva. Kuntoutussairaalan henki ja tavoitteet on oivallettu
- + Kokonaisuus on hallittu sekä luontevasti hahmotettava ja orientoitava
- + Rauhalliset julkisivut tasapainottavat voimakasmuotoista pohjaratkaisua. Arkkitehtuuri on paviiljonkimaisen kevyttä, materiaalien käyttö vähäeleistä ja ajatonta.
- + Sisä- ja ulkotilojen suhde on onnistunutta. Ulkotilat lomittuvat vapaamuotoisten uudisosien väleihin. Vapaamuotoiset sisäpihat ovat kokoavia ja kauniita sekä helpottavat hahmotettavuutta ja valvottavuutta.
- + Vapaamuotoisuus luo kokoavaa ja elämyksellistä tilaa. Kehämäiset massat tuottavat jatkuvia reittejä ja yhteisöllistä sisätilaa. (Toisaalta esille nousi kysymyksiä myös tilassa liikkumisen ja orientaation mahdollisista haasteista vapaamuotoisessa sisätilassa.)
- + Luonnonvaloa hyvin
- + - Vanhan osa uudistaminen on rankkaa ja vastaa lähtökohdiltaan suurelta osin uuden rakentamista. Operaatioilla saavutetaan kuitenkin toimivampi ja joustavampi kokonaisuus. Rakennuskokonaisuudelle muodostuu kokonaisuudessaan uudenlainen identiteetti.
- Julkisivuratkaisut on esitetty osittain hyvin luonnonmaisesti

Kehitettävää / huomioitavaa:

- o Lasijulkisivut

2.2 Suljettuja sisäpihoja olisi mielekästä avata osittain myös maisemaan. Pihojen huollettavuus.

2.3 Arkkitehtoninen luonne on sidoksissa korkealaatuisen ja selkeään toteutustapaan

Kampuksen toiminnallinen konsepti ja kokonaislogistiikan hallinta

- + Synergiaedut toimivat ja keskeiset toiminnalliset yksiköt ovat helposti saavutettavissa
- + Toiminnallinen konsepti on joustava
- + Walk-in aula ja keskeiset palvelutoiminnot sijoittuvat onnistuneesti (välittävä tasoyhteys sijoittuu +11.30 uuden ja vanhan välille). Kampus toimii tarvittaessa yhdellä sisäänkäynnillä. Aula- ja odotustilat ovat helposti valvottavia. Sisäpuutarha jakaa aulan onnistuneesti eriluonteisiin osiin.
- + Avopalvelukeskus sijaitsee keskeisellä paikalla, on saavutettava ja kutsuva
- + Ravintola sijoittuu keskeisesti
- + Periaate huolto- ja tekniikkakerroksesta vertakaaliyhteyksillä toimii. Varastotilat sekä lääkekeskus muodostavat toimivan kokonaisuuden.
- + Ehdotuksessa on paranemista ja hyvinvointia sekä elämänlaatua ja asiakaslähtöisyyttä korostavia ratkaisuja. Vertaus hotelliin toimii.
- + Suun terveydenhuolto on helposti saavutettavissa ja erilliskäyttö onnistuu, sijaitsee kuitenkin erillään terveyskeskuksen tiloista
- Kokonaisuuden vaiheittaista toteuttamistapaa on selostettu vain yleispiirteisenä kaaviona. Sisääntulon pihatason muuttaminen kerrosta alemmaksi voi olla haastava vaiheittaisuuden kannalta.

Kehitettävää / huomioitavaa:

- o Avopalvelukeskuksen tilojen keskinäinen sijoittuminen
- o Hissien määrä ei liene riittävä, esim. kuntoutusosastokohtaisesti materiaaliliikenteelle ja henkilöliikenteelle on vain yksi yhteinen hissi
- o Yhteydet huoltopihan ja keskuskeittiön välillä ovat puutteelliset
- Päivänvalonsaanti myös keskusvaraston sekä lääkekeskuksen työskentelytiloihin tarkistettava
- Vainajien hoidon (säilytys, hyvästely, omaisten huone, autoyhteys) sijainti ei vaikuta realistisesti
- Ehdotuksen kiehtavuus ja joustavuus ovat sidoksissa väljyyteen, joka tulee myös jatkossa säilyttää

Sairaala

- + Terveysaseman näkökulmasta paras
- + Laboratoriosta ja röntgenistä hyvät yhteydet kaikkialle (jatkossa tarkistettava odotustilojen riittävyys sekä suora yhteys aulatiloihin)
- + 8 kpl kuntoutumisosastoa kahdessa tasossa (2. ja 3. kerros), à 29-30huonetta; osastojen suuntaukset ja muoto vaihtelevat, mutta tilallinen ja toiminnallinen periaate säilyy
- + Kuntoutumisosastojen tilallinen ratkaisu onnistunut, osastot houkuttelevat aktiivisuuteen ja kuntoutumiseen:
 17. Käytävätilat joustavia toiminnallisia auloja
 18. Osastoilta sujuvat yhteydet ulko-oleskelutiloihin, terapiatiloihin ja aulatiloihin
 19. Yhteistilat onnistuneita, sosiaaliseen kanssakäymiseen kannustavia
 20. Hyvät näkymät osaston sisällä; hahmotettavuus, orientaatio ja valvottavuus luontevia
 21. Osastojen eristettävyys esitetty, ulkokäynti erityshuoneisiin on myös mahdollinen maantasokerroksissa.

Kehitettävää / huomioitavaa:

- o Terveyskeskuksessa osin pimeitä ja varjoisia työtiloja
- o Ristikkäisiä näkymiä potilashuoneista poliklinikan tai terveysaseman työtiloihin tulee välttää
- o Luontevat yhteydet kuntoutumisen poliklinikalta ja osastoilta allas-, ryhmä- ja liikuntatiloihin
- o Apuvälineiden noudolle ja palautukselle ulkoyhteys, palautettujen apuvälineiden reitti puhdistukseen, huoltoon ja varastoon
- o Mahdollisuutta avata kuntoutusosastojen yhteistiloja ja sisäpihoja ympäröivään maisemaan
- o 2.kerroksen siltamaiset yhteydet, yhteystarpeet, mahdolliset yhteydet myös 3.kerroksessa kuntoutusosastojen välillä

- o Kuntoutusosastoilla pieni osa huoneista avautuu sisätilan kautta ulos, kaikki eivät edulliseen suuntaan
- o Potilashuoneiden etu-/ eteistiloissa huomioitava esteettömyyden vaatimukset
- o Turvaulkoilu /suojattu ulkoilumahdollisuus muistihäiriöisille / kattopiha

Seniorikeskus

- + Asuntomäärä (n.125 kpl, 11 ryhmää, n.11-12 asuntoa/ryhmä) on jatkoon valituista ehdotuksista suurin
- + Asuntoryhmillä on omat itsenäiset sisäänkäynnit sekä luonteva yhteys kampukseen
- + Muuntojoustavuus; voisivatko asumisyksiköt joustavasti toimia myös potilashuoneina?
- + Asuntoryhmät on ratkaisu hyvin:
 22. Käytävät ovat pääosin toiminnallisia
 23. Tilaratkaisut houkuttelevat yhteisöllisyyteen
 24. Yhteistiloissa eriluonteisia tiloja, mahdollisuus yhteisöllisyyteen sekä yksityisyyteen
 25. Voimallisesti saneeratun nelikerroksisen osan muotokieli tuottaa vaihtelevia asuntotyyppisiä
 26. Sekä nelikerroksisessa, että matalassa osassa yhteistiloilla on avattu onnistuneesti näkymiä rakennusrungon läpi
 27. Asumisyksiköiden muuttaminen ryhmäkodiksi onnistunee

Kehitettävää / huomioitavaa:

- o Asumisyksiköitä on liikaa yötoiminnan kannalta, voisiko jatkossa tutkia pienempien yksiköiden yhdistämistä tai kerrosten lisäämistä (*myös saattohoitoyksikkö*) nelikerrokseen osaan
- o Korkeamman asumisosan sisäänkäynnin viihtyisyys
- 28. Asuntoryhmän 2 sijoittuminen; valonsaanti ja näkymät
 - o Korkeamman osan tavanomaisuudesta poikkeavien asuntojen joustavuus ja kalustettavuus
 - o Korkeamman osan kiertävän parvekevyöhykkeen luonne, yksityisyys ja varjostavuus
 - o Turvaulkoilu, suojattu ulkoilumahdollisuus muistihäiriöisille / kattopiha
 - o Paloteknisillä kannanotoilla on jatkossa keskeinen merkitys asumisyksikön yhteistilaratkaisuiden onnistumisen kannalta

Tekniset ratkaisut ja toteutettavuus (ks. erilliset liitteet)

- + Kerroskorkeus uudisosissa vaatimusten mukainen (4,30m)
- + Esitetty vaiheistus kahdessa vaiheessa on teknisesti ok
- Kehitettävää / huomioitavaa / erityistä:
 - o Pysäköintitilan kerroskorkeus liian matala
 - o Haasteellisia rakenneratkaisuja
 - o Aulavyöhykkeen korkeat tilat
 - o Kansi- ja kattopihoja, suljettujen sisäpihojen huollettavuus
 - o Runsaasti lasipintaa
 - o IV-konehuoneiden sijoitus vaatii jatkokehittelyä

39. Sense & sensibility

Vapaamuotoiseen vaippaan kietoutuva suurkortteli on edelleen yhtenäinen, omintakeinen ja idearikas. Kampuksen sisääntuloa on muokattu kutsuvammaksi ja kokonaisuus yhdistetty pienin toiminnallisin muutoksin paremmin asuinalueeseen. Päiväkoti on ratkaistu erityisen onnistuneesti osaksi kokonaisuutta. Kampuksen sydämenä toimiva sisääntulopiha sisältää mielenkiintoisia aiheita, jotka kuitenkin tuntuvat pohjoisissa olosuhteissa hieman teoreettisilta. Sisääntulokerroksen aulatilat yhdistävät toiminnalliset yksiköt pääosin hyvin toisiinsa.

Sairaalaosa on toisessa vaiheessa madallettu neljästä kolmikerroksiseksi. Kokonaisuudesta on positiivista lähtökohdistaan huolimatta muodostunut hieman massiivinen. Ehdotuksen miellyttävän kompakti luonne on samalla heikentynyt, tilaratkaisut venyneet ja muuttuneet enemmän perinteisen käytävämallin mukaisiksi. Pitkänomaiset ulkotilat tekevät kokonaisuudesta luonteeltaan sulkeutuneemman. Ratkaisumalli on kuitenkin suhteellisen joustava.

Asuntoryhmät on sijoitettu vain nykyisen rakennuksen matalaan osaan, mikä on lähtökohtana keskeinen ja mielenkiintoinen. Kampuksen toiminnalliseen kokonaisuuteen jää kuitenkin vielä kehitettävää. Avopalvelukeskus sekä kokous- ja koulutustilat jäävät erityisesti ulkopuolisten käyttäjien näkökulmasta sivuun. Varastojen ja aputilojen sijoittaminen kerroksiin kuormittaa logistista kokonaisuutta. Asuntoryhmät ovat hyvistä lähtökohdistaan huolimatta hieman jäykkä ja sinänsä ansiokkaasti tutkittu keskikäytäväratkaisu mielletään helposti laitosmaiseksi.

Ehdotuksessa korostetaan ajallisten kerrostumien selkeää jakoa ulkoarkkitehtuurissa. Nykyisen rakennuksen luonne säilytetään pitkälti ennallaan ja uudisosissa käytetään uudenlaista vapaata muotokieltä. Nykyisen osan arkkitehtuuri muuttuu kuitenkin väistämättä sisääntulopihan korkomuutosten takia, eikä vanhan ja uuden suhde hahmotu sisääntulonäkymässä. Ehdotuksen luonnosmaisuuudessaan luopaava arkkitehtuuri ei ole kehittynyt odotetussa määrin ja jää vielä toisessa vaiheessa valitettavan viitteelliseksi.

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu / liittyminen ympäristöön

- + Saapuminen kampukselle on jäsenneily kutsuvasti
- + Liike- ja palvelutilojen sijoittaminen kampuksen sisääntulon yhteyteen kadunvarsille on onnistunut, kampusta ja asuinalueita yhdistävä ratkaisu
- + Kokonaisratkaisu on suhteellisen joustava
- + Päiväkoti sijoittuu kokonaisuuteen edelleen erityisen onnistuneella tavalla tuoden lisäarvoa myös toiminnalliseen rakenteeseen. Päiväkodin pihatilat ovat suojaisia ja liikennejärjestelyt toimivia.
- + Sairaalaosa on madaltunut neljästä kolmikerroksiseksi, jotta saavutettaisiin parempi muuntojoustavuus, saavutettavuus, maanläheisyys sekä valonsaanti kerroskorkeuden kasvaessa. Kokonaisuus levittäytyy varsin laajalle. Ehdotuksen kompakti luonne on samalla heikentynyt. Toimintojen väliset etäisyydet ovat kasvaneet ja tilarakenne muuttunut käytävämaiseksi. Pitkänomaiset ulkotilat luovat kokonaisuudesta luonteeltaan sulkeutuneemman.
- Yhtenäiseen vaippaan kiedottu tasakattoinen kokonaisuus hahmottuu hieman massiivisena
- Sisääntulopihapihan luonne jäänee visuaaliseksi ja liikenteelliseksi. Maantaso vaikuttaa katojen ja siltojen alla varjoisalta.
- Kampukselta puuttuu edelleen ulkokuntoutukseen käytettävä kokoava pihatila
- Sisääntulopihan korko (+11.30) sijoittuu nykyisen rakennuksen kellarikerroksen tasolle, jolloin nykyisen rakennuksen sisääntuloa (+14.80) ei voida säilyttää

Liikenne- ja pysäköintiratkaisut

- + Liikennematkaisu on selkeä. Suuri osa henkilöautoliikenteestä on keskitetty Puolarinportin itäpuoliselle rampille ja sisäpiha näin rauhoitettu saattoliikenteelle. Ajorampin sijoitus on hyvä ja mahdollistaisi myös asuinalueen maanalaisen paikoituksen yhdistämisen kokonaisuuteen.
- + Huoltoajon erillinen yhteys etelästä on toiminnallisesti hyvä ratkaisu. *(Liittymä sallittaneen jatkossa kuitenkin vain Puolarinportin kautta.)*
- + Puolarinportin jäsentely on onnistunutta
- + Sisääntulopihan liikennejärjestelyt ovat tarkentuneet ja ovat periaatteiltaan toimivia
- Sairaalan ja seniorikeskuksen maantasopysäköinnit sijoittuvat liian kauas sisäänkäynneistä
- Huoltopiha/lastauslaiturit vaikuttavat alimitoitetuilta

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

- + Sisätilat ovat kauttaaltaan väljiä, avaria ja valoisia. Osastot ja asuntoryhmät avautuvat päistään yhteistilojen kautta onnistuneesti ympäristöön.
- + Eriluonteiset ulkotilaratkaisut muodostavat käytön kannalta kiinnostavia vaihtoehtoja. Pihatilojen huollettavuus on hyvä.
- + Ehdotuksessa korostetaan ajallisten kerrostumien selkeää jakoa; nykyisen rakennuksen luonne säilytetään pitkälti ennallaan, uudisosissa korostetaan uudenlaista vapaata muotokieltä.
- Nykyisen osan arkkitehtuuri muuttuu kuitenkin väistämättä sisääntulopihan korkomuutosten takia, eikä vanhan ja uuden suhde hahmotu sisääntulomaisemassa.
- Arkkitehtoninen ote on edelleen kovin luonnosmainen ja esitetyt ratkaisut hieman anonyymejä ja hengeittämiä
- Suuri osa huonetiloista avautuu kapeissa pihatiloissa toisiaan vasten, eikä ympäröivään maisemaan
- Käytävien ja yhteistilojen jäsentely työ- ja aputilayksiköillä sisäpihojen ympärillä vaikuttaa tilallisesti hajanaiselta

Kampuksen toiminnallinen konsepti ja kokonaislogistiikan hallinta

- + Toiminnallinen kokonaisuus on edelleen yhtenäinen, omintakeinen ja idearikas. Sisääntulokeroksen aulatilat yhdistävät toiminnalliset yksiköt pääosin hyvin toisiinsa.
- + Nelikerroksisen osan käyttäminen muuhun kuin asumiseen on mielenkiintoinen lähtökohta ja tuo asumisen kokonaisuudessa keskeiseen ja aktiiviseen osaan
- + Valmistuskeittiö ja ruokailutilat sijoittuvat kokonaisuudessa hyvin
- 2. ja 3. kerroksessa sijaitseva avopalvelukeskus sekä 4.kerroksessa sijaitsevat kokous- ja koulutustilat ovat kuitenkin hieman sivussa erityisesti ulkopuolisille käyttäjille
- Lääkekeskuksen, varastojen ja aputilojen sijainnit kerroksissa ja erillään lastaustiloista kuormittavat logistista kokonaisuutta ja ovat tilankäytöllisesti tuhlailuvia. Hissiyhteydet vaikuttavat samoista syistä alimitoitetuilta.
- Kokonaisuuden vaiheittaista toteuttamistapaa ei ole selostettu (vain karkea kaavio), sisääntulon pihatason muuttaminen kerrosta alemmaksi voi olla haastava vaiheittaisuuden kannalta

Sairaala

- + Laboratorio ja röntgen sijaitsevat hyvin terveysaseman ja sairaalan sisääntulon yhteydessä ja palvelevat hyvin sekä terveysaseman asiakkaita että ulkopuolisia
- + Apuvälineiden nouto ja palautus on sijoitettu hyvin
- + 8kpl kuntoutumisosastoja kahdessa tasossa (2. ja 3. kerros)
 29. Kuntoutusosastojen yhteistilat ovat avaria ja valoisia sekä avautuvat päistään hyvin maisemaan
 30. Potilashuoneiden oma sisäänkäynti-/eteisvyöhyke on mielenkiintoinen ratkaisu; luonteva tilahierarkiassa ja käyttökelpoinen myös eristämisen kannalta
 31. Osastokohtaiset ulkotilaratkaisut ovat ansiokkaita
 32. Pienemmät osastot toimivat eristettävänä osastoina
- Osastojen koot vaihtelevat toiminnan kannalta jopa liikaa
- Osastojen rakenne on muuttunut lähemmäksi perinteistä käytävämallia ja etäisyydet pidentyneet
- Työskentelytilat sijaitsevat osastoilla hajallaan. Keskitetympi ratkaisu olisi parempi toiminnan kannalta.

Seniorikeskus

- + Asuntoja riittävästi (n.100kpl + saattohoitokoti n.10kpl, 6 ryhmää, 18 tai 14 asuntoa/ryhmä)
- + Asuntoryhmillä on sisäänkäynnit itsenäisesti pohjoispuolelta sekä kampuksen sisääntulopihan puolelta. Pihatilat ovat miellyttäviä ja sisältävät mahdollisuuden suojattuun ulko-oleskeluun.
- + Saattohoito sijoittuu edelleen onnistuneesti sairaalan puolelle omaksi siivekseen. Yhteydet hii-jentymistilaan ja vainajien poiskuljetus on ratkaistu arvokkaalla tavalla.
- Asumisyksiköitä on liikaa ja etäisyydet hieman liian pitkiä yötoiminnan kannalta
- Asuntoryhmien tilaratkaisut ovat väljyydestä huolimatta käytävämäisiä. Keskikäytävä/talvipuutarha jakavat osaston turhan voimakkaasti, eikä ratkaisu ole yksityisyyden tai ryhmäkodiksi muuttamisen kannalta optimaalinen.
- Asuntokohtaiset ulkotilat puuttuvat osasta asuntoja
- Asuntoryhmän 1 läntisten asuntojen sijoittuminen, valonsaanti ja näkymät

Tekniset ratkaisut ja toteutettavuus (ks. erilliset liitteet)

- + Kerroskorkeus uudisosassa on vaatimusten mukainen (4,4m)
- + Esitetty vaiheistus kolmessa vaiheessa onnistuu

Erityistä:

- o Aulavyöhykkeiden korkeat tilat ja isot lasipinnat
- o Senioripihat/talvipuutarhat
- o Sisääntulopihan kummun rakenne

42. Elämänlanka

Ehdotuksen kaupunkikuvallinen ratkaisu oli ensimmäisen vaiheen parhaimmista. Myös toisen vaiheen ehdotuksessa nykyinen sairaalarakennus säilyy kaupunkikuvallisesti itsenäisenä. Sen eteläpuolelle sijoittuva, oksamaisesti haaroittuva ja korkeudeltaan vaihteleva uudisosa muodostaa harmonisen vastaparin. Nykyisestä sairaalasta selvästi erottuvalla massoitellullaan uudisosa samalla osoittaa rakentami-

sen ajalliset kerrostumat. Ehdotuksen vahvuuksia ovat myös sen luonnonläheinen tunnelma, tilojen valoisuus sekä kauniit ja vaihtelevat näkymät ympäristöön.

Tekijät ovat onnistuneet kehittämään ehdotustaan toisessa vaiheessa monien yksityiskohtien osalta. Lisäksi esimerkiksi kuntoutumisosastot ovat sekä toiminnallisesti että erityisesti tilojen viihtyisyyden ja elämyksellisyyden osalta selvästi ensimmäistä vaihetta parempia. Kokonaisuutena ehdotus ei sen sijaan ole erityisen mittavalla tavalla kehittynyt. Esimerkiksi julkisivujen ilmeen osalta ensimmäisen vaiheen luonnokset olivat toisen vaiheen esitystä kiinnostavammalla ja eloisammalla. Myös toiminnallista konseptia olisi voinut parantaa voimallisemmin ja hyödyntää oksamaisesti haaroittuvan massoitellun mahdollisuutta keskittää yhteydet yhteen pisteeseen nyt esitettyä paremmin. Erityisesti vanhaa ja uutta osaa yhdistävän aulan ratkaisut ovat jääneet puutteelliseksi ja niihin liittyy hankalia toiminnallisia ongelmia.

Kaupunkikuva ja kokonaisratkaisu / liittyminen ympäristöön

- + Kaavallinen ratkaisu on erittäin onnistunut: vanhaa osaa säilyy itsenäisenä kaupunkikuvallisen elementtinä ja uusi osa muodostaa sille sopivasti kontrastisen vastaparin.
- + Itään aukeavassa useampitasoisessa sisäpihassa on vehreä ja houkutteleva kampuksen tunnelma.
- + Vaiheittainen toteutettavuus on helposti järjestettävissä.
- + Ratkaisu on kokonaisuudessaan luonnonläheinen ja uusi osa liittyy ympäröivään puistoon ja läntiseen rinteeseen luontevalla tavalla.
- + Päiväkoti sijaitsee liikenteellisesti keskeisesti ja se on helposti saavutettavissa
 - + Vehreydestään huolimatta sisäänkäynti voisi olla kutsuvampi ja avoimempi.
 - + Kansirakenteita on paljon ja niiden käyttö sekä detaljiikka jäävät epäselviksi..

Liikenne- ja pysäköintiratkaisut

- + Pysäköinti ja saattoliikenteen järjestelyt ovat kokonaisuutena toimivia.
- + Huoltoliikenne sijaitsee keskeisesti ja huoltoliikenne on erotettu muusta liikenteestä. Myös vainajien poiskuljetus on huomioitu.
- + Ambulanssien sisäänkäynniltä on hyvät yhteydet sairaalan eri yksiköihin ja myös suora yhteys hisseille, joilla pääsee osastoille.
- + Huoltopiha aiheuttaa mahdollisen häiriötekijän terveysasemalle ja osalle kuntoutusosastoista.
- + Huoltoliikenne ja hälytysajoneuvoliikenne tulisi nykyistä paremmin erottaa toisistaan jotta huoltoliikenne ei hankaloita ambulanssiliikenteen yhteyksiä.
- + Huoltopihan kapasiteetti herättää epäilyjä sen riittävytydestä. Ajoittain liikenteen määrät voivat olla suuria ja luontevaa odotusaluetta on vaikea osoittaa.

Rakennuksen arkkitehtuurin luonne

- + Rakennusten massoitelu ja kokonaisuuden suhde maisemaan on myös toisessa vaiheessa erittäin onnistunut
- + Kaunista metsämaisemaa on hyödynnetty rakennuksesta aukeavina näkyminä.
- + Vanhan ja uusi osa on selkeästi erotettu ja niiden keskinäinen suhde on tasapainoinen.
- + Suojaiset ja lounaaseen avautuvat pihat rakennusmassojen välissä ovat miellyttäviä ja niiden kautta aukeaa vehreitä ja vaihtelevia näkymiä ulos.
- + Aulan läpi johtava yhteys itä- ja länsisuunnassa korostaa ratkaisun luonnonläheisyyttä ja yhteyttä ulkotiloihin.
- + Uuden osan sisäänkäynti ja siihen liittyvä Walk-in aula eivät ole toisessa vaiheessa kehittyneet. Lopputulos on sekä tilallisesti että toiminnallisesti ongelmallinen. Sisäänkäynti on hankalasti alatasolta, ravintola on syrjäinen ja yhteys vanhan ja uuden osan välillä puutteellinen.
- + Ensimmäisen vaiheen lupauksia herättänyt rakennusten ulkoinen ilme tuotti toisessa vaiheessa pettymyksen. Julkisivut ovat valitettavan vaisut ja rakennuksen karakteri jää epäselväksi.

Kampuksen toiminnallinen konsepti ja kokonaislogistiikan hallinta

- + Kuntoutumisosastot ovat toiminnallisesti onnistuneesti ratkaistuja. Niiden valvottavuus on hyvä ja yhteydet eri osastojen välillä ovat erinomaisia.
- + Kuntoutumisosastoilta on suorat yhteydet kuntoutumisen poliklinikalle ja muihin sairaalan tiloihin.
- + Sekä keskusvarasto, lääkekeskus että valmistuskeittiö sijaitsevat samassa kerroksessa huoltopihan kanssa

- + Vanhan ja uuden liitoskohta on toiminnallisesti hankala ja erityisesti sisääntulo ja ensimmäisen kerroksen ratkaisut ovat ongelmallisia.
- + Ravintola on kaukana asumisesta, avopalvelukeskuksesta ja sairaalaosastoista

Sairaala

- + Kuntoutumisen poliklinikan ryhmätilat ovat toimivia, muuten ratkaisu on perinteinen.
- + Kuntoutumisosastojen eristäminen on mahdollista.
- + Kuntotutumisosastojen oleskelutilat ja niihin liittyvät terassit ovat viihtyisiä.
- + Näkymät ympäröivään luontoon ovat hienot ja tilat ovat pääosin valoisia ja avaria.
- + Terveysaseman ratkaisut ovat ongelmallisia. Suora yhteys aulatilasta puuttuu, käytävät ovat umpinaisen oloisia ja tilojen sijoittuminen kahteen kerrokseen on toiminnallisesti hankalaa.
- + Laboratorio ja röntgen sijaitsevat eri kerroksessa kuin pääosa terveysaseman toiminnoista. Sisäiset liikenneyhteydet sinne terveysasemalta ovat hanjalat.
- + Potilasohjaus on tilojen osin puutteellisten yhteyksien johdosta vaikeaa.

Seniorikeskus

- + Avopalvelukeskus on sijoittunut asuntoihin nähden melko hyvin
- + Asuntojen yhteydessä olevat terassi, takkahuone ja yhteisoleskelu muodostavat viihtyisän kokonaisuuden.
- + Seniorikeskuksen yhteydet sairaalaan ovat hankalat ja etäiset.
- + palvelutilat ja niihin liittyvä palvelutori on kaukana sairaalasta.
- + Avopalvelukeskus on tiloiltaan sokkeloinen

Tekniset ratkaisut ja toteutettavuus

- + Puun käyttö julkisivuissa huomioitu asianmukaisin palokatko
- + Kerroskorkeus riittävä ja kaksoislattiarakenne on huomioitu.
- + Yleisötilojen valvottavuus vaikuttaa pääosin hyvältä.
- + Rakentamisen toteuttaminen vaiheittain on huomioitu.
- + Autohallin esitys puutteellinen ja tilan tarvitsema korkeus saattaa olla riittämätön.
- + Terassien rakenteet vaikuttavat optimistisilta.

4. KILPAILUN TULOS

4.1 Palkinnot ja lunastukset

Palkintolautakunta päätti yksimielisesti jakaa palkinnot, lunastukset ja kunniamaininnat seuraavasti:

1. palkinto, 60 000 euroa ehdotukselle nro 32 nimimerkki "Orkidea"
2. palkinto, 45 000 euroa ehdotukselle nro nimimerkki "Silmusto"

lunastus, 15 000 euroa ehdotukselle nro 4 nimimerkki "Colle verde"

lunastus, 15 000 euroa ehdotukselle nro 18 nimimerkki "Pihalla auringossa"

lunastus, 15 000 euroa ehdotukselle nro 39 nimimerkki "Sense and sensibility"

lunastus, 15 000 euroa ehdotukselle nro 42 nimimerkki "Elämänlanka"

kunniamaininta, 5 000 euroa ehdotukselle nro 7 nimimerkki "Eämän puu"

kunniamaininta, 5 000 euroa ehdotukselle nro 8 nimimerkki "Riippuvat puutarhat"

kunniamaininta, 5 000 euroa ehdotukselle nro 25 nimimerkki "Fusion"

4.2 Suositus jatkotoimenpiteistä ja jatkokehittelyohjeet

Palkintolautakunta päätti suositella ehdotusta nro 32 nimimerkki "Orkidea" jatkotyön pohjaksi ja suunnittelutehtävän antamista ehdotuksen tekijälle.

4.3 Arvostelupöytäkirjan varmennus

Espoossa marraskuun 21. päivänä 2008

Juha Metso, puheenjohtaja
perusturvajohtaja

Selina Anttinen
arkkitehti SAFA

Maria Guzenina-Richardson
sosiaali- ja terveyslautakunnan puheenjohtaja

Lars Hagman
kaupunginarkkitehti

Markku Hedman
professori, arkkitehti SAFA

Tuula Heinänen
terveyspalvelujen johtaja

Hennu Kjisik
arkkitehti SAFA

Elina Kylmänen-Kurkela
projektipäällikkö

Heikki Laukala
kiinteistöpalvelukeskuksen johtaja

Olavi Louko
teknisen toimen johtaja

Kari Moilanen
kaupunkisuunnittelupäällikkö

Pekka Rantanen
geriatrisen keskuksen päällikkö

Veronica Rehn-Kivi
rakennusvalvontapäällikkö

Jouni J. Särkijärvi
sosiaali- ja terveyslautakunnan varapuheenjohtaja

Jaakko Valvanne

vanhusten palvelujen johtaja

Marjatta Varsila

apulaiskaupunginarkkitehti

Ton Venhoeven
professori

Antti Pirhonen
palkintolautakunnan sihteeri, arkkitehti SAFA

4.4 Nimikuorten avaus

Palkittujen, lunastettujen ja kunniamainittujen ehdotusten nimikuoret todettiin avaamattomiksi.

Palkinnon, lunastuksen tai kunniamaininnan saivat seuraavat tekijät:

1. palkinto ehdotukselle nro 32 nimimerkki "Orkidea"

Tekijät, tekijänoikeus:

Kimmo Lintula, arkkitehti SAFA

Niko Sirola

Mikko Summanen, arkkitehti SAFA

Avustajat:

Abel Groenewolt

Putte Huima

Tetsujiro Kyuma

Silva Labanti

Mikko Näveri

Outi Pirhonen

Arkkitehtitoimisto K2S Oy

Olympiastadion Eteläkaarre C1

00250 Helsinki

puh. 09 6831 3961

k2s@k2s.fi

Asiantuntija ensimmäinen ja toinen vaihe:

Antti Alhava, arkkitehti, tekniikan tohtori (kaupunkikuva ja konseptinkehittäminen)

Asiantuntijat toinen vaihe:

Martti Teikari, arkkitehti, tekniikan tohtori, lääketieteen lisensiaatti (hoitoympäristöjen tutkimus ja kehittäminen)

Vesa Oksanen, DI, Geomap Oy (geosuunnittelu)

Jarmo Roinisto, DI, Kalliosuunnittelu Oy (kalliosuunnittelu)

Launo Laatikainen, RI, Turun Juva Oy (rakennesuunnittelu)

Jussi Ainamo, LVI-insinööri, Insinööritoimisto Niemi&Co Oy (talotekninen suunnittelu)

2. palkinto ehdotukselle nro 28 nimimerkki "Silmusto"

Tekijä:

Ilmari Lahdelma, arkkitehti SAFA

Pääavustaja:

Teemu Halme, arkkitehti SAFA

Avustajat:

Eva Haggrén, arkkitehti, yo

Katri Rönkä, arkkitehti SAFA

Jukka Savolainen, arkkitehti SAFA

Miguel Silva, arkkitehti SAFA

Jesper Vará, arkkitehti SAFA

Rakenteet:

Eero Pekkari, DI/Insinööritoimisto Magnus Malmberg Oy

Tekijänoikeus:

Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki Oy

Tehtaankatu 29 A, 00150 Helsinki

puh. 09 2511 020 fax. 09 2511 0210

Iunastus ehdotukselle nro 4 nimimerkki "Colle verde"

Tekijät:

Veijo Martikainen, professori, arkkitehti SAFA

Timo Mertsalmi, arkkitehti SAFA

Avustajat:

Ari-Jukka Martikainen, arkkitehti SAFA

Henrik Drufva, arkkitehti, yo

Arkkitehdit Martikainen Oy

Tietäjäntie 4, 02130 Espoo

arkkitehdit@arkmartikainen.fi

Iunastus ehdotukselle nro 18 nimimerkki "Pihalla auringossa"

Tekijänoikeus: Brullet-Pineda Arquitectes S.L.

Manuel Brullet i Tenas, Architect

Albert de Pineda Álvarez, Architect

Alfonso de Luna Colldefors, Architect

Brullet-Pineda Arquitectes S.L.

Travessera de Dalt, 93, entl. 1a
08024 Barcelona, Spain
tel. 93 210 6819 - 93 210 5301

manuel.brullet@brulletiassociats.com
pinearq@pinearq.com
alfonso.de.luna@brulletiassociats.com

Projektinjohtajat:
Laila Iara Sans, Architect
Antonio Mota, Architect

Avustajat:
Eva del Hoyo Martin, Architect
Miquel Canal de Torres, Architect
Bartolomé Olivares Lavado, Architect
Roger Tremoleda Pi, Architect
Juan Sainz de los Terreros, Architect
Gemma Ibáñez Suárez, Architect
Miriam Pérez Gómez, Architect
Albert Carcereny Surinach, Architect
Enric Balaguer Montón, Student of arch.
William Robinson, Architect
Inma Domingo Florensa, Architect
Jaume Pinol, Architect
Santi Fuentemill Garriga, Architect (mdelling)
Volker Zimmermann, Architect (modelling)
Victor González Marti, Student of arch. (rendering)
Elisa Molinu, Architect
Daniel Linares Linares, Architect
Richard Gratacós Batlle, Student of arch.
Maria Duran Sancho, Student of arch.
Marc Manubens Crespiera, Student of arch.

Iunastus ehdotukselle nro 39 nimimerkki "Sense and sensibility"

Tekijät:
Jari Lepistö, arkkitehti SAFA
Arkkitehtitoimisto Jari Lepistö
Hakaniemenranta 16 B, 00530 Helsinki
puh. 040 503 8698

Sari Nieminen, arkkitehti SAFA
Arkkitehtitoimisto Sari Nieminen Oy
Luotsikatu14, 00160 Helsinki
puh. 050 5865 426

Jukka Sainio, insinööri (LVI)
Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy
Kaupintie 16 A, 00440 Helsinki
puh. 040 5078 015

Avustajat:
Tina Ullrich, arkkitehti
Hanna Mikkola, suunnitteluavustaja

Arno de la Chapelle, arkkitehti

Asiantuntijat:
Veli Rauhala, DI
Aadi Arkkitehti- ja insinööritoimisto
liikennesuunnittelu

Heikki Koskinen
Suunnittelutoimisto Saircon Oy
sairaalatekninen suunnittelu

Adactive Oy (3D-visualisointi)

Mati Kangaspuro (pienoismalli)

Iunastus ehdotukselle nro 42 nimimerkki "Elämänlanka"

Tekijät (tekijänoikeus):
Väinö Nikkilä, arkkitehtiyo
Jussi Palva, arkkitehti **Virhe. Viitteen lähdettä ei löytynyt.**
Riina Palva, arkkitehti **Virhe. Viitteen lähdettä ei löytynyt.**

kunniamaininta ehdotukselle nro 7 nimimerkki "Elämänpuu"

Tekijät:
Petri Saarelainen, arkkitehti SAFA
Teemu Seppälä, arkkitehti SAFA

S2 arkkitehdit
Tehtaankatu 29 A, 00150 Helsinki
petri.saarelainen@s2arkkitehdit.fi teemu.seppala@s2arkkitehdit.fi

kunniamaininta ehdotukselle nro 8 nimimerkki "Riippuvat puutarhat"

Tekijät:
Asmo Jaaksi, arkkitehti SAFA
Teemu Kurkela, arkkitehti SAFA
Samuli Miettinen, arkkitehti SAFA
Juha Mäki-Jyllilä, arkkitehti SAFA

Avustajat:
Juha Lempinen, arkkitehti SAFA
Freja Ståhlberg-Aalto, arkkitehti SAFA
Sini Kukkonen, arkkitehti yo
Marko Pulli, arkkitehti SAFA
Edgars Racins, arkkit. yo
Teemu Toivio, arkkitehti SAFA
Matti Heikkinen, suunnitteluassistentti

Tekijänoikeus:
Arkkitehtitoimisto JKMM Oy
Lapinrinne 3, 00100 Helsinki

puh. 09 2522 0700
etunimi.sukunimi@jkmm.fi

kunniamaininta ehdotukselle nro 25 nimimerkki "Fusion"

Bdpgroupe6 (projektin johto)
94 avenue Ledru-Rollin
75011 Paris, France
a_buisseret@groupe6.fr
puh. +33 (0)1 5317 9606
Itu Design (paikallinen arkkitehtipartneri)
Kalevankatu 31 A 14, 00100 Helsinki

Tekijät:
Groupe 6
Antoine Buisseret, Architect, project director
Maeve Naessens, Architect, project leader
Loic Rion, Architect
Inés Noblin, Architect
Alan Hennessy, Architect Urbanist
Laurent Perret, Urbanist

Robin Wycherley, Architect (Itu Design)

98 cours de la libération, bp 2536
38035 Grenoble Cedex 2, France
a_buisseret@groupe6.fr